

ESMASPÄEV, 22. SEPTEMBER 2008

ISTUNGJÄRGU JUHATAJA: Hans-Gert PÖTTERING

President

1. Istungjärgu jätkamine

President. – Kuulutan neljapäeval, 4. septembril 2008 katkestatud Euroopa Parlamendi istungjärgu taasalanuks.

(Istungjärg algas kell 17.00.)

2. Eelmise istungi protokollu kinnitamine (vt protokoll)

3. Parlamendi koosseis (vt protokoll)

4. Volituste kontrollimine (vt protokoll)

5. Parlamendi komisjonide ja delegatsioonide koosseis (vt protokoll)

6. 23. augusti kuulutamine üleeuroopaliseks stalinismi ja natsismi ohvrite mälestamispäevaks – Lastega kaubitsemise vastane võitlus (kirjalikud deklaratsioonid) (vt protokoll)

7. Kaasotsustamismenetlusel vastu võetud aktide allkirjastamine (vt protokoll)

8. Nõukogu ühistest seisukohtadest teadaandmine (vt protokoll)

9. Esitatud dokumendid (vt protokoll)

10. Suuliselt vastatavad küsimused ja kirjalikud deklaratsioonid (esitamine) (vt protokoll)

11. Kehtetud kirjalikud deklaratsioonid (vt protokoll)

12. Nõukogu edastatud kokkulepete tekstid (vt protokoll)

13. Petitsioonid (vt protokoll)

14. Assigneeringute ümberpaigutamine (vt protokoll)

15. Parlamendi seisukohtade ja resolutsioonide vastuvõtmisele järgnev tegevus: (vt protokoll)

16. Presidentuuri avaldus

President. – Eile pani terroristlik organisatsioon ETA toime veel ühe mõrva. Põhja-Hispaanias toimunud autopommirünnakus tapeti 46-aastane ohvitser Luis Conde de la Cruz. See oli kolmas autopommilahvatus Hispaanias 24 tunni jooksul. Kolmes plahvatuses sai vigastada mitu inimest, üks neist tõsiselt. Euroopa Parlament mõistab kõnealuse terroriakti teravalt hukka ning soovib väljendada sügavat muret.

Soovin Euroopa Parlamendi nimel avaldada siirast kaastunnet ohvitser Conde perekonnale ja sugulastele ning solidaarsust Hispaania, selle ametivõimude ja eelkõige Hispaania julgeolekujõududega. Samuti tahaksin väljendada toetust ja sügavat kaastunnet pommirünnakutes vigastatutele ja nende perekondadele.

Peame ikka ja jälle selgelt kordama, et terrorism on otsene rünnak vabadusele, inimõigustele ja demokraatiale. Ei ole võimalik piisavalt sageli korrata, et terrorismile ei ole mingisugust õigustust. Seetõttu peame terrorismivastases võitluses koos tegutsema, austades alati õigusriiki ja kohaldades täielikult seadusi. Euroopa Liit on solidaarsusel põhinev ühendus. Terrorismiakt ühes Euroopa Liidu liikmesriigis on rünnak kogu Euroopa Liidu vastu, igaühe vastu meie seast.

Palun teil nüüd tõusta minutiliseks leinaseisakuks.

(Täiskogu pidas minutilise leinaseisaku.)

17. Tööplaan

President. - Käesoleva osaistungjärgu päevakorra lõplik projekt, mille koostas esimeeste konverents oma koosolekul neljapäeval, 18. septembril 2008, on vastavalt kodukorra artiklitele 130 ja 131 jaotatud.

Esmaspäev, teisipäev ja neljapäev:

muudatusteta

Kolmapäev:

Liberaalide fraktsioon on esitanud taotluse pikendada tähtaega resolutsiooni ühisetepanekute ja muudatustepanekute esitamiseks Euroopa Parlamendi prioriteetide kohta seoses komisjoni õigusloome- ja tööprogrammiga homseni, teisipäevani, 23.09.2008 kella 10:00-ni.

Hääletamine on kavandatud kolmapäevaks, 24. septembriks 2008.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). - (DE) Hr president, eelmisel nädalavahetusel avaldati liri ajakirjanduses, et võib esineda seos nende vahel, kes rahastasid Iirimaa „ei-kampaaniat, Washingtoni Pentagoni ja LKA vahel. See oli väga huvitav lugu, mille põhjenduseks oli esitatud soov takistada Euroopa liiga tugevaks saamist. Palun presidendil kõnealust küsimust uurida. Samuti küsiksime nõukogult – nõukogult ja komisjonilt – varustada meid vastava teabega esimesel võimalusel, sest oleks tõesti huvitav saada teada tõde kogu selle kahtlase „ei-kampaania kohta Iirimaa, mida rahastati 1,2 miljoni euroga. Seega palun presidendil kõnealust küsimust uurida, et saaksime teavet ja selgitaksime välja selle loo tausta.

President. – Tänan teid, hr Cohn-Bendit. Võin teile öelda, et olen kogu kõnealust sündmust juba mõnda aega väga tähelepanelikult jälginud. Peame säilitama täieliku läbipaistvuse, sest, nagu te teate, nõuavad need inimesed, kes meid ründavad, et tegutseksime läbipaistvalt – ning nemad ise peaksid muidugi käima oma sõnade jälgedes. Vajame täielikku läbipaistvust liikumisele Libertas, mida esindab Declan Ganley, makstavate rahasummade kohta ning rahaallikate kohta.

Saime liri meediast teada – ja kordan siinkohal, et sellest räägiti eelmisel nädalal Iirimaa –, et hr Ganley oli varem väitnud, et annetus on pärit täiesti tavalistelt inimestelt ning tegemist oli väikeste annetustega. Praeguseks on ta tunnistanud, et ta ise andis organisatsioonile oma rahast 200 000 eurot, ning hiljem on kindlaks tehtud, et hr Ganley oli sõlminud kaitsealaseid hankelepinguid Pentagoniga täitmaks tellimusi, mille väärtus on umbes 200 miljonit dollarit. Mõnedes avaldustes räägitakse palju suuremast numbrist.

Peame neid küsimusi jätkuvalt tähelepanelikult jälgima ning faktid tuleb avalikustada. Me ei saa lubada Euroopat kahjustada inimestel, kes nõuavad läbipaistvust, kuid ei ole ise valmis samade reeglite järgi mängima.

(Aplaus)

Soovin rõhutada, et imetlen väga viisi, kuidas Dick Roche, Iirimaa Euroopa asjade minister, on võtnud enda isiklikule vastutusele kõnealuseid küsimusi uurida ning julgustan teda soojalt jätkama süstemaatilisi tõeotsinguid.

Daamid ja härrad, teie aplausist loen välja, et oleme nende poolt, kes soovivad läbipaistvust kõikides sellistes küsimustes tagamaks, et Euroopa ei saaks kahjustada.

(Aplaus)

*
* *

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). - Hr president, korraüksimuse kohta seoses päevakorraga neljapäeval, kui me esitasime hilise taotluse – vabandan, et see oli hiline – see on ettepanek natuke muuta neljapäeva päevakorda, mis sisaldab praegu hääletus sotsiaalmeetmete paketi resolutsiooni ettepanekute üle.

Hetkel on fraktsioonid eraldi esitanud oma resolutsioonid. Püüdsime maailma parima tahte ja hea usuga kõikidel pooltel jõuda kollektiivselt kompromissresolutsioonini. Meil ei õnnestunud seda teha, mistõttu hetkel hääletatakse tõenäoliselt eraldi resolutsioone ja kõik resolutsioonid hääletatakse maha, mis ei edasta väga head sõnumit. Seetõttu arvas enamik poliitilisi fraktsioone, et peaksin lihtsalt püsti tõusma ja pakkuma välja, et võib-olla oleks diplomaatiline resolutsiooni osas üldse mitte hääletada.

Mitte seetõttu, et see ei ole oluline: just seetõttu, et see on oluline. Me ei tahtnud edastada vale sõnumit ning oli parem üldse mitte sõnumit edastada pärast meie arutelu, milles viimasel korral käsitleti erinevaid punkte väga põhjalikult. Seega on ettepanek, mida toetab enamik fraktsioone, et me ei hääletaks käesoleval neljapäeval.

President. – Mõtleme selle küsimuse üle veel. Kas tohiksin paluda fraktsioonidel veel kord koguneda ja püüda leida lahendust. Vahepeal võtame arvesse, mida Philip Bushill-Matthews ütles.

(Tööplaani kinnitati...)⁽¹⁾

18. Üheminutilised sõnavõttud poliitiliselt olulistel teemadel

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on üheminutilised sõnavõttud poliitiliselt olulistel teemadel.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE). - (RO) Esimene Euroopa tippkohtumine romide integratsiooni teemal toimus eelmisel nädalal siin Brüsselis. Selle, st romide keerulise küsimuse kaasamine ELi päevakorda on idee, mida Rumeenia on pidevalt toetanud, ning usun, et seda tervitatakse. Euroopa Nõukogu, kes on kõnealuse küsimusega tegelema alustanud 1990. aastast, märkis, et romid moodustavad tõelise Euroopa vähemuse. Seetõttu on romide küsimus Euroopa ja mitte riiklik küsimus ning usun, et Euroopa Komisjon peaks saama oma algatusele parlamendi täieliku toetuse.

Arvan, et Euroopa Parlament peaks pooldama hariduse asetamist Euroopa romisid puudutava poliitika keskmesse, sest viimaste aastate kogemus on tõestanud, et haridus on kõige kindlam viis integratsiooni ja tõkete eduka ületamise suunas nii romide kui ka nende naabrite poolt.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - (HU) Hr president, täna sel päeval oleme tunnistajaks turu diskrimineerimise keelu rängale rikkumisele Saksamaa ja Austria kaubanduskeskuste kettide poolt, mis boikoteerivad Ungari linnukasvatust- ja töötlemistööstust.

Sellesse on kaasatud REWE, SPAR, METRO ja Kauflandi kaubanduskeskused, mis ei võta vastu Ungari tooteid pärast Austria loomakaitseorganisatsiooni boikotti. Selle tulemusel on Ungari linnukasvatusektori kahju 2 miljardit forintit. Nad rakendavad Ungari toodete suhtes rassilist diskrimineerimist ja rikuvad sellega Euroopa Liidu konkurentsiseadusi.

Asjast mõjutatud pöörduvad seega Euroopa Kohtu poole, sest rikutakse kahte liidu aluspõhimõtet: rassilise diskrimineerimise keeld ja konkurentsi võrdõiguslikkus ning vabadus. Täna teid tähelepanu eest.

Filiz Hakaeva Hyusmenova (ALDE). – (BG) Hr president, lugupeetud kolleegid, Bulgaarias käivitub 30. septembril 2008. aastal riikliku hädaabinumbri 112 süsteem, rakendades Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/22/EÜ. Süsteemi saab helistada mis tahes asukohast riigi territooriumil ning samuti tagab süsteem kiire ja tasuta juurdepääsu kõnealusele teenusele. Bulgaaria 112 süsteemi tehniline lahendus rakendab kaasaegset tehnoloogiat ning võimaldab helistaja numbri kuvamist. Üksikasjalikku teavet süsteemi käivitamise ja toimimise kohta on Euroopa Parlamendi kõikidele liikmetele jaganud Bulgaaria hädaolukordade ministeerium.

⁽¹⁾ Tööplaani täiendavad muudatusettepanekud: (vt protokoll)

Tahaksin väljendada tänu edasilükkamise ja Euroopa Komisjoni hinnangu eest Bulgaaria valitsusele hädaabinumbri süsteemi käivitamiseks. Pean seda hinnangut ühenduse Euroopa kodanike ohutusest ja tervisest hoolimise väljenduseks.

Monica Frassoni (Verts/ALE). - (IT) Hr president, daamid ja härrad, eelmisel nädalal toimunud sündmused on teinud selle eriti kurvaks ja raskeks nädalaks neile, kelle jaoks vabadus ja rassism on olulised küsimused: eelmisel neljapäeval tapeti kuus sisserändajat erinevatest Aafrika riikidest Camorras, Itaalias; algselt süüdistati neid selles, et nad on õhutajad ja kurjategijad, kuid seejärel leiti, et see on täiesti vale. Samuti peksti mustanahaline nooruk surnuks Milanos.

Samal ajal reageeriti Kölnis usumatul moel samadele küsimustele – rassismi ja diskrimineerimise osas.

Mulle tundub, et Euroopal on hetkel kaks väga erinevat palet. Samuti arvan, et parlament peaks rassismi küsimuses võtma palju aktiivsema seisukoha, kui ta seda seni on teinud, sest paljudes riikides, sealhulgas minu kodumaal, on rassism äärmiselt traagiliselt tagasi tulemas!

President. – Tänan teid. Kõik inimesed on võrdselt väärikad.

Eoin Ryan (UEN). - Hr president, tahaksin tõstatada küsimuse seoses 4,6 miljoni inimesega Etioopias, kes seisavad terava toidupuuduse tõttu silmitsi näljaga. See on juhtunud põua tagajärjel. Etioopia valitsus ütleb, et tegemist ei ole näljahädaga, kuid UNICEFi väitel valitseb see mõnes riigi osas siiski ning et rahvast ähvardab terav näljahäda. Seda esineb üksnes mõningates piirkondades ning ma usun, et rahvusvaheline üldsus ja EL peavad tegutsema kiiresti ja püüdma anda umbes pool miljonit tonni toitu, kui tahame vältida täielikku näljahäda. Minu arvates on see prioriteetne ja kuna Euroopa Liit on üks suuremaid ülemeremaade arenguabi andjaid, on minu arvates täiesti hädavajalik, et me seda kohe teeksime.

Hr president, lubage mul veel öelda, et lirimaad esindava liikmena nõustun teie märkustega liikumise Libertas ja liri referendumi kohta. Võitlesime jah-kampaania eest; olime oma rahastamise teemal avatud ja läbipaistvad. Libertas väitis ühte, aga oleme nüüd avastanud, et asjad on hoopis teisiti. Tahaksin julgustada teid ja kõiki tagama, et Libertas muutuks palju avatumaks ja läbipaistvamaks selles osas, kust täpselt raha tuli, sest inimesed tahavad seda teada saada.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL). - Hr president, kui Euroopa Keskpanka president Jean Claude Trichet on korduvalt väljendanud muret inflatsiooni ja palkade indekseerimise suhtes, ei ole ta võtnud arvesse eelkõige madalapalgaliste tööliste rasket olukorda, kui nad elukalliduse kasvamise käes vaevlevad. Tagades, et sekkumiste inflatsioonimõju oleks minimaalne, on vaja suurendada madalapalgaliste tööliste palkasid, kes on hetkel ranga surve all. Inflatsiooni piiramine kogu Euroopas ei saa taanduda õigustatud palganõuete piiramiseks. Kui kõrgepalgalised saavad võtta kasutusele palkade ühtlustamise, on madalapalgaliste puhul lugu teistsugune. Riigi valitsus ja riiklikud keskpangad oskavad kõige paremini reageerida muutuvatele majandusoludele ning seetõttu olen alati olnud vastu meetmetele, mis on kahjustanud majanduslikku suveräänsust. Tõepoolest, väikese riigina on lirimaa väga teadlik, et meie majanduslik olukord on EKP poliitika kujundamise küsimuste kõrval kõrvaline ning seetõttu ei vasta panga seisukohad alati lirimaa majanduslikele vajadustele või huvidele.

Ka mina pooldan läbipaistvust rahastamisel. Samuti pooldan demokraatlike tulemuste austamist, ning see asutus peaks märkima, et kõik kampaaniad, mis võitlesid ja võitsid vaidluse ei-hääletuse huvides – välja arvatud üks – on avaldanud täielikud ja ausad aruanded, ning ei ole küsimust seoses kulutuste mehhanismide või rahastamisallikatega, mida kõnealused fraktsioonid – sealhulgas mu enda fraktsioon – said.

Gerard Batten (IND/DEM). Hr president, hääletame homme raportit, mis näib piiravat Europoli ametnike immuunsust, kuid on suitsukatteks tulevastele õigusaktidele, mis seda tegelikult laiendavad veel pärast 2010. aastat. Arutelu ei toimu. Hääletus on üksnes konsultatiivne tegevus. Otsuse langetab Euroopa Ülemkogu.

Europoli ametnikud saavad tegutseda liikmesriikides laias valikus pädevustes, mis tagab neile immuunsuse kõige suhtes, mida nad oma kohustusi täites teevad ja ütlevad – privileeg, mida ei olnud isegi NKVD Stalini „Suure terrori” ajal.

See on uuendus Inglismaal, kus ükski riigiametnik ei ole vastutuselevõtmise suhtes immuunne. Lissaboni lepingu kohaselt ei ole liikmesriikide parlamentidel võimalik tõkestada Europoli volituste edasist laienemist, mida muudetakse Ülemkogu otsustega. Need on esimesed sammud Euroopa Liidu poliitseiriigi loomisel.

Philip Claeys (NI). - (NL) Hr president, kutsun teid tungivalt üles esitama ametlikku protesti Kölni linnapeale tema keeldumise tõttu eelmisel nädalal lubada Euroopa Parlamendi liikmetel ja teistel valitud isikutel väljendada

oma seisukohti rahumeelselt ja viibida täiskogus, kus arutleti olulist sotsiaalset ja poliitilist küsimust – nimelt Euroopa islamistumist.

Vasakäärmuslased ründasid inimesi füüsiliselt, süütasid esemeid tänaval ning seiskasid kogu kesklinna oma meelekindluses takistada inimestel osaleda rahumeelsel kongressil. Lisaks sellele, et linnapea Schramme keeldus kõnealust vägivalda ja hirmutamist hukka mõistmast, kiitis ta seda ja läks isegi veel kaugemale, vihjates, et Kölni inimesed olid need, kes olid spontaanselt kongressi pidamise vastu.

Viimasele oli piisavalt tunnistajaid ning on häbiväärne, et selliseid asju võib tänapäeval juhtuda riigis, mis peab end demokraatlikuks, ja et inimestel keelatakse jõuliselt oma arvamust väljendada.

Colm Burke (PPE-DE). - Hr president, tahaksin tõstatada küsimuse seoses Valgevene kehtestatud reisikeeluga, mis takistab Tšernobõli tuumakatastroofis kahjustada saanud lastel välismaale reisida.

Rohkem kui 1000 lirimaa peret võõrustavad neid Valgevene lapsi oma kodudes igal suvel ja jõulude ajal puhkamiseks ja taastumiseks, mis hõlmab sageli meditsiinilist kontrolli ja mõnedel juhtudel ravi. Itaalia ja Valgevene vahel on kahepoolne kokkulepe, mis tähendab, et Itaaliat keeld ei puuduta. Tean, et lirimaa välisminister püüab jõuda kokkuleppele Valgevenega, ja tervitan käimasolevat arutelu.

Samuti rõhutasin vajadust kokkuleppe järele ELi ja Valgevene vahel. Euroopa naabruspoliitika raames annab EL Valgevenele rahalist abi kogusummas 20 miljonit eurot aastateks 2007–2010. EL peaks reisikeelu vastukaaluks muutma tingimuseks kõnealuse rahalise abi saamise.

Samuti tuleks luua ELi ja Valgevene vaheline kokkulepe, et võimaldada Valgevene lastel jätkuvalt reisida ELi riikidesse puhkuseks ja taastumiseks. See tagaks pikemas perspektiivis laste õiguse reisida.

Maria Badia i Cutchet (PSE). - (ES) Hr president, ÜRO peab inimkaubandust inimese väärkuse ja väärtusega vastuolus olevaks; sellele vaatamata on igal aastal inimkaubanduse ohvrid üle poole miljoni inimese, kellest 80 % on naised ja lapsed, pooled on alaealised ja enamus on seksuaalse ärakasutamise ohvrid.

Lisaks sellele siseneb Euroopa Liitu Rahvusvaheline Migratsiooniorganisatsiooni kohaselt igal aastal märkimisväärne arv naisi, kes on inimkaubanduse ohvrid.

Homme, 23. septembril on Rahvusvaheline seksuaalse ärakasutamise ja naistega kauplemise vastane päev. Usun, et see on hea võimalus meile siin parlamendikojas pühendada end mis tahes meetmete parandamisele selle nuhtlusega võitlemiseks, mis rikub nii paljude inimeste õigusi ja eelkõige inimkaubitsejate ja vaesusega võitlemiseks, tagades rohkem haridus- ja tööhõivevõimalusi ning rakendades teadlikkuse tõstmise strateegiaid sihtriikides eesmärgiga muuta küsimus avaliku arutelu teemaks.

Harald Ettl (PSE). - (DE) Hr president, ametiühingu liikmena tahan täna rääkida traagilistest sündmustest laevatehastes Istanbuli Tuzla piirkonnas. Ainuüksi viimase kolme aasta jooksul on 90 töölise tapvalt karmide töötingimuste tagajärjel kaotanud Tuzlas oma elu. Kõige hiljutisem juhtum oli traagiline õnnetus 11. augustil, mida ma nimetaksin lausa kriminaalseks. Päästepaati testides sai surma kolm ajutist töölise ning 16 töölise sai vigastada. Kui väikest paati laevalt allapoole lasti, katkesid nõõrid ja töölised kukkusid vette.

Eriti traagiline on kõnealuse õnnetuse juures see, et selliseid teste viiakse tavaliselt läbi liivakottidega. Töölise kasutati nii-öelda inim-liivakottidena. Tööliseid, kes tahtsid protestiga streikida õnnetusttoovate ohutustingimuste vastu, ähvardati alltöövõtjate poolt kohe vallandada.

Komisjon on juba oma 2006. aasta arenguaruandes juhtinud tähelepanu sellele, et töölise ja ametiühingute õigused on Türgis ebapiisavad. Seetõttu palun teil nõuda Türgi ametivõimudelt tungivalt ametiühingute kohtlemist võrdsete tööstuspartneritena ning lõpuks midagi ette võtta inimlike töötingimuste ja rangemate ohutussuuniste loomiseks Tuzla tööjõule, et lõpetada praegune kohutav olukord.

Magor Imre Csibi (ALDE). - Hr president, ELi asutamine põhineb esindusdemokraatia põhimõttel. Meil Euroopa Parlamendi liikmetena lasub kohustus veenduda, et Euroopa poliitika kajastab kodanike tahet. Seega soovin väljendada ettevaatlikkust, mida on põhjustanud üha suurenev GMOde volituste arv ning seda tehes räägin enamiku Euroopa Liidu kodanike nimel. Käesoleva aasta märtsis avaldatud Eurobaromeeter viitab sellele, et 58 % eurooplastest on GMOde vastu. Rohkem kui kolmandik nende seast leiab, et neid ei teavitata nõuetekohaselt GMOde kasutamise hüvedest ja ohtudest põllumajanduses.

Need arvud peaksid meile muret tekitama. Selle asemel lubab komisjon üha enam siseneda GModel ELi põllumajandusturule. Üks viimastest näidetest on järjekordse geneetiliselt muundatud sojaoale volituse andmine 8. septembril.

Lugupeetud kolleegid, võttes arvesse neid fakte, teen ettepaneku paluda komisjonil alustada ELi-üleste teabekampaaniat GMode ohtude ja hüvede kohta inimestele ja keskkonnale. Sellele peaks järgnema uus hindamine. Kuni Euroopa kodanikke nõuetekohaselt ei teavitata ja nad ei saa väljendada oma seisukohta kõnealuse väga tundliku teema kohta, palun komisjonil peatada volituste andmine GModele.

Milan Horáček (Verts/ALE). - (DE) Hr president, ELi tugisambad – demokraatia, inimõigused, vabadus ja õigusriik – peavad olema uue partnerluslepingu aluseks Venemaaga. Venemaa käitumine Gruusias on meile taas näidanud, et ta ei ole valmis austama õigusriiki ega rahvusvahelisi kokkuleppeid ka Dmitri Medvedjevi võimuloleku ajal. Kuuepunktiline kava Gruusia jaoks eeldab selle olukorra taastamist, mis valitses 7. augustil. See tähendab vene jõudude väljaviimist piiridele, kus nad olid enne vägivalda puhkemist Lõuna-Osseetias, ja mitte täiendava 3800 sõdurist koosneva kontingendi rakendamist.

Lisaks sellele tallatakse inimõigusi jalge alla. Poliitiliste vangide olukord on talumatu, nagu Mihhail Hodorkovski juhtum näitab. Sama kehtib energiaharta mittetäitmise kohta, mis peaks olema Venemaale kui ühele allakirjutanutest siduv.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Hr president, Indias toimuvad kristlaste pogrommid, mille ohutajateks on hindu fundamentalistid. See on seotud hindu juhi mõrvaga, milles politsei süüdistab maoiste. Kristlaste asulaid ja koole süüdatakse. Hindu fundamentalistid süüdistavad õiglase põhjusega selles mõrvas kristlasi. Orissas on üle 40 000 kristlase suundunud pagulasena džunglisse. Umbes 15 000 inimest elab põgenikelaagrites politsei kaitse all. Üle 20 inimese on mõrvatud. Tangia ja Rupagaoni külates põletati kristlasi surnuks nende oma kodudes. Kandhamali piirkonnas tapeti vähemalt 8 inimest. Maha on põletatud vähemalt 10 kirikut. Delhi piiskopkonna peapiiskop Vincent Concessao usub, et on vaja võtta tõhusamaid meetmeid vägivalda lõpetamiseks. Kohalikud ametivõimud ei astu vajalikke samme. Kristluse vihkamisele tuleks vastu seista samamoodi kui teistele äärmuslikele sallimatuse vormidele.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL). - (PT) Hr president, António Guerreiro, Fernando González, Gerardo Hernández, Ramón Labañino ja René González – viis Kuuba kodanikku, kes üksnes kaitsesid oma kodumaad ja kaasmaalasi tagamaks, et nad lakkaksid olemast terroriaktide ohvrid, mida edendasid ja korraldasid Miamis tegutsevad rühmitused, on Ameerika Ühendriikides ebaõiglaselt vangistatud olnud alates 12. septembrist 1998. aastal, see on peaaegu 10 aastat. Nende kümne aasta jooksul on kõnealuse viie Kuuba kodaniku suhtes kohaldatud lugematuid ebaseaduslikke olukordi, vastuvõetamatuid ja ebainimlikke karistusi, survet, väljapressimist ja kõige põhilisemate inimõiguste rikkumisi, nt julmade tõkete ja piirangute kehtestamine perekondade külastamisele USA valitsuse poolt. Elizabeth Palmeiros, Ramón Labaino naine, on üle kahe aasta viisat oodanud. António Guerreiro perekond pole teda üle pooleteise aasta külastanud ning Fernando González on samas olukorras üle aasta. USA ametivõimud on takistanud Adriana Perezil külastada oma abikaasat Gerardo Hernández alates 12. septembrist 1998. aastal ning Olga Salanueva ei ole oma abikaasat René Gonzálezit saanud külastada augustist 2000. aastal. Nõuame õigluse jaluleseadmist, nõuame nende viie Kuuba patrioodi vabastamist.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Hr president, hoolimata meie märjast Iirimaa kliimast olid suured üleujutused minevikus suhteliselt haruldased. Viimasel ajal on hävitavad üleujutused muutunud iga-aastaseks, hooajaliseks nähtuseks.

Kaasatud on mitmed tegurid: lammidele ehitamine, äravoolutorude halb hooldus jne. Kuid üht olulist soodustavat tegurit – ebasobiv metsaistandus – edendati ELi rahastamisega viimase paarikümne aasta jooksul ning väärrib seetõttu lähemat vaatlemist.

Kuuseistandused, eelkõige mägiapiirkondades, on märkimisväärselt muutnud Iirimaa jõgikondade äravoolumustrit. Samal ajal jäeti Iirimaa kohalike puude ja metsade istutamine suuresti unarusse selle tõttu, kuidas rahastamisallikad olid minevikus korraldatud.

On kahetsusväärne, et uues maaelu arengu programmis on Iirimaa otsustanud metsanduse kavast välja jätta. Jätta praegusel kriitilisel perioodil kohalik liri metsandus rahaliste vahenditeta, kui see peab just nii-öelda lavale naasma, on katastroofid kindlad suurenenud üleujutuste, vee saastatuse, süsinikdioksiidi kuhjumise ja jätkuva mulla viljakuse vähenemise näol.

Programm sisaldab sümboolseid projekte, mis hõlmavad kohalikke liike. Siiski ei saa eitada, et võimalus kasutada rahalisi vahendeid kohalikele puudele leevendamaks üleujutusi tulevikus, on kadunud.

Kinga Gál (PPE-DE). - (HU) Hr president, daamid ja härrad, me peaksime lisaks kultuuridevahelise dialoogi reklaamimisele viimast ka kaitsma, kui seda rünnatakse, eelkõige oludes, kus etnilist koosseksisteerimist õhnestatakse päev päeva järel ühes meie naaberriigis, liidu liikmesriigis.

Ján Slota, ühe Slovakkia juhtiva partei esimehe õhutavatel kaldestunud avaldustel ja tema mängudel YouTube'i internetileheküljel, mis kutsuvad inimesi üles tapma Ungari vähemuspartei poliitikuid Slovakkias, on juba olnud ja võib kahjuks veel olla kurbi tagajärgi. Nii ka hiljuti Slovakkia haridusministri avaldusel, et ta keelab Ungari keele avaliku kasutamise Slovakkias, – ning põhjus, miks ta toetab Ungari vähemuse parlamendiliikmeid, on see, et nad osalesid foorumil Budapestis, mis ärritas Ungari parlamendi liikmeid.

Äärmuslike avalduste ja õhutamise talumise tagajärjed on juba selgelt tunda. Hiljutiste arvamusküsitluste kohaselt vihkab kõige rohkem ungarlasi enam kui 60 % 15-aastastest ja nõustub Slovakkia juhtivate poliitikute aastate vältel esitatud hämmastavate ning õhutavate süüdistustega. Ungarlased hakkavad aga kartma. See kõik toimub praegu, kui meie laiutame käsi ja usume, et tagajärjed jäävad tulemata. Parlamendil, komisjonil ja nõukogul on kiire ning tähistame kultuuridevahelise dialoogi aastat. Täna teid tähelepanu eest.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Umbes 60 miljonit Euroopa kodanikku, mis moodustab 15 % ELi rahvastikust, elavad vaesuse piiril. Vaesuse kõrvaldamiseks on määratletud järgmised prioriteedid: kõrgem tööhõive tase, õpingute katkestamise ennetamine, laste vaesuse kõrvaldamine, sotsiaalkindlustuse ajakohastamine ning diskrimineerimise kõrvaldamine. Haridusse investeerimine peaks olema prioriteetne. Kaasaegse infrastruktuuri tagamine haridusele ja õpetajate kutsekoolituse, töötasu ja staatuse parandamine on kvaliteetse hariduse eeltingimused.

Praegu on keskmine õpingute katkestamise määr ELis üle 16 %. Paljud noored, kes õpingud katkestavad, on pärit maapiirkondadest, ning on sunnitud lõpetama kooliskäimise ebakindla majandusliku olukorra tõttu. Nõuan tungivalt, et liikmesriigid käsitleksid hariduse infrastruktuuri väljatöötamist ja tööhõive loomist prioriteedina, eelkõige maapiirkondades. Parema hariduse tagab nooremale põlvkonnale korraliku elatusaseme, parandades seeläbi Euroopa Liidu sotsiaalset ja majanduslikku ühtekuuluvust. ELi tulevik sõltub praeguste ja tulevaste põlvkondade tugevusest, väärtustest ja kvaliteedist.

Pál Schmitt (PPE-DE). – (HU) Täna, hr president. 15. septembril peeti Budapestis Euroopa Innovatsiooni- ja Tehnoloogiainstituudi asutamiskoosolek. Ungaril ja Budapestil, instituudi keskuseks valitud linnal, on suured traditsioonid teadusuuringute valdkonnas. Mõelge kasvõi faktile, et 12 Nobeli preemia võitjat olid Ungari teadlased, kes osalesid aktiivselt 20. sajandi läbimurdelistes leiutistes.

Uue instituudi kõige olulisemad ülesanded on edendada ja koordineerida koostööd Euroopa teaduskeskuste vahel ja luua ülikoolide, teadusasutuste ja erasektori innovatsioonis osalejate võrgustik. Need eesmärgid ühtivad Lissaboni strateegia aluspõhimõttega, mõtte luua teadmistepõhine ühiskond, parandades konkurentsivõimet, majanduskasvu ja luues keskuses töökohti.

Hr president, palun lubage mul tänada otsuse tegijaid Budapesti valimise eest Ungaris selle olulise instituudi asukohaks. Olen kindel, et oleme sellele instituudile heaks võõrustajaks. Tahaksin juhtida teie tähelepanu pretsedenditule poliitilisele konsensusele, mis kõnealuses küsimuses Ungaris saavutati. Ma loodan siiralt, et instituut on edukas järgmisel aastal, mille Euroopa Liit on kuulutanud loovuse ja innovatsiooni aastaks. Täna kõnevooru eest.

Marian Harkin (ALDE). - Hr president, vähem kui kaks nädalat tagasi leidis Euroopa Kohus, et Iirimaa on vastuolus vee raamdirektiiviga seoses mõnede reoveepuhastussüsteemidega. Pean ütleva, et mul on väga hea meel, et komisjon püüab aktiivselt tagada puhast joogivett Iirimaa. ELi komisjonil on nüüd siiski võimalus seda head tööd edasi arendada. Ta saab seda teha pikendades põllumajandusjäätmete majandamiskava. Tööde lõpetamise tähtaeg on 2008. aasta detsember, kuid erakorraliste asjaolude tõttu ei saada tööd valmis. Kui tähtaega ei pikendata, nagu ma ütlesin, jääb töö pooleli ja see pole kellelegi kasulik.

Kava pikendamine oleks kõigile Iirimaa vee kvaliteediga seotud pooltele, keskkonnale, põllumajandustootjatele ja komisjoni poliitikale kasulik. Komisjoni poolt oleks mõistlik ja arukas tähtaega pikendada, et tagada nitraatide direktiivi täitmine ning ühtlasi näitaks see ühist mõtlemist seoses ELi poliitika rakendamisega.

Árpád Duka-Zólyomi (PPE-DE). – (SK) Slovakkia, liidu liikmesriik, on võtnud omaks Euroopa Liidu väärtussüsteemi, mis tähendab, et ta peaks austama ka ühenduse kultuurilise ja keelilise mitmekesisuse põhimõtteid.

Siiski viitab hiljutine Avatud Ühiskonna Fondi küsitlus Slovakkia õpilaste viha ohtlikule kasvule Ungari vähemuse suhtes ning näitab, et enam kui 63 % on seisukohal, et avalikes kohtades peaksid ungarlased

rääkima ainult slovakkia keeles ning ungari keele kasutamine peaks piirduma nende kodudega. Ennekuulmatu on see, et isegi haridusminister toetas seda seisukohta parlamendis täielikult.

See on hirmuäratav olukord. Ministri seisukoht on vastuolus põhiseaduse ja Slovakkia seadusandlusega ning põhimõtetega, millel põhineb demokraatlik Euroopa. Alates sellest, kui tuli võimule hr Róbert Fico koalitsioonivalitsus, on Slovakkias midagi korrast ära. Ungari-vastased, rassistikud ja ksenofoobsed avaldused on muutunud arvukamaks, peamiselt tänu hr Ján Slotale, kes on juhtiva partei esimees. Hämmastav on see, et ei peaminister ega koalitsiooniparteide esindajad ei protesti selle vastu ega mõista seda kahjustavat ja ohtlikku tendentsi hukka.

Slavi Binev (NI). – (BG) Hr president, lugupeetud kolleegid, tahaksin juhtida teie tähelepanu viimasele skandaalide sarjast, mis on puhkenud Bulgaarias seoses 49 miljoni euro kulutamisega erijärelevameetmetele siseministeeriumi poolt. Kulu oleks õigustatud, kui tänu kuulamis- ja vaatamiseadmete kasutamisele oleks tabatud ja süüdi mõistetud kasvõi üks kurjategija. Samas on siseministeeriumi ametnikud alati väitnud, et neil puuduvad isegi algelised vahendid kurjategijate edukaks jälitamiseks Bulgaarias.

Tuleb välja, et pärast seda, kui on kulutatud piisavalt raha maksimaks kinni 15 eelteabe kogumise lennukit, on kõik, mida Bulgaaria politseinikud oskavad öelda see, et nad ei näinud, kes paigutas pommi nurgatagusesse bordelli pealinna keskuses. Faktid viivad ainult ühe võimaliku järelduseni. Siseministeerium koos teatavate eraettevõtetega pressivad Bulgaaria maksumaksjate raha välja, röövivad neid pidevalt ja laiaulatuslikult. Teenuseid, mis peaksid kuritegevust ennetama, kasutatakse üksnes poliitiliseks ja majanduslikuks väljapressimiseks ning opositsiooniga arvete klaarimiseks.

Iuliu Winkler (PPE-DE). – (HU) Tänan teid väga, hr president. Tulevastel aastatel on Euroopa Liidu majanduste säästvat arengut võimalik teostada üksnes siis, kui tugevdame liidu 23 miljonit väikese ja keskmise suurusega ettevõtet, sest viimased tagavad umbes 4 töökohta 5-st, mis liidus on viimasel ajal loodud.

Euroopa meetmepakett väikeettevõtetele, „Väikeettevõtete seadus“, mille komisjon avaldas juunis, tunnustab väikeettevõtete kesket rolli Euroopa majandustes ja esitab üldise raamistiku liidu ja liikmesriikide poliitikaks. Kõnealuses dokumendis tehakse ettepanek võtta vastu uusi määrusi põhilistes valdkondades, nt lihtsustatud riigiabi määrustikus ja finantsdistsipliini suurendamises.

Euroopa väikeettevõtted vajavad siiski rohkem kui ainult komisjoni, parlamendi või isegi liikmesriikide poliitiline tahe. Väikeettevõtted vajavad uut määrustikku, mis tuleb kiiresti koostada ja tõhusalt rakendada. Euroopa Parlament peab kõnealuse protsessi kiirendamisel võtma peamise rolli. Tänan teid.

Katalin Lévai (PSE). - (HU) Hr president, näeme, et äärmuslikud ideed ja vägivaldsed ilmingud on levimas inimeste, sotsiaalsete gruppide, rahvuste ja mitte harvemini ka rahvaste seas. Nende peatamiseks on olemas poliitilised vahendid ning kasutusele võib võtta haldus- ja politseimeetmeid.

Siiski eelistavad pikemas perspektiivis mõtlevad poliitikud kutsuda üles dialoogile, mitte üksnes poliitilisele dialoogile, mis viib sageli konfliktini, vaid ka kultuurilisele dialoogile. Et saaksime pidada kellegagi dialoogi kultuuri kohta, peame esmalt tundma oma kultuuri.

Kultuuridevahelise dialoogi aasta mõte on see, et peaksime õppima tundma erinevaid ühiskonnakihte ning vähemuste, etniliste rühmade ja rahvuste elu ja minevikku, mis võib esmapilgul imelik tunduda, mitte ainult riikide vahel vaid ka riigisiselt. Rahva ühtsusele ja headele suhetele rahvuste, etniliste rühmade ja riikide vahel aitab selline kaasa tutvavlikkus kaasa ja viimase puudumine takistab seda.

Kultuuridevahelise dialoogi aastal on minu meelest eriti oluline, et kõik Euroopa ühiskonnad peaksid siiralt väärtuslikku dialoogi enamuse ja vähemuse vahel, sest ainult sel viisil saavad areneda tõelised suhted Euroopa riikide kultuuride vahel. See on Euroopa nähtus, mida tuleb käsitleda Euroopa tasandil. Tänan teid väga.

Dragoş Florin David (PPE-DE). - (RO) Koos otsustasime, et Euroopa energiapoliitika eesmärk oleks vähendada ELi energiasõltuvust, tagada varustuskindlus ja hindade läbipaistvus. Täna näeme seda, et Euroopa gaasiturgu iseloomustab igas mõttes märkimisväärne dünaamika: energiapoliitika, tehniline varustus, gaasiettevõtlus ise ning hindade läbipaistvus, sest hinnakujundus on Euroopa tarbijate kaitsmise võtmekomponent.

Selles kontekstis eeldab gaasi arvestamine ja arvete esitamine lõpptarbijate suhtes asjakohaste standardite väljatöötamist, mis võimaldavad luua ühtse arvestusmeetodi, mida tunnustatakse kogu ELis, et arvestamine oleks läbipaistev, st õiglane, erapooletu ja täpne.

Kutsun täna Euroopa Parlamenti üles võtma mis tahes vajalikud meetmed edendamaks selle kontrollimist, kuidas gaasi arvestatakse ja arveid esitatakse, sest oleme avastanud, et Rumeenias ei vasta gaasivedajad ja jaotusettevõtted järgmistele nõuetele: gaasi arvestatakse kuupmeetrites ja arved esitatakse kw/h kohta ning kodanikud ei saa kontrollida oma tegelikku tarbimist, mis on vaieldavatel parameetritel põhineva matemaatilise valemi tulemus.

Proinsias De Rossa (PSE). - Hr president, meie kodanike seas valitseb laialdane viha ja hirm seoses ülemaailmse finantsasutuste kokkuvarisemise ning nende potentsiaalse mõjuga pensionitele, säästudele ja töökohtadele.

Mul on hea meel, et volinik McCreevy on peagi algavaks aruteluks siin. Usun siiski, et peame tegutsema kiiresti selle suhtes, mida siinne parlament välja pakub – peatada niinimetatud kasiino kapitalism, mis on viinud meid majandusliku kuristiku äärel.

Volinik, kui teie pühendumine neoliberaalsele ideoloogiale ei luba seda teha, peaksite tagasi astuma ja lubama valida keegi teine, kes on valmis tururöövliga silmitsi seisma. Rahandus- ja pangandussektor vajab kiiresti ranget, uut määrustikku, ja teie eestveetud nn kerge määrustik, mis on mõnedel juhtudel tähendanud määrustiku puudumist, tuleb kiiresti lõpetada.

Enne, kui ma maha istun, tahaksin viidata Sinn Féini kuuluva pr McDonaldi märkustele, millega ta püüdis õigustada kampaaniat Lissaboni vastu ning kuulutab nüüd, et ta tahab majanduslikku suveräänsust Iirimaaale keset globaalset majanduskriisi. Minu arvates näitab see „ei-kampaaniast osavõtjate kergemeelset suhtumist.

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE). - (PL) Majanduskriis tähendab, et alternatiivseid investeerimisvõimalusi pakkuvate fondide läbipaistvus peaks olema oluline küsimus ka Euroopa Parlamendile. Äriühingute läbipaistvuse suurendamine õiguslike vahendite abil, eelkõige seoses suhtega riskifondide ja erakapitali investeerimisfondide ühelt poolt ning teiselt poolt äriühingute vahel, kus kõnealused fondid aktsiaid omavad, on muutunud prioriteediks.

Nn heade tavade juhendid võiksid olla eeskujuks, kuid nad ei saa asendada seadusandlikke meetmeid halva käitumise korral. On väga oluline kehtestada hea tava juhend meetodite osas tasakaalu taastamiseks äriühingute praeguses juhtimisstruktuuris.

Uue õigusaktiga tuleks ühtlasi kohustada riskifonde ja erakapitali investeerimisfonde avalikustama ja selgitama oma üldist investeerimispoliitikat ja kaasnevaid riske nii jaeinvestoritele kui ka institutsionaalsetele investoritele ning kindlustusmaakleritele ja järelevalveasutustele.

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Lubage mul väljendada oma kurbust ja öelda paar sõna hiljutise traagilise kokkupõrke mälestuseks Slovakkia bussiga, mis leidis aset Horvaatia linna Gospići läheduses.

Neliteist inimest hukkus ja lisaks sai inimesi vigastada teel puhkusereisile. Tahaksin väljendada kaastunnet leinajatele ja samal ajal tänada Horvaatia poolt eeskujuliku käitumise eest, mis pehmendas õnnetuse mõju, ning selle eest, et te hoolitsesite meie kodanike eest nii hästi. Horvaatia on korduvalt näidanud oma suutlikkusega reageerida probleemidele ja neid lahendada, et tema tulevik on Euroopa Liidus.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Hr president, viimastel nädalatel oleme jälginud arenguid USA rahandussektoris erilise huvi ja murelikkusega.

USA valitsuse otsus käendada suurima kindlustusfirma 85 miljardi suurust laenu, kahe juhtiva hüpoteegikontserni riigistamine ja suuruselt neljanda investeerimispanka pankrot on tekitanud Ameerika Ühendriikides paanilise õhkkonna ja märkimisväärset ärevust Euroopa kodanike seas.

Seda seetõttu, et globaliseerunud majanduskeskkonnas on väga tõenäoline, et kriis jõuab Euroopasse, kui seda pole juba juhtunud, ning tabab pangandussüsteemi ja Euroopa kodanike sissetulekuid.

Kolmapäeval Euroopa Parlamendis nõukogu ja komisjoni juuresolekul peetav arutelu peab andma konkreetseid vastused järgmistele küsimustele:

- kui hästi on Euroopa majandus ette valmistatud taluma alanud kriisi tõenäoliseid tagajärgi?
- milline on tegevuskava ja milliseid konkreetseid meetmeid on võetud selleks, et kaitsta Euroopa kodanike rahalist olukorda?
- viimaks, millist poliitikat kavatseb Euroopa Keskpank järgida, et toetada Euroopa finantsasutusi?

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Hr president, 26. septembril tähistab EL oma keelelist mitmekesisust. Sündmused keskenduvad ideele, et keeled on kultuuri sillad, ning et võõrkeelte õppimist ja oskust keelebarjääri-ülevalt suhelda tuleks julgustada.

Need sündmused ja komisjoni teatised jätavad täielikult unarusse vajaduse säilitada vana-kreeka ja ladina keele õpetamise kogu Euroopas. Need klassikalised keeled on nii paljude sõnade ja väljendite allikaks kõikides Euroopa ja muudes keeltes.

Samal ajal on aruteluks avatud roheline raamat „Ränne ja liikuvus: Euroopa Liidu haridussüsteemide ülesanded ja võimalused”. Roheline raamat viitab nõukogu direktiivi rollile 77/486/EMÜ, mis käsitleb võõrtöötajate lastele hariduse andmist, ning asub kriitilisele seisukohale hakitud meetmete suhtes, mis on võetud viimase 30 aasta jooksul kõnealuse direktiivi põhjal.

See on võimalus tugevdada Euroopa võõrtöötajate keelte õpetamist.

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) Kolmas järjestikune poliitiline kriis Ukrainas oli tõenäoliselt põhjus, miks ajaloolisel teisel ELi ja Ukraina tippkohtumisel, mis toimus Pariisis septembri alguses, ei jõutud ambitsioonikamate järeldesteni seoses Venemaa ja Gruusia konfliktiga.

Hindan, et Euroopa Liit kinnitas taas oma toetust kodanikuühiskonna ülesehitamisele ja demokraatiameelsetele muutustele Ukrainas. Samuti olen positiivsel arvamusel kokkuleppe kohta alustada „viisadialoogi”, mis peaks pikemas perspektiivis tooma kaasa viisavaba režiimi mõlemale poolele, ning samuti asjaolu kohta, et vaatamata uuele poliitilisele kriisile, jääb Ukraina tee ELi liikmeks saamise suunas avatuks.

Täna ei kahtle keegi, et oranž revolutsioon muutis ajaloolist suunda, kuhu Ukraina oli teel. Nüüd peab Ukraina näitama, et ta on stabiilne ja ühtne. See on tema ainuke võimalus saavutada Euroopa perspektiiv.

Olen veendunud, et saame tugevdada vabadust kodus ainult siis, kui kaitseme seda ka väljaspool ELi piire. See on põhjus, miks osalen Euroopa Parlamendi delegatsiooni 11. istungil Ukrainas 2.-3. oktoobril 2008. aastal Kiievis ja Jaltas.

Usun, et Euroopa Parlamendi esindajate kohalolek Ukrainas aitab kaasa olukorra rahustamisele ja poliitilisele stabiilsusele Ukrainas.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE). – (ES) Hr president, tahaksin ainult lisada oma hääle terrorirünnaku või -rünnakute hukkamõistmisele, sealhulgas mõrv, mida oleme oma riigis kogenud. Baski inimestel on ebaõnn olla ainuke riik Euroopa Liidus, mis kannatab jätkuvalt terrorismi all, ning kõnealune terrorism on kestnud aastakümneid. Olen isiklikult pärit perekonnast, mis elas 40 aastat pagenduses – sama kaua, kui frankoism kestis – ja kui me üldse midagi õppisime, siis seda, et ükski poliitiline eesmärk ei ole väärt ainsagi inimese surma. Lõpetuseks tahaksin öelda, et kõik meie, kes me usume baski inimeste õigusesse otsustada, oleme selgel seisukohal, et õigus elule on kõige põhilisem õigus üldse.

James Nicholson (PPE-DE). – Hr president, teame kõik väga hästi, et tõusvad naftahinnad ja gaasihinnad mõjuvad väga negatiivselt paljudele meie majandussektoritele ja tarbijatele.

Tahaksin juhtida tähelepanu sellele, kuidas kõnealune kriis mõjutab põllumajandussektorit, kalandussektorit ja väikeettevõtteid. Kõrged kütusehinnad on praegu talupidajale edasi antud: kulud suurenevad ja talupidajad ei saa suuremat tulu, et katta kõrget kulu elektri- ja bensiinihindadele.

Kütusekriis õõnestab konkurentsivõime kasvu meie väikese ja keskmise suurusega ettevõtetes; tarbijate ostujõu vähendamine raskendab olukorda ja, hr president, ma ei julge mõeldagi, mis juhtub käesoleval talvel – mitmed miljonid inimesed ei suuda end soojas hoida.

Nägime kõik, mis juhtus bensiinijaamades, kui nafta hind tõusis; iga päev bensiinijaamast möödudes oli hind tõusnud. Kuid nüüd, kui hind on langenud, ei ole seda langetatud üldse nii kiiresti, kui see tõusis. Ma arvan, et nad peaksid sellele vastama: nad on saanud suure kasumi ja nüüd on aeg edasi minna ja tarbijatele mõistlikku hinda pakkuda.

Csaba Sógor (PPE-DE). – (HU) Hr president, Ungaril on piirid iseendaga ning ta kaotas 2/3 oma territooriumist pärast Esimest maailmasõda. Nendes piirkondades elavate ungarlaste poliitiline esindatus, keda on seitsmes riigis kokku üle 3 miljoni, on võimaldanud nende õiguste eest viimasel sajandil võidelda üksnes rahumeelsete vahenditega.

Kuus aastat on peaaegu 20 poliitilist organisatsiooni Karpaatide basseini pärit esindajate foorumi raames huvide jõustamiseks otsinud rahumeelseid võimalusi, ning teevad seda jätkuvalt: identiteet, emakeel, majandussuhted ja autonoomia. Olen ka ise selle foorumi liige. Käesoleval aastal otsustasime, et avame ühise lobitöö kontori Brüsselis ELi pakutavate võimaluste kasutamise huvides.

On arusaamatu ja vastuvõetamatu, et Ungari kogukondade rahumeelseid püüdlusi solvatakse äärmuslike nimetustega mõnede ELi liikmesriikide poliitikute poolt, kes süüdistavad nende riigis elavat Ungari vähemust kollektiivses kuritegevuses ja tahavad piirata nende emakeele kasutamist.

Tahaksin juhtida Euroopa Parlamendi tähelepanu kõnealustele rünnakutele ja tuletada taas meelde, et ühenduse õigused tuleb tagada rahvusvähemustele ja mitte süüdistada neid kollektiivses kuritegevuses. EL peab võtma selles küsimuses ennetava rolli. Täna teid.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). – (EL) Hr president, komisjon soovib aidata võidelda toiduainete hinnatõusu probleemiga arenguriikides ja kavatseb rahastada neid riike kogusummas 1 miljardit eurot.

Raha kasutatakse seemnete ja teiste vahendite ostmiseks, et suurendada põllumajanduslikku tootmist, toita elanikkonda, vähendada inflatsiooni ja langetada toiduainete hinda.

Poliitiliselt ja moraalselt on õige, et peaksime aitama arenguriike, kuid vastav algatus oleks soovitatav ka Euroopa talupidajate aitamisel. Nad on toiduainete hinnatõusust ja paljust muust sama palju lüüa saanud, sest seda raha tuleks käsitleda kui sääste kulude vähenemisest ühise põllumajanduspoliitika raames.

Seega teen ettepaneku, et suure osa kõnealusest 1 miljardist eurost tuleks kasutada Euroopa talupidajate aitamiseks, kes seisavad silmitsi paljude probleemidega.

Kokkuvõtteks lubage väljendada sügavat muret järgmistele riikidele antava raha nõuetekohase kasutamise pärast: Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani riikidel ei ole maaelu arengu mudelit ega kontrollisüsteemi. Kardan, et raha kaob rahvusvaheliste organisatsioonide bürokraatiasse, toomata lõppkokkuvõttes kasu.

ISTUNGI JUHATAJA: Edward McMILLAN-SCOTT

Asepresident

Juhataja. – Sellega lõpeb päevakorrapunkti arutelu.

19. Riskifondid ja erakapitali investeerimisfondid - institutsionaalsete investorite tegevuse läbipaistvus (arutelu)

Juhataja. – Nüüd jõuame arutelu juurde, mille Euroopa Parlament eelmisel kuul erakordse ettenägelikkusega korraldas, nähes ehk ette eelmise nädala sündmusi – erinevalt teistest.

Järgmine päevakorrapunkt on ühisarutelu,

– Poul Nyrup Rasmusseni raport majandus- ja rahanduskomisjoni nimel koos soovitud komisjonile riskifondide ja erakapitali investeerimisfondide kohta (2007/2238(INI)) (A6-0338/2008) ning

– Klaus-Heiner Lehne raport õiguskomisjoni nimel koos soovitud komisjonile institutsionaalsete investorite tegevuse läbipaistvuse kohta (2007/2239(INI)) (A6-0296/2008).

Poul Nyrup Rasmussen, raportöör. – Hr juhataja, kaua aega enne praegust kriisi väljendasid Euroopa Parlamendi Sotsiaaldemokraatide fraktsioon ja Euroopa Sotsialistide Partei muret finantsturgude suundumuste üle seoses liigse võla, läbipaistvuse puudumise, kõrgete riskide võtmise ja liiga madalate hindade tasumise ning selliste laenukapitali kasutamise pakettide koostamisega, millest keegi päriselt aru ei saanud ning mille põhjal keegi ei osanud tegutseda. Seetõttu väljendasime oma muret, justkui uude finantsmulli vaadates. Keegi ei teadnud, millal see juhtub, aga praegu oleme tormi keskel – „ideaalse tormi”, nagu keegi seda nimetas.

Olen kindlal seisukohal, et tänase õhtu ja homne arutelu on kõige olulisem arutelu mis tahes parlamendis finantsturgude kohta kus iganes Euroopas või Ameerika Ühendriikides – arutelu ja otsused selles mõttes, et vaatame tulevikku, püüame koostada parema määrustiku praegusest ja püüame täita suurt kohustust teha seda tööd nii hästi, kui oskame.

Nüüd on aeg tegutseda. Nägime, mis juhtus USAs, ja ehkki keegi ütles, et Euroopas pole asjad nii halvasti kui Ühendriikides, saan öelda ainult seda, et sellised juhtumid nagu HBOS, Northern Rock ja paljud teised on minu jaoks piisavalt veenvad, et tegutseda. Oleme näinud uusi prognoose meie majanduste, töökohtade, konkurentsivõime ja investeerimissuutlikkuse kohta: sellest piisab mulle tegutsemiseks.

Seetõttu ütlen täna ja homme parlamendile uhkusega, et fraktsioon PSE on pärast raskeid läbirääkimisi sõlminud kompromissi, mida sellise olulise küsimuse puhul peabki tegema, fraktsioonidega ALDE ja PPE-DE. Nüüd on meie ees tasakaalukas raport, mis nõuab, et komisjon esitaks õigusaktide ja määruste ettepanekud kõikide finantsettevõtjate kohta, sealhulgas riskifondid ja erakapitali investeerimisfondid. Viimane aeg on seda teha ja tuletaksin parlamendile meelde, et nüüd nõuame kohustuslikke kapitalinõudeid kõikide finantsasutuste kohta. Nõuame preemiapakettide joondamist pikemaajaliste tulemustega, et kajastada nii kahjumit kui kasumit. Nõuame kõrgetasemeliste juhtide ja nõukogu liikmete palgasüsteemide täielikku läbipaistvust. Nõuame laenukapitali kasutamise/võlariski, saadud rahaliste vahendite allika ja summa ning aktsionäride tuvastamise avalikustamist kõikide investeerimisprojektide puhul. Nõuame direktiivi laiendamist, mis eeldab, et töötajaid teavitatakse ja nendega konsulteeritaks ülevõtmiste käigus, et hõlmata finantsvõimendusega väljaoste erakapitaliga, ning nõuame meetmeid, et vältida põhjendamatut odavat ülesostmist sihtettevõtetes. Nõuame meetmeid, et vältida liigset võlga, mida põhjustavad finantsvõimendusega väljaostud nii, et võimenduse tase oleks säästev nii erakapitalifondi/ettevõtte kui ka sihtettevõtte jaoks.

Tahaksin paluda volinik hr McCreevyl, kes vastutab kõnealuse valdkonna eest, nendele ettepanekutele väga konkreetselt vastata. Tean, et need on tema jaoks uued, kuid nõuan ajakava. Küsisime vastust enne aasta lõppu, mis saabub kolme kuu pärast. Võib-olla on üksikasju, mis vajavad arutamist, kuid, volinik, te võlgnete parlamendile ka vastuse, sest me ei räägi väikesest vähemusest, vaid väga suurest enamusest siin parlamendis.

Lõpetan teadaandega, et neli või viis päeva tagasi oli peaaegu 90 000 inimest kirjutanud alla Euroopa Parlamendile, Ameerika Ühendriikidele ja maailma riigijuhtidele adresseeritud petitiooni, mille korraldajaks on üleilmne internetiliikumine Avaaz. Edastan kõnealuse petitiooni nende nimel vastuvõtjatele. Selles on öeldud: Nõuame tungivalt, et asuksite juhtpositsioonile peamiste puuduste ja lünkade parandamisel, mis praegusel globaalsel finantskriisil lasid juhtuda, sealhulgas põhiprobleemid, nagu võlg ja risk, algatused ning läbipaistvus. Meil on vaja, et teeksite koostööd avalikkuse huvide kaitsmiseks, sätestades tugevamaid eeskirju globaalse finantsüsteemi iga osa kohta. Olge vaprad ja me toetame teid.

Volinik, kas olete julge koos meiega, toetate meid ja annate esialgsed vastused enne aasta lõppu? Pean meie kõigi nimel nõudma positiivset vastust.

Klaus-Heiner Lehne, raportöör. – (DE) Hr juhataja, daamid ja härrad, arutelu toimub tõesti, isegi kui mõnevõrra juhuslikult, täpselt õigel ajal. Kõikide kavatsuste ja eesmärkide kohaselt käsitletakse minu raportis mündi teist poolt.

Hr Rasmussen on pidanud eelkõige käsitlema mõju finantsturgudele ja õiguskomisjon käsitles oma erialaste teadmistega eelkõige loomulikult äriühinguõiguse aspekte ja vajaduse korral vajadust muuta Euroopa äriühinguõigust.

Oleme kõik ehmunud viimaste päevade sündmustest. Avalikkus, poliitikud ja – ütlen seda väga selgelt – ka aus majandus. Praktikas näeme hetkel sellist probleemi, et kasumit erastatakse, kuid kahjumit riigistatakse. Peaaegu anekdoodiks on kõnealuses loos muutunud see, et USA rahandusminister hr Paulson, kes ise kunagi Goldman Sachs'i juhtis, on nüüd sattunud olukorda, kus ta peab võtma 700 miljardit dollarit maksumaksja raha, et kõrvaldada ja siluda hävitustööd, mida tema enda sektor on tekitanud. See on väga kurb.

On rohkelt näiteid selle kohta, et avalikkuse arusaama kohaselt on taandumas pilt tavapärasest pereettevõttest, mis hoolitseb oma töötajate eest oma vastutusega, mille ta ise tagab, kuid teisalt on tugevnemas mulje, et vähemalt majandussektoris valitsevad meid osaliselt saamatud tippjuhid – töötajad, kes saavad kõrget palka, kuid ei kanna enam mingit vastutust.

Arvan, et mulje, mis tekib meie turumajandussüsteemist, on kohutav, ning on poliitiliselt vajalik, et astuksime asjakohaseid samme korra taastamiseks ja selle abil halva maine kõrvaldaksime.

Fakt on see, et mõjutatud ei ole ainult suurinvestorid, vaid nüüd ka väikeinvestorid. See mõjutab iga maksumaksjat ja kõiki, kes sõltuvad valitsuse rahadest, sest üha rohkem miljardeid riigi raha tuleb kasutada kahju kõrvaldamiseks.

Tunnistan – ja arutelu on seda selgelt näidanud ning see on ka vaieldamatu –, et üks aspekt, mida tuli algselt eelkõige käsitleda, nimelt riskifondid ja erakapitalisektor, ei ole nende probleemide põhjus, mida praegu

tuleb lahendada. Ent ka siin – ja seda on arutelu täiskogus selgelt näidanud nagu ka mõlema komisjoni istungid – esineb ilmselgeid kindlaid puudujääke ühtlustamise ja määrustiku valdkonnas.

Õigesti on öeldud, et neid sektoreid reguleerivad ka riiklikud määrused, mõned tugevamad, mõned nõrgemad, vastavalt riigi traditsioonidele ja vastavalt sellele, millistest finantsturu määrustest seal lähtutakse. Samas on siiski saanud selgeks, et vajame täiendavat ühtlustamist ja kohandamist Euroopa tasandil tagamaks, et hetkel täiesti kriitiliste mõõtmeteni jõudnud sektorid ei hakkaks finantsturge ohustama.

Tahaksin vastata ainult mõnele võtmesõnadele, mida on juba käsitletud raporti projektis, mis oli juhtumisi juba otsustatud õiguskomisjonis juunis, kui keegi veel ei rääkinud kriisist, milles me praegu oleme. Pean silmas mõisteid 'aktsiate laenamine' ja 'katteta müük'. Nüüd teame, et hulk olulisi finantsturu reguleerijaid on selle ära keelanud ja hea põhjusega. Nõudsiime siis ja nõuame ka praegu, et seda vähemalt uuritaks. Sellest tuleb teha järeldused ja vajadusel esitada ka õigusaktide ettepanekud. Üks neist on aktsionäride parema tuvastamise küsimus, läbipaistvuse küsimused seoses läbipaistvust käsitlevate määruste rangemaks muutmise, võttes arvesse seda, et ettevõtted ja ka nende ettevõtete juhid peaksid teadma, kellele need tegelikult kuuluvad, et ka nemad saaksid vastutustundlikult tegutseda nende suhtes, kes neid omavad.

Samuti toob see kaasa teatavate riskide mõistlikku kontrollimist laenu andmisel tagamaks, et saaks teha ka mõistlikke ja vajalikke järeldusi, et suuri mõjutusvahendeid ei saa eemaldada suhteliselt väikeste vahenditega, mis lõpuks tekitavad täiesti kontrolli alt väljuva mõju ja toovad avalikkusele ja teistele lõpuks raskusi.

Ühtlasi üks nõuanne: vahepeal on tööstuses välja töötatud arvukalt ettepanekuid praktiliste tavade – vabatahtliku määrustiku kohta seoses sellega, kuidas tuleks käituda. Üksnes asjaolu, et need määrused on välja töötatud, isegi kui nad on hetkel ainult vabatahtlikud, tähendab, et tööstus ise aktsepteerib vajadust mingi määrustiku järele. Seega on täiesti mõistlik vaadata ja uurida, kas saame ka siin teatud võtteid kasutada.

Varade üleviimine on veel üks teema, mida peame käsitlema. Sellega peab tegelema äriühinguõigus, sest olen veendunud, et ettevõtted ei tohiks olla rüüstatavad. Ootame komisjonilt konkreetset ettepanekut. Kõnealune raport vastab artiklile 192, millele komisjon peab vastama. Loodame, et ta teeb seda peagi.

Charlie McCreevy, komisjoni liige. – Hr juhataja, sooviksin tänada majandus- ja rahanduskomisjoni ja õiguskomisjoni ning eelkõige raportööre hr Rasmusseni ja hr Lehnet kõnealuse kahe raporti ettevalmistamiseks tehtud töö eest.

Vähesed oleksid aasta tagasi osanud ennustada, et olukord finantsturgudel on nii tõsine kui praegu. Ning kriisi mõju jääb kestma veel mõnda aega. See sai alguse hüpoteekide hooletust müügist Ameerika Ühendriikides, mida edendasid pangad ja teised, kes ei hoolinud laenustandarditest, sest nad said laenud väärtpaberistamise kaudu teiste kaela veeretada.

Krediidireitingu agentuurid andsid kõnealustele kõrge riskiga toodetele lugupeetuse, määrates neile madala krediidiriski. Finantsasutused kogu maailmas ostsid neid tooteid, kuid näib, et ise tõsiselt riske hindamata.

Viimase aasta sündmuste valguses on olnud uskumatu jälgida, kui vähe finantsasutuste nõukogu liikmed teadsid riskist, mille nad võtsid. Kahtlemata tõkestas tõsist riskianalüüsi sisse voolav kasum. Järelevalvajatel ei paistnud olevat paremat aimu nendest äärmiselt keerulistest toodetest. Asjad olid nii hakitud, segipaisatud ja ümberpakendatud, et keegi ei teadnud, kus on tõeline risk. Üks vaatleja osutas mõned kuud tagasi kriisi arenemisele kui aeglubis rongiõnnetuse vaatamisele. Eelmisel nädalal sai kriis sisse ülikiires hoo.

Maailma suurte keskpankade kooskõlastatud tegevus ja Ameerika Ühendriikide ametivõimude välja kuulutatud toetusmeetmed on turgudel natuke rahu taastanud. Peame seda tervitama, arvestades rasket olukorda, millega seadusandjad silmitsi seisavad. Samuti tervitan, et Ameerika Ühendriikide ametivõimud on tunnustanud vajadust käsitleda oma ettepanekutes sarnaseid varasid, mis on mõnede Ameerika Ühendriikidest väljaspool asuvate finantsasutuste valduses.

Üks asi, mille eest me Euroopas võime tänulikud olla, on see, et me pole kogenud sama ulatuslikku hävitustööd kui Ameerika Ühendriikides. Kuigi ELi pangad on kannatanud sarnase usalduse puudumise käes üksteisele laenates, ei ole toimunud midagi sellisel skaalal nagu Ameerika Ühendriikides. Kuid keegi pole veel pääsenud. Ees ootavad keerulised kaubandustingimused. Majanduslikul surutisel on oma mõju. Valvsus ja läbipaistvus on võtmeks usalduse taastamiseks turgudel. ELi tasandil peame jätkama piiriüleste finantsjärelevalveasutuste järelevalvekorralduse parandamist. Selles peitub võimalus, mida ei tohi maha magada.

See kõik paneb mind uskuma, et meil saab olema teistsugune finantsteenuste sektor, kui see kõik on läbi, ning samuti saab meil olema teistsugune regulatiivraamistik. Kui moraalne oht ei toimi, ei saa oodata, et maksumaksja võtab arve erasutuste liigse ja vastutustundetu riskeerimise eest.

Lõplik mis tahes vastuvõetava regulatiivse lähenemisviisi vorm kujuneb saabuval perioodil, kui praeguse kriisi õppetunnid ja asjakohased vastused selgemaks muutuvad. Peame jätkama tihedat koostööd teiste reguleerivate asutustega ja võimalikult palju oma vastused kokku sobitama.

Nagu paljud teist teavad, oleme mõningad meetmed juba kasutusele võtnud. Nüüdseks on komisjon juba aasta aega töötanud välja üksikasjalikku kava, milles rahandusministrite nõukogu kokku leppis ja mille Euroopa Ülemkogu kinnitas. Oleme oma vastust kriisi arenedes täiustanud.

Oleme kasutusele võtnud meetmeid, et parandada lähendamist ja koostööd järelevalveasutuste vahel. ELi järelevalveasutused, rahandusministrid ja keskpangad võtsid vastu uue vastastikuse mõistmise memorandum, milles sätestatakse ühised põhimõtted, sealhulgas piiriüleste stabiilsusrühmade loomine. Seda viiakse praegu ellu. Oleme käsitlenud hoiuste tagamise skeemide tõhustamist. Loodud on erirühm, mis vastab käesoleva aasta lõpuks, et vaadelda praeguste vahendite tsüklilisust toetavat mõju, sealhulgas Basel 2 ja rahvusvaheliste finantsaruandluse standardid. Tihedas koostöös finantsstabiilsuse foorumiga on IASB loonud nõuandekogu õiglase hindamise kohta. IASB tegeleb ka bilansiväliste kohustustega. Tööstus on tulnud välja väärtuslike andmetega, mis parandavad läbipaistvust väärtipaberistamise turu reguleerijate jaoks. Komisjon sunnib tööstust täiustama seda teavet, et läbipaistvus reguleerijate jaoks paraneks.

Nende ja teiste tegevuste valguses, millele viitan, ei tohiks liikmetele üllatuseks olla, kui ütlen, et tervitan paljusid hr Rasmusseni raportis sätestatud punkte. Oluline on see, et suudaksime tuvastada peamised meetmed, mis peaksime võtma praegu ja hakkama neid ellu viima.

Nagu ma varem ütlesin, paljastas turukriis puudujääke suurte finantsasutuste riskijuhtimises. Samuti tõi see esile mitmeid nõrku kohti regulatiivvaldkonnas. Just nendele valdkondadele tuleb nüüd pühendada regulatiivset tähelepanu. Hr Rasmussen on oma raportis tõstatanud paljud kõige pakilisemad valdkonnad: huvide konfliktid krediitdireitingu agentuurides, mittelikviidsete varade väärtuse hindamise parandamise vajadus ja stiimulite joondumise puudumine „laenude edasimüügi“ mudelis.

Viimase aasta jooksul olen liikmeid kursis hoidnud nii istungitel kui ka eelkõige rahandus- ja majanduskomisjonis pankade kapitalinõuete parandamiseks tehtud tööga ning minu ideedega krediitdireitingu agentuuride reguleerimiseks. Usun, et me kõik nõustume, et kapitalinõudeid on vaja tugevdada ning struktureeritud toodetega seoses on vajalik läbipaistvuse ja nõuetele vastavuse kohustus. Oleme töötanud kapitalinõuete direktiivi muutmise kallal, mis parandab suure riskide kontsentreerumise juhtimist ning kapitali kvaliteeti ühtlustades hübriidkapitali. Samuti oleme käsitlenud piiriüleste pangakontsernide järelevalve tugevdamist.

Järgmise paari nädala jooksul esitan komisjonile ettepaneku kahe erineva regulatiivmeetme kohta, et käsitleda neid ja muid küsimusi: esiteks kapitalinõuete direktiivi muutmine ja teiseks määrus krediitdireitingu agentuuride kohta. Ootan Euroopa Parlamendi toetust nendele ettepanekutele, mis on täielikult kooskõlas sellega, mida kõnealuses raportis nõuata.

Riskifondid ja erakapitali investeerimisfondid sisalduvad mõlemas raportis. Meil on aastate jooksul olnud huvitavaid mõttevahetusi riskifondide ja erakapitali investeerimisfondide rolli kohta. Üks asi, milles arvan meid ühel meelel olevat, on see, et need fondid ei ole praeguse kriisi põhjustajad. On selgunud, et reguleeritud sektor oli see, millel oli lastud amokki joosta väheste arusaamaga väärtipaberistamise vahenditest.

Ma ei usu, et praeguses etapis on vajalik lüüa riskifonde ja erakapitali investeerimisfonde sama puuga, mida kasutame reguleeritud sektori puhul. Praeguse kriisiga seotud küsimused on erinevad. Ärgem unustagem, et neid fonde reguleeritakse liikmesriikides. Riskifondide ja erakapitali investeerimisfondide juhid on kogu Euroopas üksused, mis on saanud loa ja mille üle järelevalvet teostatakse. Nad kannatavad samasuguste turu kuritarvitamise distsipliinide all kui teised finantsturgudel osalejad. Neile kehtivad samasugused läbipaistvuse ja konsulteerimise kohustused avalikesse ettevõtetesse investeerimisel. Pangandussektori avamisele riskifondidele ja erakapitali investeerimisfondidele kohaldatakse kapitalinõuete direktiivi.

Kuid see ei tähenda, et eirame riskifonde ja erakapitali investeerimisfonde. Kui kõnealused ärimudelid arenevad ja nende roll finantsturgudel muutub, peavad seadusandjad kogu maailmas valvsad olema. Tööstused ise peavad võtma kõik kohustused, mis kaasnevad silmapaistva rolliga Euroopa ja maailma finantsturgudel. Mitmed hiljutised turualgatused näitavad, et sellest sõnumist saadakse aru. Meie roll peaks olema neid ja teisi turuarenguid tähelepanelikult jälgida ja olla valmis vajadusel reageerima.

Tervitan konstruktiivseid ettepanekuid ühtse turu toimimise toetamiseks. Tahaksin praeguses etapis ainult mainida, et komisjoni ootab ees märkimisväärne töö seoses erainvesteeringute ja riskikapitaliga.

Nõustun hr Lehnega, et piisav läbipaistvuse tase on oluline tingimus investorite usalduseks. Seega on see möödapääsmatu, kui tahame, et finantsturud tõhusalt toimiksid.

Raportis määratletakse läbipaistvuse eeskirjade loetelu, mis kehtivad praegu erinevatele finantsturul osalejatele ELis. Minu arvates on oluline see, et turg saaks piisavalt selget kasulikku teavet. Peame leidma tasakaalu investeerimisvahendite omandiõigusega seotud teabe konfidentsiaalsuse vajaduse ja investeerijate, vastaspoolte, seadusandjate ning investeerijafirmade põhjendatud vajaduste vahel.

Seetõttu on mul hea meel, et raportis rõhutatakse vajadust analüüsida olemasolevate ELi sätete ja täiendavate liikmesriikide eeskirjade mõju kõnealuses valdkonnas enne, kui alustatakse uute õigusaktide vastuvõtmist.

Komisjon on selles valdkonnas juba väga aktiivne olnud. Oleme pidanud ulatuslikke konsultatsioone aktsionäride õiguste algatuse kontekstis, mille puhul käsitlesime mitmeid küsimusi, mida raportis puudutatakse – näiteks aktsiate laenamine ja aktsionäride tuvastamise küsimus.

Lisaks sellele avaldasime hiljuti pakkumiskutse välisele uurimusele, mis käsitleb läbipaistvuse direktiivi rakendamist liikmesriikides. Kõnealune uurimus peaks valmima järgmisel aastal ning see saab aluseks direktiivi üldisele hindamisele, sealhulgas teavitamise piirmäärad.

Nagu liikmed mäletavad, võttis komisjon käesoleva aasta kevadel vastu teatise, milles sätestatakse poliitiline lähenemine riiklikele investeerimisfondidele. Olime jõudnud järeldusele, et kõnealused meetmed olid asjakohased, aga ka piisavad käsitlemaks küsimusi, mida praegu arutatakse. Seda lähenemisviisi kinnitas Euroopa Ülemkogu; siiski näen, et õiguskomisjon ei jaga seda hinnangut täielikult.

Teen selle valdkonna kohta mõned märkused. Esiteks peaksime tunnistama, et riskifondid ja erakapitali investeerimisfondid ei ole mitmes mõttes ainulaadsed – teistel institutsionaalsetel investoritel on sarnased eesmärgid ja kasutavad praegusel ajal samu tehnikaid. Kui kehtestaksime selles olukorras erikohustused riskifondidele ja erakapitali investeerimisfondidele, oleks selle tulemuseks nende investorite kategooriate diskrimineerimine.

Teiseks, me ei tohiks teha seda viga, et näeme kõiki riskifondide tegevusi ohuna turule, vaid olema teadlikud ka nende tegevuse positiivsest mõjust. Lubage selgitada. ELi majandus vajab eeloleval ajal suuri investeeringuid: ilma riiklikele investeerimisfondideta, erakapitali investeerimisfondideta jms on Euroopa taastumine praegusest kriisist selle võrra aeglasem.

Kolmandaks olen nõus, et teatavad tehnikad, nt aktsiate laenamine ja indekse kasutamine, esitavad väljakutseid praeguste juhtimismudelitele. See on valdkond, millele meie koos riiklike järelevalvajatega pöörame tulevikus erilist tähelepanu.

Kokkuvõttes on need kaks raportit märkimisväärseks panuseks meie jätkuvale arutelule. Kiidan liikmeid nende raportite eest. Komisjon uurib teie soovitusi ja vastab teile vastavalt raamlepingule. Oleme täielikult pühendunud kriisile reageerimisele meetmetega, mis on vajalikud usalduse ja stabiilsuse taastamiseks.

Sharon Bowles, *majandus- ja rahanduskomisjoni arvamuse koostaja*. – Hr juhataja, ütleksin volinikule, et praeguses kriisis on lihtne näha kõikide asutuste omavahelist seotust. Sama lihtne ja loogiline on see, et reguleerimine peab olema suunatud funktsioonile ja mitte üksustele. Oleks vale, kui üks eraettevõtte peaks järgima teistsuguseid reegleid kui teised ainult seetõttu, et see on erakapitali valduses.

Igal asjal on kaks külge. Sagedase kriitika keskel taas käesoleval nädalal katteta müügi kohta, ärgem unustagem aktsiate laenuandjaid. Investorite ja isegi järelevalvajate tähelepanu pensionifondide ja teiste fondide laenupoliitikale on oluline ja mitte ainult aktsiate laenuvõtjate tegevus. Oleme seda küsimust varem käsitlenud laenatud aktsiate hääletuse kontekstis. Kaks poolt tähendab ka seda, et läbipaistvuse parandamine on tõhus ainult siis, kui sellega kaasneb nõuetele vastavus, ning seda ei kahjusta jälle liigsed vastutust piiravad klauslid. Lõppeks on vabatahtlikel tavadel oma roll ja need ulatuvad selleni, mida meie ei saa reguleerida. Need ei ole siiski asjaomaste tööstuste isiklikud küsimused ning vajavad avalikustamist, hõlpsat juurdepääsu ning aktiivset läbivaatamist ja seiret.

Harald Ettl, *tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni arvamuse koostaja*. – (DE) Hr juhataja, 2007. aastale näidatakse jätkuvalt näpuga kui hüpoteegipidajate kriisi võimalikule jätkule. Oleme üritanud seda rahule jätta. 2007. aasta juunis oleksime pidanud veel rohkem häirekellasid kuulma – vähemalt siis, kui kaks New Yorgi

investeeringispanga Bear Stearns juhitud riskifondi tee kaotasid, sest nad olid ulatuslikult seotud võlakirjadega, mille tagatiseks oli kinnisvara. See oli alles kogu loo algus! On muutunud üha selgemaks, kuidas sellise madala läbipaistvuse tasemega finantsteenuseid pakkuvad ettevõtted on tekkinud. Ühest küljest on mõned neist saanud suurt kasumit – loomulikult kõrge riskiteguriga sektorites –, kuid teisest küljest seisame praegu silmitsi klassikalise kahjumi riigistamisega. Mitte üksnes USA majandusajakirjanikud ja majandusteadlased ei kirjelda seda olukorda täpselt sel viisil. Ka meie ELis, Euroopa Parlamendis, muudame tahes-tahtmata oma vaatenurka, kuid teeme seda üsna hilja. Samuti oleks eelistatavam, kui komisjon selles küsimuses silma paistaks.

Mõlemad raportid – Rasmusseni raport ja Lehne raport – viitavad kiirele vajadusele tegutseda. Praeguseks peab kõikidele poliitikas osalejatele vähemalt see selge olema, et turg ei suuda ennast täielikult ise reguleerida. Ka komisjon peaks nüüd sellest teadlik olema. Riskifondid ja erakapitali investeeringufondid on juba praegu ühed suurematest tööandjatest, kuid paljude kohtusüsteemide kohaselt ei paista nad enam sellistena ja pääsevad seega loomulikult oma kohustustest tööandjatena. See on vastuvõetamatu – läbipaistvuse puudumine on liiga suur! Vahepeal on finantskriisi tuhanded töökohad ohtu seadnud.

Väga oluline on reguleerimine, järelevalve, läbipaistvus, töötajate osalemine ja teave pensionifondide sektoris, mis on riskifondide ja erakapitali investeeringufondidega tugevalt seotud.

Tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni jaoks on oluline, et töötajad ei peaks kaks korda oma osa tasuma. Volinik, üks kord finantskriisi ja teine kord riskijagamise tõttu pensionifondide poolt. Et seda ei juhtuks, peaks direktiiviga 2003/41/EÜ olema tagatud vähemalt see, et fondivalitsejad teavitaks töötajaid otseselt või kaudselt nende pensionite investeeringu tüübist ja riskist, ning neile tuleb anda häälsõna otsuste tegemisel. See on lihtsalt üks asja paljudest külgedest, mida oleme oma raportites ja arvamustes rõhutanud.

Volinik, nüüd palutakse teil midagi ette võtta. Ma tean, et võime rääkida paljustki, kuid olete kohustatud aitama. Seadusandlik periood ei ole veel läbi. Tahaksin teie tähelepanu sellele juhtida.

Kurt Joachim Lauk, *fraktsiooni PPE-DE nimel.* – (DE) Hr juhataja, daamid ja härrad, kõnealuse raporti eesmärgiks oli algselt riskifondid ja erakapitali investeeringufondid, kuid hõlmab nüüd kogu finantssektorit, mis on täiesti kokku varisenud.

Praegune kriis on krediitimaania, eelkõige laenamise liigse laienemise kohutav tagajärg. Föderaalreserv hoidis intressimäärad liiga kaua liiga madaladena ja pakkus seega sisuliselt krediititoetust.

Koostasime raporti praeguse olukorra põhjal ning koos kaasliikmetega Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsioonist oleme saavutanud kokkuleppe hr Rasmusseniga, mis hõlmab kogu finantssüsteemi. Oleme tänulikud, et see on majandus- ja rahanduskomisjonis peaaegu ühehäälselt läbi läinud.

Me ei saa enam loota USA standarditele või standardite kehtestamisele rahvusvahelises finantssüsteemis. Peame looma oma uue Euroopa variandi ja oleme teinud ettepaneku võtta vastu terve hulga punkte ja lõpetada nende kohta käiv arutelu.

Alustuseks peame kaasama kõik finantsasutused, mis tegelevad laenukapitali kasutamisega, eelkõige riskianalüüsiga. Seejärel ütleme, et globaalses finantssüsteemis peab riskiga kaalutud kapitalinõudel olema sama staatus kõikide osalejate puhul. Samuti peaksime sätestama nõuded pakettide ja sündikaatpakettide koostajatele, mille kohaselt saavad nad nendest pakettidest enam. Reitinguagentuurid, millele hr Rasmussen ja hr Lehne on juba tähelepanu juhtinud, peavad täitma teabelüngad ja avalikustama huvide konfliktid.

Peaksime kaaluma, kas tahame panna reitinguagentuurid vastutama oma reitingu eest nagu finantsaudiitorid. Samuti peame kaaluma, kas tuletisinstrumentidega peab börsil kohustuslikult kaupleva, mille võimalikuks erandiks on intressivahetuslepingud. Samuti nõuame, et pankade juhtkonnad tagaksid, et pankurite preemiade puhul ei võeta arvesse ainult tulemusriikast tegutsemist, vaid ka kahjumit, mis võib lõppkokkuvõttes tekkida. Seega tähendab see, et algatused pankurite kohta kehtivad headel ja halbadel aegadel, mitte üksnes headel aegadel.

Finantsstrateegiate puhul oli ja on ahnus halb nõuandja. Viimastel aastatel on meil EKPs olnud usaldusväärne partner, kes kokkuvõttes on üldjoontes reageerinud üsna mõistval ja tasakaalukal viisil võrreldes Föderaalreserviga. Seda võime öelda tagantjärele. Samuti vajame eurotsoonis hädaasti Euroopa pangandusjärelevalvet eurotsooni üle, sest me ei saa jätkata üksnes riikliku järelevalvega. See tähendab, et üldiselt eeldame, et Euroopas luuakse asutusi või isegi vabatahtlike ühinguid nii, et teemad, mida käsitleme, on paremini arusaadavad vältimaks järgmist nii ulatuslikku kriisi.

Ieke van den Burg, *fraktsiooni PSE nimel*. – Hr juhataja, ütleksin hr Laukile, et ta võib toetada hr Dćianu ja minu koostatud raportit Euroopa järelevalve kohta, kuid Euroopa Rahvapartei seda ei toetanud.

Lubage mul veel öelda vastuseks volinikule, et minu arvates on uskumatu, et ta ei ole vastanud raporti põhiküsimustele. Ta ütles meile vaid, et komisjon jälgib arenguid tähelepanelikult, ning seejärel ütles ta, et riskifondidel ja erakapitali investeerimisfondidel on suur positiivne mõju ja me peaksime selle peale mõtlema.

See on sama hea, kui kuulda, et tulemas on orkaan või tsunami, kuid meie peaksime mõtlema vee ja tuule positiivsetele külgedele! See on naeruväärne.

(NL) Jätkan hollandi keeles, sest tahan keskenduda kahele küsimusele, mis on eelkõige seotud hr Lehne raportiga. Üks neist, mida hr Lehne ise juba mainis, on aktsiate laenamine ja katteta müük. See on muidugi klassikaline näide komisjoni hiljutisest suutmatusest asjadega sammu pidada. Tõstatasime küsimuse vajaduse kohta võtta meetmeid seoses aktsiate laenamisega juba ammu, sest seda kuritarvitati riskifondide kampaaniates ettevõtete vastu. Nüüd on seda lõpuks teinud finantsturu järelevalveinspektorid – hulk üksikuid inspektoreid üksikutes riikides. See ei ole koordineeritud Euroopa meede; sellised algatused on taas kord pidanud tulema riiklikult tasandilt. Oleksime võinud sellest üks samm eespool olla ja ehk ennetada mõningaid rikkumisi, mõne panga või kindlustusettevõtte kokkuvarisemist, kui meil oleks selleks olnud kehtestatud piisavad meetmed.

See on ka täiendav näide selle kohta, et sellised asjad ületavad sektoreid ning pankade, kindlustusettevõtete või väärtpaberite valdkonnapõhine järelevalve ükski on ebapiisav. Peame sellist järelevalvet tõesti kombineerima ja tagama, et neid tagatise eeldatakse mõlemal pool ja selliseid juhtumeid ennetatakse.

Teine küsimus on palgasüsteemid. Oleme raportis märkinud, et viimaseid on väga oluline piirata ja hääletamine palgapoliitika kohta peaks olema võimalik aktsionäride koosolekutel. Mul oli hea meel näha, et selle nädala arutelu käigus loodava kriisifondi kohta Ameerika Ühendriikides, väljendasid mu demokraatidest kolleegid kongressil oma soovi muuta kõnealusel fondist laenamine sõltuvaks muuhulgas juhtide ülemääraste palkade ja preemiate piiramisest.

Lõppude lõpuks oleks raske uskuda, et kui Goldman Sachs ja Morgan Stanley, kes praegu lubavad endale järelevalvet teostada ja soovivad ka neid riiklike fonde kasutada, annaksid jätkuvalt välja miljoniteni ulatuvaid preemiaid. Samuti on asjakohane, et meie Euroopas läheksime kaugemale paari aasta tagusest soovituselt. Tahaksin küsida volinikult, mida ta kavatseb selles osas ette võtta, sest ülim aeg on tegutsema hakata.

Sharon Bowles, *fraktsiooni ALDE nimel*. – Hr juhataja, vabandust, see on teine osa. Nagu hr Rasmussen ütles, on need raportid tasakaalukad, kuigi mõned võivad kalduda rohkem ajakirjandust tsiteerima ühest vaatenurgast kui teisest. Oleme juba aastaid kuulnud kõminat seoses riskifondide ja erakapitali investeerimisfondidega, kuid olles praeguse finantskriisi küüsis, ei ole enam haruldane muretseda võla ja laenukapitali kasutamise pärast. See ei anna meile siiski võimalust puhastada õhku ja koostada põhjalikku ülevaadet, mis käsitleb riskipositsiooni küsimusi, mis on praeguse kriisi põhjuseks, ning ka muid riski- ja võlaküsimusi, sealhulgas riskifondide ja erakapitali investeerimisfondide siseseid.

Raportites lepitakse sellega, et seda tuleb teha mittediskrimineerival ja põhimõttelisel alusel, pöörates nõuetekohast tähelepanu proportsionaalsusele. Samuti tuleb seda teha rahvusvaheliste arengute kontekstis ja eelkõige peab see olema arukas. Kui võlad ja nende nõuetekohane haldamine on üks küsimus, mis praegu igal pool silma torkab, siis teine on hüvitispaketid ja huvide konflikt. Turu stabiilsuse huvides tuleb selgelt astuda samme tagamaks, et preemiad oleks kooskõlas pikemaajaliste väljavaadetega. Olen nõus, et seda põhimõtet peaks laiendama kõikidele valdkondadele. See ei ole mõeldud kinnitada ideed, et kogu erakapitali investeerimisfondide ja riskikapitali motivatsiooniks on odav ülesostmine: see ei ole kindlasti parim viis muuta ebaõnnestuvat ettevõtet kasumit tootvaks ja edukaks. Tõepoolest, riiklikud õigusaktid odava ülesostmise ennetamiseks on juba olemas, kuid neid on harva kasutatud. Seetõttu ei ole ma veendunud, et Euroopa meede tegelikult edasi viiks.

Tulles tagasi regulatsiooni versus vabatahtlike tavade juurde, on paljud vabatahtlikud tavad alles algetapis ja peamiselt tuleks neile anda aega toimida. Samuti on neid lihtsam ajakohastada, kuid nagu ma enne ütlesin, ei ole need eraküsimus ja üks komponent on rahva usaldus. Seega on mul hea meel, et minu ettepanek ühtseks veebileheks vabatahtlike koodide registreerijana asjaomaste linkidega nõuetele vastavuse kirjetele on kolleegide poolt vastu võetud potentsiaalselt kasuliku vahendina ning loodan, et ka volinik on sama meelt.

Seoses läbipaistvusega on oluline tunnistada ka seda, et avalikud investorid ja inspektorid vajavad erinevat teavet ja see teave peab olema eesmärgipärane. Isegi professionaalsete investorite suhtes on teabe matmine

„juriidilise rämpsu” hulka vastuvõetamatu. Inspektorid peaksid saama kogu teabe, mida nad vajavad, kuid tuleb olla tähelepanelik nendes valdkondades, kus teave ei tohiks sattuda avalikkuse ette.

Lõpetuseks, oleme käsitlemas selliseid diskreetseid valdkondi nagu väärtpaberistamine ja krediidiiretinguagentuurid. Seoses väärtpaberistamisega tean, et volinikule meeldib säilitamise mõte, kuid see on selgelt ainult üks olemasolev vahend, ning nõuaksin tungivalt, et ta oleks valmis vahendeid vahetama ning tööriistakasti mitte liiga ruttu sulgema. Seoses krediidiiretinguagentuuridega on vajadus paljusid küsimusi paremini kontrolli alla saada, kuid hoiataksin killustumise eest mis tahes rahvusvaheliselt aktsepteeritud reitingute süsteemist. Jällegi on mõlemad kõnealused valdkonnad näited sellest, milles – nagu ütlesin – peame olema arukad: arukus peab olema kättemaksuhimust olulisem.

Eoin Ryan, *fraktsiooni UEN nimel*. – Hr juhataja, kõnealune raport on tõesti tulnud väga huvitaval ajal, kui seisame silmitsi enneolematu majandusliku segaduse perioodiga, ning hiljutised sündmused on teinud meid kahetsusväärselt teadlikuks mõnedest puudustest, nõrkustest ja kuritarvitamistest paljudes finantsturu sektorites.

Ei ole ühtegi sektorit või rühmitust, kes oleks pääsenud terve või laitmatuna. Ei saa rääkida mingisugusest vanade eeskirjade juurde tagasi minemisest. Tõepoolest – Ameerika Ühendriikides näeme radikaalseid muutusi finantsoligarhia maastikul. Muutusi tuleb teha ka siin Euroopas, aga samuti globaalselt.

Sellises pingelises finantsõhkkonnas võib olla kiusatusttekitav muuta teatavad finantsturul osalejad või organid patuoinasteks. Arusaamise puudumine, mis ümbritseb riskifonde ja nende tegevust, võib muuta nad heaks sihtmärgiks sellisele süüdistamisele.

Peame siiski meeles pidama, et ei riskifondid ega erakapitali investeerimisfondid ei viinud praeguse finantskriisini, vaid pigem süstisid aeg-ajalt turule hädavajalikku likviidsust.

Samuti peaksime meeles pidama, et kriis, mis sai alguse Ameerikast, on halbade pangandustavade tagajärg, ning Euroopa pangandussektor, ehkki tugevalt mõjutatud, näib olevat paremas seisukorras selle probleemi käsitlemiseks kui pangad Ameerika Ühendriikides.

Siiski ei tohi me eitada, et paljude investeerimisvahendite, sealhulgas alternatiivsete investeerimisvõimaluste struktuuris ja tegevuses on probleeme ja vigu. Ei piisa sellest, et nokitseda siin-seal mõne väikse eeskirja kallal. Vaja on tõelist reformi ja seda globaalsel tasandil.

Usun, et majandus- ja rahanduskomisjonist hr Rasmussen hoole all tulnud raport kajastab neid probleeme. Me ei tohi ega saa pikemaajaliseks majandusliku tervise ja konkurentsivõime huvides ära reguleerida konstruktiivset riski. Vaatamata oma nimele ei püüa see tekst halvustada riskifonde ega erakapitali investeerimisfondide, vaid määratleb hoopis vajaduse üldise turureformi ja suurema läbipaistvuse järele ning nõuab põhimõtetest lähtuvat reguleerimist.

Tervitan voliniku täna siin tehtud märkusi ja olen täiesti kindel, et ta vastab olukorrale, millesse me praegu oleme sattunud.

Finantssüsteem on olemuselt rahvusvaheline ja vajame nende turgude rahvusvahelist järelevalvet globaalses kontekstis. Tagamaks globaalset majanduslikku stabiilsust, peame tegema koostööd, et leida parim tee edasiminekuks, tuua kindlus ja usaldus tagasi finantsasutustesse ning turule kodanikele üle maailma, aga ka Euroopa kodanikele, nende pensionifondidesse ja ka nende säästudesse.

Pierre Jonckheer, *Verts/ALE fraktsiooni nimel*. – (FR) Hr juhataja, volinikud, raportöörid, minu arvates on kõnealune majandus- ja rahanduskomisjoni vastuvõetud raport hea ning peaksime olema tänulikud eelkõige hr Rasmussenile, kes nii paljude kuude jooksul tungivalt nõudis laiaulatuslikumat ELi sekkumist valdkondades, mis on tänase õhtu arutelu teemad.

Meie fraktsioon on siiski esitanud uuesti mitmed muudatusettepanekud, mille koostajad – nii kummaline kui see ka pole – ei ole meie, vaid hr Rasmussen ise. Teisisõnu on need olulised ettepanekud – eelkõige ELi tasandil järelevalveorgani loomine ning varahaldusettevõtete ja fondivalitsejate registreerimise ning kinnitamise Euroopa süsteemi loomine (muudatusettepanekud 6 ja 7) ning võla piirmäära kasutuselevõtmine investeerimisfondide puhul (muudatusettepanek 9), – mille esitaja oli hr Rasmussen, kuid mille ta pidas vajalikuks tagasi võtta, teatud mõttes arusaadavalt, et tagada enamust täiskogus – st enamust fraktsiooni PPE ja liberaalide hulgas.

Minu arvates võeti kõnealused muudatusettepanekud, mis hõlmavad töödokumentides tõstatatud küsimusi ja mida peame konstruktiivseks ning vaidlemisväärseks, tagasi seetõttu, et siin parlamendis – nagu ka nõukogus ja kindlasti komisjonis – on kaks koolkonda: esimene on see, et meil on nii riiklikul kui ka Euroopa tasandil juba piisavalt eeskirju – ning mis tahes tähtsaid küsimusi saab finantstööstus lahendada eneseregulatsiooni abil; teine, mille järgija on hr Rasmussen (ja ta ei ole kaugeltki üksi), on aastaid rääkinud, et praegune finantsturgude järelevalvesüsteem on üldiselt ebapiisav.

Põhjus, miks meetmeid ei võetud, hr McCreevy, ei olnud minu arvates selles, et me ei osanud ennustada või ei olnud teadlikud arengutest. Usun, et aastate jooksul on tõstetud üsna mitmeid autoriteetseid hääli, eelkõige finantsstabiilsuse foorumis, et hoiatada ametiasutusi riskide iseloomu kohta, millega silmitsi seisime.

Teie ja Barroso komisjon olete üldiselt kaldunud pooldama vähem sekkuvat lähenemisviisi, pidades praegust korraldust piisavaks. Praegu nõuab parlament teilt ei midagi vähemat kui meelemuutust. Ma ei tea, kas te sellega hakkama saate, kuid usun, et see on vajalik.

Isiklikult tahaksin rõhutada kolme punkti, mida teised kõnelejad on juba puudutanud, kuid mis on eriti olulised keskkonnakaitsjatele. Teame, et kliima- ja energiapakett, mis tuleb vastu võtta, sõltub püsivast investeerimise tasemest suhteliselt madala tootluse ja väikese tuluga, et pakkuda vajalikku rahastamist.

Rahastamisvahendid, nagu investeerimisfondid ja riskifondid, ei ole asjakohased ning ootame, et Euroopa pangandus- ja rahandusasutused tuleksid lagedale ideedega, kuidas mõned vanad ettepanekud uuesti esitada. Pean siinkohal silmas Jacques Delors'i ettepanekuid 1990ndate aastate alguses ja Euroopa Investeerimispannga taaselustatud rolli, et saaksime tagada mõõduka tootlusega pikaajalise investeeingu.

Finantssüsteemi tasakaalustamine on raske – ning Rasmusseni raportis on see punkt märgitud – ilma *offshore*-finantskeskuste ja finantsvarjupaikade otsusekindla ründamiseta – ja see on teine valdkond, milles Barroso juhitud komisjon ei suuda juhtpositsioonile asuda. Lõpetuseks, seoses korporatiivsete ettevõtete haldamisega, mida ka teised kõnelejad on maininud, peaksime palju tähelepanelikumalt uurima investeerimisfondide juhtide tasustamise ja preemiapoliitikat. Need on vastuvõetamatud ja kujutavad tõepoolest ohtu majandusele üldiselt.

Konstantinos Droutsas, fraktsiooni GUE/NGL nimel. – (EL) Hr juhataja, meie arvates on krediidikriisi käsitlemine olemasolevate ühenduse õigusaktide range täitmise abil või uute rangemate määruste abil väär dihhotoomia. Kumbki variant ei saa takistada kapitalistliku majanduse tsüklilist teed kriisi suunas, mille juured on kapitali ülekujumises tootmises.

Ka krediidikriis on selle tee peegeldus. Kodanlik juhtkond püüdis lahendada ülekujumise probleemi, edendades liigset laenamist ja populaarse tarbimise stimuleerimist riskifondides ja erakapitali investeerimisfondides ettevõtete rahastamise viisidena. Rääkimata sellest, et konkreetsed juhtkonna valikud ei suutnud tõrjuda teed aeglustumise ja majanduslanguse suunas, vaid vastupidi moodustasid pommi, mis oli valmis lõhkema ja millel oleks olnud hindamatu tagajärg inimeste sissetulekule.

Samal ajal kiirendas ELi poliitika kapitali täielikku liberaliseerimist krediidisüsteemis kooskõlas kapitalistliku turu põhimõtetega. Riskifondid ja erakapitali investeerimisfondid on selle liberaliseerimise tee tagajärg.

Kavandatud jõupingutused suurema läbipaistvuse ja rangema õigusliku reguleerimise suunas kapitali liikumise suhtes krediidisektoris, st ringlussfääris, ei suuda lahendada kõiki ebakõlasid ja vastuolusid, mille on tekitanud kapitalistlikud tootmissuhted.

Samamoodi toob rangemate laenuitingimuste kehtestamine kaasa populaarse tarbimise kahanemise ja kriisi väga kiire ilmingu. Keegi ei oska öelda selget määratlust või ühisjooni – välja arvatud kiire kasum – nende skeemide puhul, millel on üha suurem võim globaalses majanduses – skeemid, mille on loonud rahavõim ning selle tulemid koos erialaste turuorganisatsioonide abiga.

Selle poliitika ohvrid on töötajad, kes näevad nende poolt toodetud jõukust kuhjumas väikese hulga rahameeste kätte ning kardavad oma säästude kadumise ning ka pensioni pärast.

On tüüpiline, et riskifondid ja erakapitali investeerimisfondid on vabastatud isegi nendest kohustustest, mis tööandjatel on töötajate ees. Sama juhtub ka pensionisüsteemidega – nii avalikus kui ka erasektoris – mis muudavad töötajate pensioniõigused kapitali saagiks, osaledes üha laialdasemalt nendes skeemides, mida nimetatakse investeerimisskeemideks, mis mitmekordistavad töötajate riske ja hajutavad nende õigusi.

Ameerika Ühendriikides ja Ühendkuningriigis on palju hiljutisi näiteid kindlatest krediidasutustest, mis varisevad kaardipaki moel ühe päevaga kokku ning sajad tuhanded inimesed kaotavad oma säästud ja pensionid.

Majanduskriis, mis praegu turge laastab, ei tulnud välguna selgest taevast. Seda võis suuresti eeldada nii ajastuse kui ka ulatuse seisukohast. Ehk olid ka täna võetavad meetmed kavandatud. Töötajaid, kes kapitalistlikus ekspluateerimise süsteemis, mida rahastatakse rahavõimu superkasumist nende töö ja säästude abil, kutsutakse nüüd üles maksumaksjatena stabiilsuse nimel rahastama ka nende kahjumit.

Töötajaid ja tavainimesi ei veena väljakuulutatud läbipaistvuse meetmed, mille rakendamise võimalikkus ja tõhusus on pealegi kaheldavad. Neid ei veena meetmed, mis kutsuvad neid üles taas maksma kapitalikasumi päästmiseks ja ekspluateerimise süsteemi säilitamiseks. Nad väljendavad oma sõnakuulmatust ja allumatust selle süsteemi ning paremtsentrilike ja vasaktsentrilike liitude suhtes, kes seda toetavad ja säilitavad. Nad võitlevad ebaõigluse, ebavõrdsuse ja rahvaste ekspluateerimise vastu ning radikaalsete muutuste poolt rahva võimu süsteemi suunas, mis teenib töötajate huve.

John Whittaker, fraktsiooni IND/DEM nimel. – Hr juhataja, kas see kõik ei näita, et ulatuslik ELi finantsmäärustiku rakendamine on üks suur möödapanek? EL on püüelnud valede eesmärkide suunas oma kinnisideega rahapesuga seoses ja finantsteenuste tabamatu ühtse turu otsingutes. Leppigem sellega, et hoolimata hr Tricheti ja hr Almunia ja teiste varasematest kinnitustest, tuleb Euroopa Liidus veel ette puudusi finantsvaldkonnas ning krediidikriis mõjutab reaalmajandust ELis.

Seega ei ole praegu palju mõtet arutada kapitalinõuete üle ja mida me tulevikus ette võtame, et sellist asja enam ei juhtuks. Meil on probleem ja see probleem on just praegu. Võime süüdistada ameeriklasi, võime süüdistada riskifonde, võime süüdistada investeerimispankureid, võime süüdistada keda tahes, kuid hr McCreevy komisjon võiks praegu pigem kulutada aega aruteludele erinevate riikide rahandusministritega, kuidas koormat riikide lõikes jagada, kui näeme, et peame käendama finantsasutusi sadade miljonite ulatuses, nagu toimub praegu USAs.

Kuidas kavatseme aidata Itaaliat, Hispaaniat, Kreekat ja Lirimaa, mis on hr McCreevy enda kodumaa, kui kriis seal niigi kehva olukorra hullemaks muudab, ning olles kinni euroalal, ei saa need riigid enda aitamiseks ise midagi teha?

Jean-Paul Gauzès (PPE-DE). – (FR) Hr juhataja, volinik, daamid ja härrad, kui Euroopa pangad peavad praegusele kriisile suhteliselt hästi vastu, on see üksnes tänu pangandusjärelevalvele Euroopas, mis ei ole kaugeltki ideaalne, kuid vähemalt tõsine. Jätkuv töö kapitalinõuete direktiivi ja Solvency II kallal võimaldab rakendada kasulikke meetmeid finantsstabiilsuse parandamiseks. On ütlema tagi selge, et pankuri töö sisaldab riskide võtmist, kuid neid riske tuleb kontrollida. Pankuritel on alati oluline teada, milline tagatis neil on vastavale riskile. Teatavad reguleerimata finantsettevõtted unustasid selle olulise põhimõtte ja nende puhul eneseregulatsioonist enam ei piisa. Tuletisväärtuspaberiturud on muutunud üha pimedamaks ja kauplejad on ostanud ning müünud riskitasemel, mida ei suutnud ohjeldada nende asutuste juhtkonnad, mis on praegu kõige suuremas ohus.

Kriisist taastumine sõltub järelevalvesüsteemi loomisest, mis suudab luua ja taastada usaldust. Praegu on terved finantstööstuse valdkonnad järelevalveasutuste ulatusest väljas. Kes teostas järelevalvet hüpoteegimaaklerite üle, kui nad laenasid lahkelt leibkondadele, kes ei ole kunagi suutelised tagasi maksma? Kes teostas järelevalvet investeerimispankadele, mis süvendasid kriisi, muutes halva laenu üle maailma müüdavaks finantstooteks? Eksisteerib regulatiivne lünk, mida täidavad krediidivõimendajad, reitinguagentuurid ja riskifondid. On vastuvõetamatu, et Euroopa peab süstemaatiliselt kannatama Ameerika puuduliku finantssüsteemi tagajärgede käes.

Seoses riskifondidega on Ühendkuningriigi ja USA finantspolitsei just ajutiselt keelanud spekulatsioonilangevate varade väärtuse kohta – ja seda õigustatult! Osade kõnealuste pimedate ettevõtete ebaõnnestumine kiirendaks kriisi reguleerimata sektoris. Kõik investeerimisfondid ei ole hävitavad ja mõned neist on tegelikult vajalikud, kuid me ei saa lubada jätkuvat mustade aukude olemasolu finantsvaldkonnas. Läbivaatamised on väärtuslikud ja tõepoolest vajalikud, kuid praegu vajame tegutsemist! See on kahe arutelul oleva raporti tõuge.

ISTUNGI JUHATAJA: Martine ROURE*Asepresident*

Manuel Medina Ortega (PSE). - (ES) Pr juhataja, hoolimata sellest, et eelnev kõneleja on teisest poliitilisest fraktsioonist, olen temaga täiesti ühel meelel: me ei saa jätta finantsturge finantsjuhtide kätte. See on sama hea, kui jätta hiired juustu valvama. Eneseregulatsioonist ja vabatahtlikest tegutsemistavadest ei ole kasu. Nagu volinik McCreevy enne ütles, päästab Euroopa finantsturge määruste olemasolu, riiklike määruste, sest kõikidele meie liikmesriikidel on toimivad määrused, mis takistavad Ühendriikide turgude finantskatastroofil Euroopasse levida.

Millise õppetunni me siit saame? Et Euroopa ei saa kopeerida Ameerika Ühendriike finantsalases piirangute kaotamises. Kui meie eesmärk on kaitsta oma majandust ja majanduslikku ning sotsiaalset süsteemi, peame omama üle-Euroopalist määrustikku, kuid me ei tohi asendada riiklikku regulatsiooni riigiülese deregulatsiooniga nagu Ameerika Ühendriikides, kus süsteem lubab ettevõtete juhtidel saada rikkaks vaeste investeerijate, pensionäride ja kapitalist sõltuvate inimeste arvelt.

Seetõttu usun, et meie õppetund on piirangute kaotamisele vastupidine: peame võtma vastu Euroopa määrused kõigi kõnealuste aspektide kohta. See on minu arvates nii Rasmussen kui Lehne raporti põhisisu: vajadus kehtestada Euroopa finantsmäärustik.

Räägitakse palju Euroopa passist – passi andmisest ettevõtetele, mis võimaldaks neil liikuda kogu Euroopas täiesti vabalt, kuid kuidas saame anda passi, kui me ei saa olla kindlad, et nendele ettevõtetele kohaldatakse üksikasjalikku määrustikku nende päritoluriigis? Seda teha tähendaks kutsuda esile veel üks riigiülene finantskatastroof.

Määrused Lehne raportis sisaldavad mitmeid viiteid ja soovitusi näiteks fondijuhtide tegevuse kohta. Peaksime teadma, kuidas neid fonde juhitakse; ning eelkõige peaksime olema kursis tuluga, mida need teenivad aktsiate ostu ja müügiga. Ma arvan, et see on hädavajalik. Läbipaistvus tuleb ühendada väga range määrustikuga sekkumise võimalusega kohasel hetkel ootamata, kuni turg kokku variseb, nagu praegu on juhtunud Ameerika Ühendriikides, lihtsalt selleks, et kasutada maksumaksjate raha kõikide vigade parandamiseks, mille on toime pannud oma positsiooni kuritarvitanud inimesed.

Seega, volinik, kutsun teid tungivalt üles kasutama oma positsiooni, et püüda kehtestada ühenduse süsteem kõnealuste sektorite reguleerimiseks, et me ei järgiks eneseregulatsiooni ja deregulatsiooni teed.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Pr juhataja, volinik, tahaksin väljendada suurt tänu hr Rasmussenile ja hr Lehnele oluliste raportite eest. Nagu paljud on öelnud, ei oleks need saanud tulla paremal ajal.

USA hüpoteegituru arengutel on olnud suured tagajärjed kogu globaalsele turule viimase aasta jooksul. Komplekteeritud ja vahendatud on halbu laene. Lühinägelikkus ning paljude uute turuvahendite keerukus on muutnud turu ähmasemaks ja kiiresti muutuvaks. Lisaks on ettevõtete juhtide ülemäärased palgad usaldust kõvasti raputanud. Usun, et selles oleme ühel meelel. Samuti ei ole maailma finantsjärelevalveasutused suutnud piisavalt tugevdada oma koostööd ja pädevust. Kasutusele on võetud uusi vahendeid; puudunud on avatus ja läbipaistvus. Praegu peaks alustama kõikide finantsturul osalejate võrdsest kohtlemisest, st rangemate kapitalinõuete ja regulatsiooni kasutuselevõtmisest, sealhulgas riskifondide ja erakapitali investeerimisfondide puhul.

Järelevalve teemal on arutatud uute asutuste vajalikkust, millega seoses on paljud – nägin just täna Gordon Browni – nõudnud ühtset Euroopa, või tõepoolest isegi globaalset finantsjärelevalvesüsteemi. Minu arvates on põhjust järele mõelda seoses jätkuvate erinevustega turgude vahel, nagu näitavad arengud Ameerika Ühendriikides. Teisest küljest on turud globaalselt seotud. Nagu ütles ka meie komisjon, tuleks märkimisväärselt tugevdada olemasolevate komisjonide koostööd rahandus-, pangandus- ja kindlustusvaldkonnas Euroopas. Selles osas on võimalik palju ette võtta, sealhulgas globaalselt. Tuleb saavutada läbipaistvus ja selgem järelevalve, kui tahame taastada usalduse finantsturul. Usun, et ka selles küsimuses oleme täielikult ühel meelel.

Turumajandus vajab selgeid eeskirju, sealhulgas selgeid mängureegleid. Liberaalina ei ole mul raske võidelda selgemate eeskirjade ja tõhusamate õigusaktide eest. Teisest küljest peame jälgima, et me ei võtaks kasutusele seadusi ja eeskirju, mis ei lahenda praegusi probleeme ega võta arvesse globaalse finantsturu olulisust. Globaalne juurdepääs kapitalile suurendab kasvupotentsiaali ja loob uusi töökohti, mida me ei tohiks unustada. Euroopa vajab avatud tõhusat finantsturgu, mis jätab ruumi ka eneseregulatsiooniks ja siseparandusmeetmeteks.

Seega on väljakutseks vältida meie süsteemide halvamist liigse reguleerimisega, mis ei võimalda meil toime tulla ei kasvu ega uute kriisidega. Käesoleval nädalal valitses finantskogukonnas paanika. Me ei tohi lasta paanikal dikteerida seadusandlust – vähemalt siin täiskogus.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Pr juhataja, volinik, daamid ja härrad, praegune arutelu toimub laiaulatusliku finantsturukriisi taustal, mille põhjustas majanduse kasvav finantsstegevusele keskendumine, reguleerimata spekulatsioon ja finantsvahendite ja -toodete levik, mille eesmärgiks oli alati üha suurem spekulatiivne tulu. See on veel üks kapitalismi kriisi külgedest. Juba mõnda aega on olnud selge, et tegemist on järjekordse finantsmulliga, mis ühel päeval pidi lõhkema – mitte ainult Ameerika Ühendriikides, vaid ka Euroopa Liidus. Samuti on see neoliberaalse poliitika tulemus, mis õhutas investoreid otsima üha suuremat tulu, mis edendas läbipaistvuse puudumist, tekitas finantsvarjupaigad ja võimaldas neil varjata ning pesta varimajanduse kapitali, mis tuli sõjakasumist, inimkaubandusest ja narkootilistest ainetest.

Praegu kasutatakse riigi raha, mis ei olnud kättesaadav sotsiaalpoliitika jaoks, vaesuse ja sotsiaalse tõrjutusega võitlemiseks ning miljonite inimeste, sealhulgas laste näljasurma ennetamiseks ning põhilisteks tervishoiuteenusteks. Kordan – riigi raha kasutatakse nüüd pankrottide suurema kahjumi vältimiseks finantskontsernide seas. Kasum ja tulu olid väikse grupi investorite ja ropult ülemakstud haldajate erakätes, kuid tagajärgede käes kannatavad alati samad isikud: töötajad, kes kaotavad oma töökohad, lihtrahvas, kes peab maksma suuremat intressi, sealhulgas ka Euroopa Liidus, eelkõige nõrgema majandusega liikmesriikides. Näiteks Portugalis, kus madalad palgad ja armetud vanaduspensionid on tavalised ning kus vaesuse ja tööpuuduse määr on ELi kõrgeimate seas. Kuna leibkonna kanda on üks kõrgemaid võlamäärasid, mis ulatub umbes 120 % SKTst, ning mikro- ning väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad sõltuvad suurel määral krediidist, seisavad nad praegu silmitsi veel suuremate raskustega suurenenud intressimäärade tõttu, mis on eriti tõsine probleem Portugalis ja teistes nõrgema majandusega riikides.

Mõned meetmed on seega vajalikud kohe, alates finantsvarjupaikade ja konfidentsiaalsuse kaotamisest, ilma milleta ei saa olla läbipaistvust. Siiski näib siinõeldu põhjal, eelkõige volinik McCreevy sõnade põhjal, et see ei ole edasine tee, ning see on vastuvõetamatu. Selles kriitilises olukorras tuleb kaotada ka Euroopa Keskpanka võlts iseseisvus, et tagada muutus rahandus- ja finantspoliitika eesmärkides ning tuleb võtta kasutusele kaugeleulatuvaid meetmeid aktsiaturu spekulatsiooniga võitlemiseks. Avaliku korra eesmärgiks peab olema tagada õigustega toetatud töökohtade loomine, tootmine ja vaesuse vähendamine, suurendades seeläbi töötajate ja pensionäride ostujõudu ja toetades kvaliteetseid avalikke teenuseid.

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Pr juhataja, praegu seab finantskriis riskifondid ja erakapitali investeerimisfondid hirmuäratavasse valgusesse – ja teised uuendused finantsvallas, nt struktuuri investeerimisvahendid ja -mehhanismid ning rahaturufondid on sarnaselt mõjutatud. Kõik need on loodud just selleks, et hiilida mööda kapitali piisavuse ja läbipaistvuse nõuetest, mis on kehtestatud pankadele. Palju kasumit saab toota laenates lühikese tähtajaga likviidsid varasid, investeerides pika tähtajaga mittelikviidssetesse varadesse ja panustades minimaalselt omakapitali, kuid see on ohtlik tegevus. Nagu näeme, võivad nii likviidsus kui ka maksevõime peagi kaduda. See on rangete rahvusvaheliste panganduseeskirjade põhjus. Oleme praegu tunnistajaks rahvusvahelisele panganduse süsteemi puudumise kokkuvarisemisele. Riskifondid ja erakapitali investeerimisfondid on järgmised. Neil on väga vähe omakapitali ja nad on kõrge finantsvõimendusega. Erakapitali investeerimisfondid hõlmavad suurt hulka võimendusväljaoste, mis on sisuliselt teostatud omakapitali puudumisega. Kui see on nii, kas peaksime tõesti esitama nõrku reformiettepanekuid, nagu need on kõnealuses valdkonnas sellises ajaloolises pöördepunktis? Mina näiteks nii ei arva.

Karsten Friedrich Hoppenstedt (PPE-DE). - (DE) Pr juhataja, volinik, daamid ja härrad, oleme nüüd kuulnud kõike raporti koostanud ekspertidelt – hr Rasmussen, hr Lehne, hr Lauk, tänan teid väga. See oli suurepärane töö ja sai tohutu heakskiidu majandus- ja rahanduskomisjonis.

Volinik, viimase kolme aasta jooksul oleme pidevalt nõudnud eeskirjade kehtestamist, küsimuste tõstatamist, näiteks kuidas saavutada riskifondide suuremat läbipaistvust, kes nõustab reitinguagentuure jne. Nüüd on nad pärit lirimaalt ning on seetõttu võidusõidueksperdid. Kui aed on kõrge, võivad hobused perutama hakata. Teisisõnu, karta tõkkeid, mida enam ei ole! Nüüd peame kehtestama eeskirju ja tegema ettepanekuid – ja seda te olete tõepoolest lubanud. Peame näitama, et oleme kõikidest nendest kriisidest midagi õppinud ja astume uues suunas. Esitasite ettepaneku. Loodan, et oktoobris saame teilt suunised.

Mõned päevad tagasi osalesin suurel konverentsil Rooma lähedal. Esimene päevakorrapunkt, mida seal arutati, oli loomulikult pangad. Neljapäeval olid ajalehtedes pealkirjad: Morgan Stanley annab lootust. Reedel olid need järgmised: Morgan Stanley otsib kaitset. Kuidas saab see juhtuda ühe päeva jooksul? Siinkohal on

puudusi läbipaistvuses jms. Kui pärast juhtumeid, nagu Bear Stearns, Lehman Brothers ja Merrill Lynch, vajub ka kõnealune investeerimispank finantsturgude kaosesse, tuleks kiiresti võtta parandusmeetmeid.

Mõni aeg tagasi viibisin Hiinas. Hiinlased ütlesid, et nende eeskuju Ameerika Ühendriigid on kokku varisenud. Koos peame meie – Euroopa, Hiina ja teised – otsima uusi radu. Ma loodan, et koos on meil jõudu astuda nende uutele radadele, et meiega koos pääseksid mitte ainult need, kes on võitnud, vaid ka need, kes on kaotanud.

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Pr juhataja, tean, et volinikule meeldib hobuste peale kihlvedusid sõlmida, mistõttu ta andestab, kui kasutan sportimisega seotud metafoori öeldes, et ta ei ole täna just favoriitide seas. Ent Poul Nyrup Rasmussen näib olevat väga hea panus, mistõttu arvan, et teil oleks mõistlik kaaluda värvide vahetust, volinik. See, mis hr Rasmussen on meile just visandanud ja välja pakkunud, on just see, mida Euroopa Liit vajab. See on lisaks Euroopa Liidule kasulik ka ülejäänud maailmale ning Atlandi-ülene suhe, mis on nii armas teile endale, paraneks Rasmusseni ettepanekutel põhineva Euroopa algatusega.

Tundub, et olete tulnud valele arutelule, volinik. Andsite ülevaate selle kohta, kuidas kriis eelmisel aastal alguse sai, kuid küsimused, mida praegu arutame, olid haaranud meie tähelepanu juba ammu enne seda, kui kriis eelmise aasta augustis pinnale kerkis, sest selleks ajaks olid asjad juba roiskuma hakanud ja finantsmaailm oli küps kokku varisema. Me ei taha olla lubjakad, kelle eesmärk on hukka mõista või keelata alternatiivseid fonde või investeerimisfonde. Tahame lihtsalt tunnistada, et kui teatavad finantsvahendid täidavad selliseid strateegilisi funktsioone rahvusvahelistel turgudel ja on asunud sellisele võtmepositsioonile, peavad nad alluma üldisele reguleerimise põhimõttele. Kõnealused ettevõtjad räägivad seda meile tegelikult ise. Nad ütlevad: jah, olgu, nõustume reguleerimisega. Me ei taha lihtsalt, et meid häbimärgistatakse ja me ei taha spetsiaalset reguleerimise süsteemi.

Olgu siis nii! Me tahame, et nad oleksid registreeritud, tahame, et neile teostataks järelevalvet, tahame, et neile makstaks normaalsetele põhimõtetele vastavalt, ning tahame, et neile kohaldataks läbipaistvuse eeskirju ja kapitali piisavuse eeskirju. Selline on reaalsus. Need struktuurid on praegu finantsturgudel nii olulisel kohal, et nad ei saa jätkuvalt olla vabastatud üldistest eeskirjadest. Siiski just selle punktiga, volinik, – endine Iirimaa rahandusminister – keeldute te nõustumast. See on reaalsus! Räägite meile, et riskifondid ja erakapitali investeerimisfondid ei ole praeguse kriisi põhjustajad ning süüdi on reguleeritud sektor. Mul pole mingit soovi anda majandusalalet õppetundi, kuid teame vägagi hästi, et pangad tundsid, et nad saavad riske võtta just riskifondide ja erakapitali investeerimisfondide paralleelse olemasolu tõttu, töödeldes finantstooteid, mis kiirendasid roiskumist pangandussektoris.

Seoses hr Rasmusseni raportiga tahaksin kutsuda teid üles vastama sellele praktilises mõttes ja punkthaaval, sest see sisaldab mitmeid õigusaktide ettepanekuid, mis võiksid parandada teie enda perioodi lõpu raportit, kui praegune komisjon tagasi astub. Kuulasin, mida rääkisite meile ja kõnelesite võimalusest läbipaistvust parandada. Oleme teiega nõus ja ootame, et komisjon seda võimalust kasutaks. Tavaliste inimeste ja finantsturul tegutsejate usalduse võti on läbipaistvus. Täna on ilmselge, et alternatiivsete fondide ja investeerimisfondide valdkonnas läbipaistvus puudub. Ent läbipaistvus on see, mida vajame.

On ütlema tagi selge, et toetan mitmeid ettepanekuid Poul Nyrup Rasmusseni raportis, kuid tahaksin argumentidega veel kaugemale minna. Kui tahame probleemi põhituuma käsitleda, peame uurima mõistet, mida olete nimetanud aktsiademokraatiaks. Mida on mõeldud aktsiademokraatia all, kui minutite või päevade jooksul on võimalik seada nii paljude inimeste töökohad ohtu? Siin peitub väga tõsine probleem, mida peaksite käsitlema ja mille kohta ootame tõhusaid ettepanekuid. Väärtpaberite laenuks andmine ja võtmine ohustab töökohti Euroopas ja on vastuolus Lissaboni strateegiaga.

Minu viimane punkt on selline, mida eelnevad kõnelejad on juba tõstatanud, nimelt *offshore*-finantskeskuste põhjustatud probleem. Teie, volinik, olete Atlandi-ülse liidu tulihingeline kaitsja, mistõttu lubage mul teavitada, et teisel pool Atlandi ookeani on demokraadid, kes nagu meie on valmis tegema lobitööd finantsvarjupaikade ulatuslikuks ründamiseks. Mis kasu on võidelda kangelaslikult Afganistanis või Iraagis ründamata kurjust finantsturgudel – ning *offshore*-finantskeskused on finantstööstuse kurja allikas. See on veel üks teema, mille kohta ootame teie ettepanekuid, volinik.

Andrzej Wielowieyski (ALDE). - Pr juhataja, sellist finantsturgude kriisi pole seni kunagi juhtunud. Peamiseks põhjuseks oli tohutu käibe suurenemine ja uue finantstulu süsteemi väljatöötamine olemasoleva pangandussüsteemi väliselt ilma läbipaistvuse, tõhusa hindamise ja järelevalveta. Uued investeeringud ja vahendid tõid suurt tulu, kuid kujutasid ka üha suuremat ohtu, isegi Rahvusvahelise Valuutafondile.

Kuigi hr Rasmusseni ja tema komisjoni ettepanek seoses läbipaistvuse ja järelevalvega – eelkõige liigse laenuvõimenduse üle – on õige ja vältimatu, peaksime tunnistama väga ohtlikuna ka õiguskomisjoni arvamust, mis nõuab lihtsalt, et asjakohane riski tase peaks olema üksnes turul osalejate hinnata. Komisjon eiras asjaolu, et eelmisel aastal võimendati reguleerimata ja järelevalveta keskmist väärtipaberifirmat 27-lt ühele. Veel enam – nad reguleerisid end täielikult ise ning isegi suured laenajad ignoreerisid võetud riske.

Selle vea maksumus on äärmiselt kõrge. Hind ameeriklastele on näiteks kohutav olnud, ulatudes umbes 1000 miljardi dollarini. Sellel on veel üks täiendav mõju: finantsturgudel osalejad ei õpi võib-olla olema ettevaatlikumad, sest nad harjuvad toetuma maksumaksjate abile. Siis on meil valida, kas kaitsta finantsturul osalejate peaaegu täielikku valikuvabadust riskide võtmisel või kehtestada selgeid kohustusi ja piiranguid, mis kaitsevad tõhusalt liigsete šokkide eest ja tagavad finantsturgude stabiliseeriva arengu.

Voliniku arvamus annab natuke lootust tulevikuks, kuid kardan, et komisjoni ees seisvad ülesanded on äärmiselt rasked ja nõuavad palju rohkem julgust uute meetodite ja uute meetmete leidmisel.

Othmar Karas (PPE-DE). - (DE) Pr juhataja, daamid ja härrad, kõigepealt tahaksin öelda, et mõlemad raportid – Rasmusseni raport ja Lehne raport – ning ka sotsiaalmeetmete kava 19 punktiga, mida arutasime eelmisel korral, ning nõukogu ja parlamendi resolutsioonid Gruusia kohta näitavad, milleks me suutelised oleme, kui hoiame kokku vaatamata oma eriarvamustele.

Seega räägin seda sellepärast, et mul on hea meel, et sotsialistliku valimiskampaania masinast, pinnapealsest populismist ja vastastikusest süüdistamisest on loobutud ja homme pääseb loodetavasti võidule demokraatlik parlamentarism, vastutus vajalike meetmete võtmise eest ning aus ja realistlik arutelu. Seega räägin seda ka sellepärast, et Euroopa Parlamendi sotsiaaldemokraatide fraktsiooni esimees hr Schulz on istungitel korduvalt püüdnud fraktsioonide vahele kiilu lüüa just kõnealustes küsimustes. Hea-halb, vasak-parem, riigi-erasektori mõtlemist ei tohi võrdsustada inimeste elu praeguse reaalsusega, vaid see on pärit vanast valimisretoorikast, mis põhineb klassidevahelisel võitlusel, millest – ma lootsin – oli ELis jagu saadud, ning tänane arutelu on seni ka õnneks seda näidanud.

Mõistus on võidule pääsenud ja seega saab astuda realistliku sammu edasi, reageerida finantskriisile ja vastata inimeste küsimustele. Meil on kestev finantskriis. Seetõttu peame tegutsema. Me ei saa ignoreerida päevakorda. Vajame rohkem Euroopa Liitu, rohkem läbipaistvust, rohkem järelevalvet, rohkem reguleerimist Euroopa ja globaalsel tasandil. Vajame riskipõhist omakapitali ja peame tagama, et teeme, mida nendes raportites lubame, ning kõik asjaomased isikud teevad seda, mida mõlemas raportis nõuame.

Udo Bullmann (PSE). - (DE) Pr juhataja, volinik hr Karras, kui sain Morgan Stanleyst viimase paari päeva jooksul õigesti aru, ei karda nad niivõrd hr Schulzi kägistavat haaret, kuivõrd riskifonde.

Kui ma olen üldse midagi viimaste päevade arutelust aru saanud, volinik, siis Ameerika konsensust selles ettevõttes, mis on teinud palju vigu vara ja finantskriisi käsitlemisel; seda, et me ei taha enam lubada üksikute hasartmängijatel sõita kogu finantssüsteemiga vastu seina, ekspluateerides selle paindlikkust ja puudulikku regulatsiooni. Kaua me tahame veel oodata, kuni mitte üksnes vaevlevatel asutustel, vaid ka tugevatel põleb punane tuli ning seejärel loodavad riskifondid ja teised fondid nende allakäigule, et neid hiljem odavamate hindadega ära napsata?

Sellest tegevusruumist tuleb vabaneda ja seetõttu kahtlen, kas sellest piisab, mis te siin teinud olete. Praegu tuleb teha rohkem, kui ainult uusi uurimusi tellida. Praegu tuleb teha rohkem, kui teostada järelevalvet asjaomaste isikute üle. Aeg on tegutseda!

Eelmisel nädalal uurisin ühte ettevõtet oma valimispiirkonnas, tugevat ettevõtet – ettevõtet, mis toodab uusi materjale, mida me vajame: vaakumsulatusettevõtet Hanaus Frankfurdi lähistel. Väga pikka aega oli see tugev ettevõtte, kuni selle võttis üle Ameerika investor. Ülevõtmisest pärit võlad mõjutavad tööjõudu, need mõjutavad ettevõtet. Alates sellest ajast on ettevõtte püüdnud vabaneda kollektiivlepingust, kuid on sellesse vihase streigiga tagasi sunnitud. Kas tahame, et samamoodi juhtuks kogu Euroopas? Kas tahame tõesti, et Euroopa majanduse tugevus põhineks sellisel konfliktil, või saame taastada mingigi arusaamise ja täita regulatiivsed lüngad Euroopa õigusaktidega?

See on päevakorral. Viimasel üheksal aastal siin täiskogus, volinik, ei ole ma kohanud arutelu majanduspoliitika teemal, mille puhul teil nii üksmeelselt ja nii ühise nõusolekuga tegutsemist nõutakse.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Daamid ja härrad, kuus aastat tagasi käivitasime Euroopa pangandussektoris raamatupidamiseeskirjade ja konkurentsivõime globaalse ühtlustamise. Liidu piiriülesel finantsintegratsioonil ei ole maailmas võrdset vastast. Finantsvaldkonna teadlased on ammu juhtinud

tähelepanu sellele, et Euroopa Liit ei ole kaugeltki piisavalt varustatud mehhanismidega piiriüleste kriiside lahendamiseks, mis tulenevad Euroopa pankade üha kasvavast vastastikusest sõltuvusest seoses globaalsete finantsturgudega. Ehkki Euroopa Keskpangal on õnnestunud seni euroalal säilitada finantsstabiilsus, ei ole killustatud riiklikud reguleerivad organid suutelised rakendama tõhusaid lahendusi jätkuvatele piiriülestele panganduskriisidele. Teisisõnu on tsentraliseeritud kontroll hädavajalik. Vaatamata sellele peaksime selle asemel, et luua kõikehõlmav finantsreguleerija, hoolikalt määratlema konkreetseid tingimused sekkumiseks üleeuroopalise finantsreguleerija poolt. Ka riiklik sekkumine investeerimispankade tegevusse, nt AIG, tekitab hirmu, et sellise pretsedendi tagajärjeks on pankade vastutustundetu käitumine tulevikus.

Olen seega veendunud, et peame võtma kasutusele kontrollimehhanismid, mis takistavad investeerimis- ja riskifondide juhtidel teha valesid analüüsi tegevus- ja süsteemiriskide kohta. Näiteks ei tohiks riskifonde ja erakapitali investeerimisfondide rahastada pikaajalistest investeeringutest lühiaegsete laenude abil kehtestamata minimaalset osakapitali määra vastavalt tegevuse riskitasemele. Viis, kuidas hüpoteeke on rahastatud mitte ainult USAs, vaid ka Ühendkuningriigis ja Hispaanias, on hoiatuseks, et Euroopa finantsturgudel tasuks end põhjalikult uurida, milleks kardetavasti on juba pisut hilja. Isegi kui Euroopa Komisjon mõtleb homme välja konkreetseid siduvad õigusaktid, ei rakendataks neid rahulikes tingimustes, vaid tormilises ja ehk isegi hüsteerilises õhkkonnas. Igatahes on veel ka see küsimus, kui vastuvõetavad oleksid õigusaktid nõukogule.

Kristian Vigenin (PSE). - Pr juhataja, lubage mul alustuseks öelda, et on harv juhus, et Euroopa asutus tegutseb enne ja mitte pärast probleemi ilmnemist. Ning räägime tohutust probleemist, mille tõelised tagajärjed tulevad ilmsiks tulevastel kuudel.

Tänu raportöör Paul Rasmusseni jõupingutustele on riskifondide ja erakapitali investeerimisfondide küsimuse reguleerimine liikunud äärealadelt finantseksperptide ja poliitiliste vastutajate tähelepanu keskmesse. Euroopa Sotsialistide Partei tõstatab vajaduse riskifondide ja erakapitali investeerimisfondide parema reguleerimise järele. Tegime seda seetõttu, et kõik Euroopa poliitikad vajavad pikaajalist investeerimist, mis eeldab pikaajalist rahastamist. Tegime seda seetõttu, et meie peamine eesmärk peaks olema tagada jätkusuutlikku arengut ja töökohtade loomist tagamaks ennustatavust ja pikaajalist planeerimist perekondadele ja ettevõtetele.

Kutsun kõiki liikmeid tungivalt üles toetama raportit, mille on heaks kiitnud suur enamus majandus- ja rahanduskomisjonist. See on parlamendi jaoks suur samm, sest kavatseme komisjonilt nõuda mitmeid seadusandlikke meetmeid, mille eesmärgiks on saavutada läbipaistvus ja finantsstabiilsus.

See ei ole kerge arutelu. Tõsi on see, et kõnealune raport näeb ette palju vähem, kui algselt soovisime. Samas oleme saavutamas rohkem, kui mõni kuu tagasi tundus võimalik. Hiljutised ajad ja arengud finantsturgudel tõestavad, et meil on õigus.

Volinik, me ei kavatse teid süüdistada, kui otsustate toimida ennetavalt ja hõlmata oma seadusandlikes rohkem, kui Euroopa Parlament teilt nõuab. Praegu ei ole aeg reguleerimise alal konkureerida, sest liigne reguleerimine on parem kui reguleerimise puudumine, kuid viimane aeg on tegutseda ja te teate seda isegi.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). – (PL) Pr juhataja, viimaste aastate või isegi kuude sündmused, aga ka üksikute riikide ja piirkondade tehtud jõupingutused näitavad läbipaistvuse kasvavat olulisust mitte ainult üksikutele ettevõtetele, vaid ka konkreetsete riikide majanduste arengule.

Üks tõke riskifondide tegevuse otsesele reguleerimisele on selle tööstuse globaalne iseloom ja fondi kontori võimalus kolida teise riiki, et vältida riiklikke määrusi. See on peamine põhjus, miks kõik riskifondidega kokkupuutuvad rahvusvahelised asutused püüavad mõjutada fondi tegevust oma suhete kaudu üksustega, millele kohaldatakse määrusi, eelkõige pangad.

Läbipaistvuse probleemid on Euroopa Liidus peamiselt keskendunud liikmesriikide õigusaktide lähenemisele ja ühtlustamisele. Probleemsed valdkonnad seoses läbipaistvuse aspektidega võib kokku võtta järgmiselt: ühtlustatud teabestandardite kehtestamine, mida peavad avalikustama ettevõtted, kes toovad oma aktsiad börsile, ning äriühingute õigus ja korporatsioonide valitsemistava seoses ametite kollektiivse vastutuse küsimusega ettevõtete tegevusaruannetes sisalduva teabe eest, sõltumatute nõukogu liikmete rolli tugevdamine, standardid nõukogu osana loodavate komisjonide valdkonnas, teabe avalikustamine nõukogu ja juhatuse liikmete töötasu kohta ning ka parem investorite kaitse.

Ühtlustatud määruste kehtestamisel, mis loob Euroopa Liidus paremad tingimused riskifondide tegevuseks ja levikuks, võib olla positiivne mõju nende arengule Euroopas, kuid kõnealuseid fonde käsitlevate eraldiseisvate määruste kehtestamine üksikute riikide poolt ei aita kaasa ühtlustatud ja ühtse Euroopa turu

loomisele. Ühtsete ja läbipaistvate põhimõtete kehtestamine aitaks märkimisväärselt kaasa fondi toodete levitamisele.

Euroopa Komisjoni arvates, kes sai taotluse vaadata läbi raampõhimõtted seoses ühtlustamata toodetega nagu riskifondid, eesmärgiga luua üleeuroopaline turg, ei ole märkimisväärsed argumente ELi määruste kehtestamiseks seoses riskifondidega. Miski ei saa olla tõest kaugemal! Nõustun raportööri üleskutsega komisjonile esitada seadusandlik järelendus riskifondide ja erakapitali investeerimisfondide läbipaistvuse kohta.

Andrzej Jan Szejna (PSE). - Pr juhataja, esmalt tahaksin õnnitleda Poul Nyrup Rasmusseni raporti koostamise eest, mis põhineb niivõrd põhjalikul analüüsil ja suurepärasel teadmistel finantsturgude kohta.

Mõlemat tüüpi alternatiivsetel finantsvahenditel, mida arutame, on üha suurem varade osakaal globaalsel turul ja need osalevad uute töökohtade loomisel.

Kõige tähtsam asi finantskriisi puhul, mida oleme viimasel ajal jälginud suure ärevusega ja millega oleme püüdnud edutult võidelda, on finantsstabiilsuse tagamine.

Minu arvates on kõige tõhusam viis suurendada lisaks finantsstabiilsusele ka ausat konkurentsi turul osalejate vahel, parandades järelevalvet ja läbipaistvust asjakohasel tasemel, samas kahjustamata mudelit, mis põhineb uuenduslikel turu strateegiatel.

Mõned normid seoses finantsturgudega, mida otseselt ja kaudselt kohaldatakse riskifondidele ja erakapitali investeerimisfondidele, on olemas riiklikust ja Euroopa tasemest kõrgemal. Peaksime siiski püüdma kõnealuste juriidiliste määruste ühtse, mittediskrimineeriva ja järjepideva rakendamise ja kohaldamise suunas. Seetõttu nõustun täielikult Euroopa Parlamendi soovitustega, mis on suunatud komisjonile, suurenenud tegevuse ja asjakohaste õigusaktide ettepanekute esitamise kohta.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Tahaksin õnnitleda raportöör Rasmusseni ning usun, et soovitud raporti lisa on eriti olulised. Riskifondid ja erakapitali investeerimisfondid tagavad vajaliku kapitali, et vastata nõudlusele rahastada pikaajalisi investeeringuid ja uuenduslikke, sageli riskantseid projekte. Nende tegevus on siiski vähem reguleeritud kui pangandussüsteem. Finantsturgude stabiilsus eeldab asjakohast läbipaistvust ja konkreetsete meetmete võtmist liigse võla vältimiseks.

Viimase 10 aasta jooksul on pensionifondide ja kindlustusettevõtete panus olnud üks kolmandik erakapitali investeerimisfondide kogutud summast. Usun, et on vaja rohkem läbipaistvust, eelkõige pensionifondide puhul, et need saaksid täpselt hinnata erinevate investeeringute riski taset. Tahaksin juhtida tähelepanu asjaolule, et riskifondid ja erakapitali investeerimisfondid põhinevad kasvustrateegial, mis on loodud lühemaks perioodiks kui nende investeeringute kestus, mida Euroopa vajab.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). - (ES) Pr juhataja, finantskriis on näidanud, et erinevad finantsvaldkonnas tegutsejad on omavahel seotud. Nende käitumine on nõrgendanud finantsturge ja tõelist majandust: majanduskasvu ja tööhõivet.

Avatud, konkurentsivõimeliste ja usaldusväärsete turgude saavutamine ei ole midagi, mis toimub õnneliku juhuse läbi; seda näitab Euroopa kogemus. Finantsturgude rabeledus nõuab ka poliitilisi meetmeid Euroopa ja rahvusvahelisel tasandil.

Peab jääma selgeks, et „uuendama“ ei tähenda tulu erastamise vana tava imiteerimist ja kahju sotsialiseerimist või et mõiste „mitmekesistama“ tähendab väheste inimeste tehtud otsuste kulude ülekandmist ühiskonnale tervikuna.

Euroopa Liit ei saa praeguses kriisis lihtsalt mitte midagi teha. Raportöör hr Rasmussen on algatanud ja soovib teha ettepaneku, et riskifondid ning erakapitali investeerimisfondid, mille valduses on üle 4,5 % maailma SKP varadest, ei ole vabad vastutusest ühiskonna ees ja neile tuleb kohaldada arukat reguleerimist ja järelevalvet. Õnnitlen teda selle puhul ja toetan teda nagu ka hr Lehnet tema raporti eest läbipaistvuse kohta.

Costas Botopoulos (PSE). - (EL) Pr juhataja, seoses tohutu ja traagiliselt aktuaalse temaga, mida arutame, tahaksin keskenduda ühele küsimusele: kas on olemas parem- ja vasakpoolne vastus küsimusele, mida käsitleme. Kas on olemas parem- ja vasakpoolne lahendus kriisist väljumiseks? Paljud ütlesid – ja mõned on täna seda tõepoolest teinud, et ei ole – et kõik siin peaksid oleme ühel meelel tehnilistes ja majanduslikes küsimustes.

Kui välja arvata see, et need, kes seda lausuvad, on peaaegu alati paremal pool, tahan öelda, et eraldusjooned on siin väga selged ja raportitest on seda näha. Milline on vasakpoolsete seisukoht? Et turg ei suuda kõike ise reguleerida ja riigivõimu abil reguleerimine on vajalik – ja reguleerimine tähendab isegi keeldusid. Miks ei peaks me mõtlema sellele, mis on eelnevalt öeldud Katiforisi raportis: et krediidiiretinguagentuurid tohivad ainult reitinguid anda ja kõik muud tegevused peaksid olema keelatud; et läbipaistvus on oluline mitte turgudele, vaid kodanikele? Siinkohal peaksime mõtlema sellele, et pensionifondidel peab olema eraldi järelevalve.

Viimaks on äärmiselt oluline, et riiklik sekkumine ei oleks viimane nagu praegu Ameerika Ühendriikides, kus ameeriklased maksavad selle eest, vaid vajalikul hetkel, et kriisi saaks vältida.

Manuel António dos Santos (PSE). - (PT) Pr juhataja, olen kogu südamest nõus sellega, mida siin on räägitud võimaluse kohta, mis avaneb Poul Rasmussen suurepärase raporti abil. Ütleksin siiski, et oleks veel kohasem, kui seda oleks olnud poliitiliselt võimalik esitada kuus aastat tagasi, ja ma usun, et Poul on minuga nõus. Kuus aastat tagasi püüdsid mõned meie seast tõstatada riskifondide reguleerimise küsimust Euroopa Parlamendis, kuid enamik, kelle moodustasid liberaalid ja fraktsioon PPE, takistasid Sotsiaaldemokraatide fraktsioonil süstemaatiliselt kaasata teemat erinevatesse aruteludesse.

Nüüd oleme kriisis – struktuurikriisis, nagu hr Almunia seda nimetab – kriisis, mis lõpeb kes teab kus ja mis on selline, mida on võimatu ignoreerida. Me ei saa asuda volinik McCreevy seisukohale, vaid peame – ja tahan uskuda, et komisjon on valmis seda tegema, pidades silmas hr Almunia märkusi – peame tegutsema ennetavalt ja kaotama finantsjuhtimismudeli, mis on reguleerinud Euroopa ja maailma majandust viimastel aastatel. See on see, mida Poul oma raportis soovib, ning komisjoni kohustus on seda – ma kordan, kohustus – uurida ja tähelepanelikult järgida.

Mia De Vits (PSE). - (NL) Pr juhataja, inimesed muretsevad sellepärast, mis juhtub nende säästudega, kuid see ei paista volinikule eriti muret tekitavat. Töötajatel on tungivalt soovitatud võtta välja mittekohustuslik pension, mis pidi olema turvalisem ja tõhusam kui riigipensionid; nende raha on nüüd nendes pensionifondides, aga neil puudub kindlus.

Praegused sündmused on tagasilöögiks neile, kes usuvad ohjeldamatutesse vaba turu jõududesse. Volinik ise on vabasse turgu uskuja. Nagu võib eeldada, ei tohiks olla liiga palju määrusi, ütles ta siin täiskogul eelmisel aastal ja seda ütleb ta veel ka täna. Kunagi pole muidugi liiga hilja meelt muuta. Lõppude lõpuks – milliseid meetmeid on tema arvates veel vaja ennetamise seisukohast? Tagajärjed õigel ajal mitte tegutsemisest annavad veel palju aastaid tunda. Parema karta, kui kahetseda.

John Purvis (PPE-DE). - Pr juhataja, uueks deemoniks näib olevat katteta müük ja usun, et volinik nõustub sellega. Paluksin komisjonil korraldada uurimus, mis võrdleb katteta müüki HBOSi juhtumi puhul müügiga ainult pikaajaliste investorite poolt – pensionifondid, kindlustusettevõtted, erainvestorid ja nende fondide juhid – ning hoiuste lihtsa väljavõtmisega hirmunud pangaklientide ja teiste pankade poolt. Teen ettepaneku uurida natuke fakte enne järelduse ja veel mõne võimaliku valejärelduse tegemise kiirustamist.

Oma raportis, millesse juhtumisi meie fraktsioon on andnud suure panuse, kasutas hr Rasmussen oma kõnes juhtumeid nagu HBOS ja Northern Rock põhjustena enamaks reguleerimiseks, kuid HBOS ja Northern Rock olid pangad, mitte riskifondid ega erakapitali investeerimisfondid, ning neile kehtisid täieliku rangusega olemasolev pankade reguleerimissüsteem, sealhulgas kohustuslikud kapitalinõuded. Kas pole irooniline, et kriis on juhtunud ja just oletatavasti finantstööstuse kõige reguleeritumas osas? Ettevaatust Sarbanes-Oxley!

Victor Boştinaru (PSE). - (RO) Mõnikord oleme meie, poliitikud, eriti dogmatismi küüsis, ja sellel on katastroofilised tagajärjed. Mõned aastad tagasi oleksid liberalismi, eelkõige neoliberalismi toetajad pidanud võimatuks, et võiks juhtuda midagi sellist nagu hiljutised sündmused Washingtonis. Nad oleksid selle oma doktriini alusel ümber lükanud, ent see juhtus siiski. Tänapäevase globaliseerumise kontekstis on tagajärjed kiired tulema ning need mõjutavad iga riiki ja iga majandust. Rasmusseni raportis on öeldud, et EL peab võtma kasutusele meetmeid, ja olen veendunud, et Euroopa Parlamendi hääletuse tulemusena kutsutakse Euroopa Komisjoni üles astuma vastu väljakutsele, mis mõjutab mitte ainult väheste elu, vaid kogu Euroopa Liidu elanikkonna elu – ja teeb seda.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). - Pr juhataja, mõnda aega tagasi oli meil tuline arutelu investeerimispankade teemal. Nüüd on investeerimispankad turult kadunud ja tunneme end pangandussektori praeguste eeskirjade suhtes hästi. Sama küsimus on asjakohane riskifondide puhul. Riskifondid ei ole praeguses keskkonnas enam jätkusuutlikud ning usun tõesti, et vajame samu eeskirju kõikide investeerimisfondide kohta konkreetsete eeskirjade asemel riskifondide kohta. Nende eeskirjadega, hr Rasmussen, takistame tegelikult finantssektori

ümberkorraldamist ja kahju suureneb. See tähendab, et lõppkokkuvõttes ei ole teil võimalik kaitsta tavainimesi, keda te tahate kaitsta.

Charlie McCreevy, komisjoni liige. – Pr juhataja, üks viimastest kõnelejatest esitas oma argumendi edastamisel mõtte – ehkki olen kindel, et ta ei soovinud, et ma seda tema vastu kasutaksin –, öeldes, et inimesed ei peaks olema pimestatud enda dogmatismist.

Oht selles konkreetses arutelus on püüda leida tasakaalustatud lahendus meie praegustele probleemidele. Peamiselt püütakse minu arvates raportis, mida on märkimisväärselt parandatud võrreldes algsete hr Rasmusseni esitatud ideedega, leida tasakaalustatud lähenemisviis kogu kõnealusele valdkonnale. Kuid paljud arutelus osalejad täna siin täiskogul tahavad tasakaalustamata lähenemisviisi ja raportis ei kajastatud seda.

Mõned – eriti paljud ühe argumendi pooldajad – näevad praegust finantskriisi ja probleeme konkreetsemalt öeldes suure võimalusena kõike n-ö minema reguleerida ning on suur oht nii riiklikult, kuid eelkõige ikkagi Euroopas, et selles küsimuses võetakse väga tasakaalustamata lähenemisviisi.

Ma arvan, et hr Purvis sai asjale pihta, kui ta viitas asjaolule, et praeguse finantskriisi suur iroonia seisneb selles, et kõige rangemalt reguleeritud sektor – nimelt pangad – olid need, kes mässisid ennast ja kõik ülejäänud märkimisväärsesse probleemidesse, ning see ei olnud üldse erasektori investeerimisfondide või riskifondide tegevus, mis neid probleeme tekitas. Tegelikult kannatasid paljud neist suure kahjumi käes asjaolude tõttu, mis tulenesid teistest valdkondadest.

Mina võtan küll kuulda, mida hr Purvis ütles uurimise kohta, kui palju katteta müügi juhtumeid panustas mõne asutuse allakäiku võrreldes sellega, palju panustas pikaajaliste investorite pikaajaline müük. Kahtlustan, et hr Purvis teab vastust peaaegu sama hästi kui mina. Nimelt, et neist kahest konkreetsest juhtumist, millele ta on viidanud, ei ole katteta müüjad need, keda selles valdkonnas probleemiks peetakse, vaid just pikaajalised investorid, kes vabanesisid õigustatult pikaajalistest positsioonidest, sest nad tundsid, et konkreetne asutus ei olnud majanduslikult nii kindlustatud.

Olgu, kuidas on. Arvan, et Rasmusseni ja Lehne raportit nii, nagu nad meie kätte on jõudnud, on tõeline püüd vaadelda kõiki neid konkreetseid valdkondi tasakaalustatud viisil. Ning mina olen valmis seda tegema. Mitmeid kuid – juba peaaegu aasta – olen andnud märku kavatsusest võtta midagi ette krediidiireitingu agentuuride valdkonnas. Juba novembris-detsembris alustasin protsessi, kirjutasin Euroopa väärtpaberiturule reguleerijate komiteele ja esitasin neile mitmeid küsimusi. Käesoleval aastal sain lõpuks raportid neilt, Euroopa väärtpaberiekspertide rühmalt ning teistelt organitelt. Olles kõik kätte saanud, esitan parlamendile ja nõukogule ettepaneku järgmise paari kuu jooksul. Krediidiireitinguagentuuridele viidatakse just Rasmusseni raportis.

Samuti olen juba kõvasti üle aasta teinud jõupingutusi, et üritada saada midagi korrataolist järelevalveorganite kolleegiumite ideesse või piiriüleste finantsasutuste paremasse reguleerimissüsteemi.

Kes tahes on jälginud seda konkreetset arutelu, on väga hästi kursis, et liikmesriikide vahel ei ole ühist arusaama – isegi mitte ligilähedalegi. Ettepanek, mis on praegu raportööri Peter Skinneri juhtimisel ECONi komisjoni ees, nimelt Solvency II direktiiv ja ideed, mis ma selles esitasin kindlustusettevõtjate piiriülese järelevalve kohta ning märkimisväärsed edusammud seoses järelevalvega, on saanud paljude liikmesriikide ja mitmete sinise täiskogu parlamendiliikmete tugeva vastuseisu osaliseks, kes mõjutavad järelevalvajate seisukohti oma liikmesriikides. Ehkki üldine üleskutse täiskogul on paremale piiriülesele järelevalvele, kui neile esitatakse test selle kohta, mis ma peaksin tegema, et oleks ühtsem lähenemine piiriülesele järelevalvele, lähevad nad tagasi ja esindavad riiklikke seisukohti.

Olgem siis praegusel ja kõikidel selleteemalistel aruteludel ausad.

Kapitalinõuete direktiivi valdkonnas, nagu teavad inimesed, kes seda ECONi komisjonis järgivad, alates sellest, kui lõpetasime kapitalinõuete direktiivi, jäi sellest järele mitmeid valdkondi, mida kavatsesime käsitleda muudetud kapitalinõuete direktiivis 2008. aasta sügisel. Nüüd on möödunud kõvasti üle aasta – 18 kuud.

Seejärel oleme lisanud sellele teisi valdkondi nagu finantskontsernide piiriülene järelevalve, mille kohta saime lõpuks mingisugused järeldused majandus- ja rahandusministrite nõukogult mõned kuud tagasi, ning olen andnud märku, mida kavatsen teha laenu riski vahendamise mudeli küsimuses. See on suuresti see, mida kavatsesin mõned kuud tagasi – see, mida ma tahan teha – ning mille kohta esitasin mõned ettepanekud. Käesolev teema kajastub hr Rasmusseni raportis, mis on enam-vähem ka minu seisukoht selles küsimuses. Ütlen teile siiski enne, kui see jõuab asjaomase komisjoni kätte: parlamendi liikmed, kui vorm sobib minevikus orienteerumiseks, esitavad paljud oma liikmesriikide seisukoha, mis on vastu sellele, mida mina esitasin.

Seega ei saa me enne proovimist midagi teada. Ei ole mingit mõtet toetada hr Rasmusseni raportit selles valdkonnas ja teisalt, kui konkreetsed küsimused jõuavad parlamenti ettepaneku kujul –, mille ma samuti esitan järgmise paari kuu jooksul ning mille tegemisest mitu kuud tagasi märku andsin – kui parlamendi liikmed asuvad seejärel oma liikmesriikide seisukohale, esindades mõne pangandusettevõtte vaateid oma riigis ja mõningate liikmesriikide valitsuste vaateid, ei ole see ilmtingimata väga hea mõte.

Jällegi palun mingit tüüpi ratsionaalset lähenemisviisi ja vähemalt mõningat sidusust. Ma austan väga inimeste arvamusi, kes on kõiges selles järjekindlad: inimesed, kes ütlevad: „Minu meelest ei ole see eriti hea idee,” ja jäävad sellele truuks, öeldes seda siin parlamendis ja jäädes ka komisjoni ees oma seisukohale truuks.

Kuid probleemid tekivad mul inimestega, kes üldiselt lähevad kaasa millegi edendamisega mõnes valdkonnas, millele osutatakse, ja siis, kui tuleb aeg teha konkreetne ettepanek, taganevad ja põhimõtteliselt esitavad vaated oma liikmesriikide või liikmesriikide asutuste seisukohast.

Kuid see konkreetne linn on tõenäoliselt maailma lobitööstuse peakontor. Olen aastate jooksul kuulnud erinevaid arve seoses sellega, kas siin on rohkem lobitöö tegijaid kui Capitol Hillis Washingtonis, aga suurt vahet nende vahel igal juhul ei ole.

Seega ootan huviga, kui mõned minu esitatavad ideed, millest olen juba mõnda aega märku andnud ja mis on nüüd avalikkusele teada (selle kohta on peetud konsultatsioone, on avaldatud dokumente ja kõik teavad mõnda neist ettepanekutest valdkondades, millele on osutatud) – esitatakse lühikese aja pärast Euroopa Parlamendi liikmetele, kas kõik liikmed, kes rääkisid nii kindlalt mõne muutuse poolt laiemas valdkonnas, jäävad seisukohale truuks, kui asi läheb konkreetseks, ning toetavad pakutut.

Oleme kenasti võtnud arvesse nii Rasmusseni kui ka Lehne raportis esitatud punkte. Nagu lubasin oma varasemates märkustes, vastan sellele üksikasjalikumalt kontekstis, nagu on sätestatud raamlepingus. Hr Rasmussen küsis minult, kas see juhtub enne käesoleva aasta lõppu – minu meelest ütles ta paar kuud tagasi, et loodetavasti suudab ta aasta lõpuks vastata – ning lubasin talle, et suudame vastata.

Kuid vastuseks härrale, kes rääkis sellest, kuidas inimesed ei peaks olema pimestatud oma dogmatismist, arvan, et ta võib viidata argumendi teisele küljele. Ka mina palun inimestel sealpool täiskogu mitte olla pimestatud oma dogmatismist.

Poul Nyrup Rasmussen, raportöör. – Pr juhataja, tahaksin tänada kolleege ja ka volinikku arutelu eest.

Enne, kui oma arutelu raportiga seoses kokku võtan, tahaksin öelda oma kolleegile hr Purvisele, et on tõsi, et panku reguleeritakse, aga tooteid, mis praegused probleemid põhjustasid, ei reguleerita, ning reguleerimata oli see, et saime panna bilansist nii palju kõrvale, kui hetkel panime. Seega, hr Purvis, vastus on, et vajame paremat reguleerimist – ning ka toodete reguleerimist.

Vältimaks arusaamatusi ütleksin pr Starkevičiūtele, et ma ei räägi üksuse reguleerimisest, vaid käitumise reguleerimisest. Teame, et tegelikus elus muudavad riskifondid ja erakapitali investeerimisfondid sageli oma õiguslikku struktuuri ja selle kohta on palju näiteid – investeerimispangad on korraldanud erakapitali investeerimisfondi tegevusi. Seega soovime muuta käitumist ja see ongi kõnealuse raporti keskmes.

Ütleksin volinik McCreevyle, et on üks fundamentaalne asi, millel pole midagi pistmist dogmatismi või muu sarnasega, mida soovin teile rõhutada. See on, et meie raporti esimeses lõigus on rõhutatud järgmist: määrus peab hõlmama kõiki finantsturul osalejaid. See on raporti põhiline kavatsus esimest korda Euroopa Liidu seadusandlikus ajaloos, et me tahame ühtset terviklikku määrust, mis põhineb võrdsete võimaluste filosoofial kedagi kõrvale jätmata, kuid mis sätestab ainulaadselt kõikide finantsturul osalejate hõlmamise. Raportis on selgesõnaliselt lisatud: sealhulgas riskifondid ja erakapitali investeerimisfondid. Öelge siis mulle, volinik McCreevy, ja ülejäänud Euroopa Parlamendile: jah, nõustun teiega, kuid mitte riskifondide ja erakapitali investeerimisfondide osas. Millest me siin räägime? Kolm aastat oleme teiega arutanud, kas määrus peaks hõlmama erakapitali investeerimisfonde ja riskifonde või mitte. Enne finantskriisi ütlesite, et see ei ole vajalik: nad on reguleerimise alal paremad kui mis tahes valitsus, las nad teevad oma tööd. Nüüd ütlete, et nad ei mängi finantskriisis rolli, mistõttu ei kavatse me sekkuda riskifondide ja erakapitali investeerimisfondide reguleerimisse.

Hr volinik, kõnelesite lobitööst Euroopa Parlamendis. Võin kinnitada, et paljud riskifondid, lobitöö organisatsioonid ja erakapitali investeerimisfondid on siin iga päev, iga öö, iga kord. Kuid arvan, et siinne täiskogu peab nüüd nõudma, et komisjon, st teie, koostate enne aasta lõppu tervikliku määruse; see on esimene lõik, mis hõlmab kõiki finantsturul osalejaid.

(Aplaus)

Klaus-Heiner Lehne, raportöör. – (DE) Pr juhataja, daamid ja härrad, fondide läbipaistvus on nii suur, et hästi toetatud reitinguagenduurid, isegi paremini toetatud pankade juhatused ja napimalt toetatud regulatiivasutused ei teadnud enam, mis toimub. Just nii läbipaistvad on asjad! Asjaolu, et peame nüüd tegutsema, on iseenesestmõistetu, ja seda ei ole vaja täiendavalt õigustada.

Volinik, käsitlesite seisukohta seoses katteta müüjatega. Küsimus ei ole selles, kas katteta müüjad ise lõpuks kaotavad. Tähtis on see, mille nad on käivitanud ja millist kahju see võib olla põhjustanud. Küsimus on tegelikult nende tegevuse mõjus teistele. See on tõepoolest just see, miks reguleerijad mitmetes riikides on reageerinud.

Nagu mitmed liikmed on öelnud, on küsimus tavainimestes – pensionärides ja maksumaksjates. Pean taas rõhutama, et riigistame kahju ja see ei saa olla õige.

Minu raport, nagu hr Rasmusseni raportki, sisaldab suurt hulka väga konkreetseid ettepanekuid. Minu puhul on need peamiselt seotud äriühinguõiguse küsimustega. Nendes küsimustes on suhteliselt kerge ettepanekuid koostada ja rakendada. Tegelikult on ainuke asi, mida tuleb teha, olemasolevate eeskirjade täiendamine. Samuti ei ole see mingil juhul mõne riskifondi diskrimineerimise küsimus.

Hetkel on meil Euroopas olukord – ja sellele ei vaidle keegi vastu –, mille puhul reguleerivad kõnealuseid finantsvahendeid riiklikud seadused, kuid teevad seda mõnedel juhtudel väga erinevalt. On täiesti loogiline hõlmata need Euroopa finantsturule ja reguleerida neid ühtselt. Nõuda spetsialistide raporteid nüüd, kui oleme küsimust arutanud juba kolm aastat, nagu hr Rasmussen ütles, kui täiskogul on olemas spetsialistide uuringud, kui komisjon on käsitlenud teemat ja oleme selle kohta istungeid pidanud, on minu meelest mõttetu ning see raiskaks ainult aega. Praegu on tõepoolest vajalik võtta kasutusele praktilised meetmed. Olukord nõuab tegutsemist.

Lubage mul teha veel üks märkus, mis on seotud valitsuse fondidega. Olen teiega täiesti nõus. Vajame valitsuse fonde ja pikemas perspektiivis vajame valitsuse fonde ka teistest riikidest, väljaspool ELi asuvatest riikidest, sest muidu on tõenäoliselt võimatu rahastada infrastruktuuri kulutusi Euroopas pikemas perspektiivis. See on küsimus, milles on teil kindlasti ka õiguskomisjoni toetus, kuigi see ei ole otseselt seotud teemaga, mida täna arutame. Oleme alati toetanud algatusi, mida komisjon on selles valdkonnas käivitanud ning teeme seda jätkuvalt.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub homme.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 142)

Corina Crețu (PSE), kirjalikult. – (RO) Asjaolu, et läbipaistvuse puudumine seoses riskifondide ja erakapitali investeerimisfondidega on viinud praeguse majanduskriisi puhangu, ei ole hetkel aruteluteema. See on üks elementidest, mis on muuhulgas toonud kaasa praeguse võimaluse puudumise täpselt hinnata paljude finantsasutuste võla ja laenu tasakaalu. Aastate vältel on kõnealused finantsasutused hävitanud majandusi ja teinud agressiivseid ülevõtmisi, ignoreerides mitte ainult kesk- ja pikaajalisi majanduslikke tagajärgi, vaid ka oma tegevuse sotsiaalseid tagajärgi. Ahvatletuna üksnes lühiajalise kasu väljavaatest, põhjustasid nad tervete ettevõtete laostumise ja müügi, lõhestades riiklikke majandusi ning mängides rahaturgudega, eirates täielikult läbipaistvust ja eeskirju. On selge, et kõnealuseid fonde tuleb reguleerida ning kehtestada asjakohane läbipaistvuse tase. See on vajalik mitte ainult finantsturgude stabiilsuse, tervise ja nõuetekohase toimimise seisukohast, vaid ka riski vähendamiseks, mis ohustab neid finantsturge, mis on arengumaades varajases staadiumis ning seega mitte nii stabiilsed. See kriis on tõestanud, kui ohtlikud on vaba konkurentsi tagajärjed ja kui oluline on tagada finantstegevuse läbipaistvus tulevikus.

Daniel Dăianu (ALDE), kirjalikult. – (RO) Kiidan raportööri visaduse eest teema käsitlemisel erinevate huvitatud poolte karmi opositsiooni tingimustes. Süveneval finantskriisil on struktuurilised põhjused, mis on seotud finantstegingute tohutu ülepaisumisega viimase kümnendi jooksul, mis on tulenenud vigasest väärtpäberistamise protsessist, hooletust riskide võtmisest, nõuetekohase hoolikuse puudumisest ja arusaamise puudumisest süsteemiriskide kohta. Eelkõige riskifondidega on see probleem, et nad aitavad kaasa suurenenud süsteemiriskidele. Väide, et kaalul on investorite raha, on ainult väga väike osa kogu loost. Väga kõrge võimendamine ja keskendumine lühiajalisele kasumile suurendavad ületootmist. Ent veelgi hullem on, et selliste toimingute spekulatiivne iseloom tekitab ebastabiilsust ja võib kahjustada finantsstabiilsust, nagu praegune kriis on ilmekalt näidanud. On loogiline tuua riskifondide (ja erakapitali investeerimisfondide)

tegevus reguleeritud finantsüksuste territooriumile. Võimendamine ei tohiks toimuda piiranguteta. Samuti peaksid riskifondid varustama reguleerimis- ja järelevalveasutusi täieliku teabega oma tehingute kohta.

20. Petitsioonikomisjoni arutelud (2007) (arutelu)

Juhataja. - Järgmine päevakorrapunkt on raport (A6-0336/2008), mille on esitanud David Hammerstein petsioonikomisjoni nimel parlamendi tööaasta 2007 jooksul toimunud petsioonikomisjoni arutelude kohta (2008/-2028(INI)).

David Hammerstein, raportöör. – (ES) Pr juhataja, tahaksin tänada kõiki petsioonikomisjoni liikmeid, eelkõige kõiki variraportööre ja meie esimeest Marcin Libickit nende koostöö ja igapäevase töö eest petsioonide valdkonnas.

Rohkem kui kunagi varem vajame oma kodanike petsioone, et tuua Euroopa rahvale ja igapäevaprobleemidele lähemale. Rohkem kui kunagi varem vajame oma kodanike petsioone, et tagada ühenduse õiguse tagamine ja rakendamine.

Vajame kodanike petsioone, et saaksime pakkuda käegakatsutavat tõestust selle kohta, mille poolt on Euroopa; tõestada, et Euroopa ei ole läbipaistmatu institutsioon, vaid midagi, mis mõjutab kõikide igapäevaelu ning et oleme suutelised pidama dialoogi tuhandete kodanikega.

Meil on see õnnestumas. 2007. aastal oli petsioonikomisjonil 50 % rohkem juhtumeid kui 2006. aastal. See edusamm on peegeldus meie tööst; see on edusamm, mis rajab teed Euroopa asutustele üldiselt.

Minu kodumaa Hispaania on kõige suurema arvu uuritud petsioonidega riik petsioonikomisjonis. Üks kolmandik Euroopa Liidu petsioonidest keskkonna kohta on pärit Hispaaniast. See kajastab Hispaania usaldust Euroopa asutuste suhtes ja Hispaanias tehtud tööd. Kuid üha rohkem petsioone tuleb ka Euroopa Liidu uutelt liikmestriikidelt, nt Rumeenia ja Poola.

Petsioonikomisjoni edusammud, mis kajastuvad petsioonide arvus, põhjustavad siiski ka mitmeid haldusalaseid ja poliitilisi probleeme. Komisjonil puuduvad ressursid. Juhtumite arv kasvab pidevalt, aga sekretariaadis töötab endiselt sama arv inimesi ja ka Euroopa Komisjonis töötab petsioonide menetlemisel sama palju töötajaid.

Asutused peavad kodanike muredele taktitundeliselt reageerima; vajame piisavalt ressursse, et suuta petsioonidega kiiresti ja asjakohaselt tegeleda. Mõnikord venivad petsiooniprotsessid aastaid ja aastaid; kui petsioone ei menetleta, kaotavad nad kehtivuse ning Euroopa asutused kaotavad täielikult suutlikkuse sekkuda.

Mõnikord ei kanta petsioonide käsitlemisel Euroopa Komisjoni poolt kvaliteetset õigus- ja haldusalast hoolt. Jah, on petsioone, mis ärritavad võimulolijaid. Jah, on petsioone, mis ärritavad ametiasutusi. Jah, on petsioone, mis on tülikad, sest need toovad sadu või tuhandeid inimesi Euroopa Parlamenti. Ent just nii muutub Euroopa tugevamaks.

Eelisel aastal tegime kuus andmete kogumise külastust Saksamaale, Hispaaniasse, Iirimaa, Poolasse, Prantsusmaale ja Küprosse, mille tulemusel valmistati ette raportid. Pöörasime erilist tähelepanu petsioonidele, mis kajastavad inimeste muret keskkonna ja selle kaitsmise kohta ning petsioonidele seoses vee, eraomandiõiguse ja vähemuste õigustega.

Mitmel viisil oleme parandanud koostööd komisjoni, ombudsmani ja asutustega nagu SOLVIT, et kiirendada petsioonidele reageerimist.

Petsioonid eeldavad sageli kohtuvälist vahendamist, mitte lahendust, mis seisneb lihtsalt küsimuse Euroopa kohtute ette toomises.

Üks olulisemaid juhtumeid viimastel aastatel, 2007. aastal ja eelnevalt oli petsioon Via Baltica tee kohta, mis läbib ühenduse õigusega kaitstud piirkonda; Euroopa Komisjon ja Euroopa Kohus tegutsesid eeskujulikult, et vältida pöördumatut kahju keskkonnale.

Teised väga olulised juhtumid (ja siinkohal tahaksin tänada volinik McCreevyt, kes on täna siin) olid Valencia linnade arengu seadus, milles hr McCreevy ja tema meeskond tegutsesid tõhusalt, et kaitsta riigihankedirektiivi. Teiste juhtumite seas olid Equitable Life, Loiret Prantsusmaal, veekvaliteedi kaitsmine Prantsusmaal ning laste hooldusõiguse delikaatne küsimus Saksamaal.

Praegu on meil mitmeid petitsoone, nt petitsoon, milles nõutakse, et Euroopa Parlamendil oleks ainult üks asukoht. Sellele on alla kirjutanud poolteist miljonit inimest. Nõuame õigust seda petitsooni menetleda – õigust, mida me pole parlamendi juhatusest saanud.

Lõpuks teeme mõned ettepanekud, sealhulgas petitsoonikomisjoni nime muutmise suhtes, millest saaks kodanike petitsoonidega tegelev komisjon (*Committee on Citizens' Petitions*), et selgitada Euroopa kodanike põhilist funktsiooni ja rolli selles komisjonis. Samal eesmärgil nõuame, et parlament avaneks igal viisil internetis ja nõuame parlamendi veebisüsteemide koostalitlusvõimet; praegu sulgevad veebisüsteemid ukse tuhandetele või miljonitele eurooplastele, kellel ei ole sellist tüüpi tarkvara, mis on vajalik veebi sisenemiseks, kus praegu edastatakse minu kõnet siin parlamendis.

ISTUNGI JUHATAJA: Marek SIWIEC

Asepresident

Charlie McCreavy, komisjoni liige. – Hr juhataja, osalen selles arutelus oma kolleegi Margot Wallströmi nimel.

Petitsoonikomisjoni töö on huvitav teabeallikas kodanike murede ja kaebuste kohta seoses Euroopa asjadega. Need hõlmavad laia valikut poliitikavaldkondi, kuigi väga sageli kerkivad esile maakasutuse planeerimine ja keskkonnaalased küsimused; need hõlmavad peaaegu kõiki liikmesriike ning ulatuslikku läbilõiget kodanikutihiskonnast, alates üksikkodanikust riikidevaheliste valitsusväliste organisatsioonideni. Teie raportööril on usutavasti õigus rõhutada kogu töö olulisust, mida esindab tuhat ja rohkem petitsooni, mis te igal aastal saate.

Tahaksin rääkida kahest raporti ja resolutsiooni aspektist. Esimene on hiljutine komisjoni kohapealsete külastuste areng kaebuste asukohtades, ning millel võib olla märkimisväärne mõju ajakirjanduses ja mis kahtlemata suurendab teie töö nähtavust. Need missioonid, lisaks kajastamisele ajakirjanduses ja meedias, toovad kaasa ka väga informatiivsed raportid ja tunduksid mulle kvaliteetsed. Arvan, et need on olulised dokumendid teie tegevuse kohta ning väärivad ulatuslikku avalikustamist. See on meie aja ja ressursside suur investeering, kuid ma olen kindel, et see on seda väärt.

Teine asi, millest tahan rääkida, on rohkem tulevikku suunatud. Tahan teile veel kord kinnitada meie kavatsusi parimaks võimalikuks koostööks komisjoni ja parlamendi vahel. See koostöö on vastastikku tugevdav; koostööharjumus sisendab parema teabevahenduse ning selle tulemusena meie kodanike üldise parema teenindamise. Hiljutine tavapärasest suurem petitsoonide arv, mida raportis kirjeldatakse, muudab vajaduse tõhusaks ja efektiivseks institutsioonidevaheliseks koostööks veel olulisemaks. Tahaksin teada, et anname endast parima, et see toimiks.

Simon Busuttill, fraktsiooni PPE-DE nimel. – (MT) Täna, hr juhataja. Tahaksin alustuseks öönnitleda raportöör hr Hammersteini koostatud raporti ja selle kallal tehtud töö eest. Viimane Eurobaromeetri arvamusküsimustik ELi tasandil näitab, et Euroopa Parlament on Euroopa kodanike poolt kõige usaldatum asutus. Tegelikult usaldab Euroopa Parlamenti 52 % eurooplastest, mis on rohkem nende protsendist, kes usaldavad Euroopa Komisjoni (47 %), rohkem nendest, kes usaldavad oma riiklikku parlamenti (usaldab vaid 34 %), ning samuti rohkem nendest, kes usaldavad oma riiklikku valitsust (usaldab ainult 32 % ELi kodanikest). Arvan, et peaksime seda usaldust Euroopa Parlamenti suurendama. Fakt on see, et Euroopa Parlament on Euroopa kodanike poolt kõige usaldatum asutus. Ma arvan, et see tuleneb asjaolust, et selle parlamendi liikmed on rahvas otse valinud; samuti tuleneb see asjaolust, et asutamisleping tunnustab kodaniku õigust esitada kaebus, esitada petitsoon sellele parlamendile kaalumiseks. Seda tööd teostab tegelikult petitsoonikomisjon, mis on seega väga oluline komisjon, sest see annab inimestele hääle ja on seetõttu 20 komisjoni seas siin parlamendis see komisjon, mis on rahvale lähedal. Mida saame olukorra parandamiseks ette võtta? Arvan, et peaksime suurendama teadlikkust selle komisjoni kohta ja parandama kodanike võimalust petitsooni esitada. Siinkohal ei ole ma raportööriga nõus, et teadlikkust on piisavalt; minu meelest on 1500 petitsooni liiga vähe, kui arvestada, et esindame poole miljardi inimesega mandrit. Lisaks peame suurendama teadlikkust ja kodanike võimalust esitada kaebusi, petitsoone. Vajame lihtsustamist, et kodanikel oleks lihtsam kaebust esitada. Seetõttu nõuame raportis, et Euroopa Parlamendi peasekretariaat peaks läbirääkimisi Euroopa Komisjoniga petitsooni esitamise lihtsustamiseks. Samuti tahame rohkem tõhusust, sest tunneme, et kaebuste kaalumisel esineb liiga palju viivitust. Näiteks läheb meil kolm kuud aega inimeste petitsoonide või kaebuste registreerimiseks; see viivitus on vastuvõetamatu. Viimaks tahame tõhusamat abi. Tahame rohkem koostööd enne kohtumenetluse algust ning tahame, et ka riiklikud esindajad oleksid kohal, kui meie kodanike kaebusi kuulatakse. Täna teid väga.

Victor Boştinaru, *fraktsiooni PSE nimel*. – Hr juhataja, tahaksin õnnitleda raportööri suurepärase töö ja konkreetsete ettepanekute puhul. Täna meie käes olev tekst peegeldab vajadust selle järele, et kõnealune raport oleks enam kui petitsioonikomisjoni peamiste läbiviidud tegevuste üleslugemine 2007. aastal.

Mul on hea meel näha, et raport sisaldab punkte, mida nõudsime. Petitsioonid seisnevad selles, et tuua päevavalgele vale või ühenduse õigustiku kohaldamata jätmine. Petitsioonide idee seisneb õiguste tagamises, mida Euroopa Liit oma kodanikele pakub. Ma ei saa siiski jätta teiega jagamata tunnet, et see ainulaadne institutsiooniline vahend ei ole alati tõhus. Vähemalt selles ulatuses, kui ta võiks olla või peaks olema. Raportöörina on hr Hammerstein õigustatult rõhutanud mõnda olemasolevat puudust ning neid tuleb käsitleda.

Esiteks tekitab vaevalt küsitavust, et komisjonile esitatavate petitsioonide arv pidevalt kasvab. Petitsioonide esitajad seisavad mõnikord silmitsi oluliste viivitustega enne vastuse saamist või menetluste mõju nägemist. Surve avaldamise vahendid liikmesriikidele ei ole alati rahuldavad. Mõtlen, mida saaksime teha, et olla tõhusamad. Kuidas saaksime tagada nii tõhususe kui ka kiire reageerimise? Vajame paremaid eeskirju ja rangemat ajakava. Peame tõhustama komisjoni enda sõltumatuid uurimisvõimalusi ja seetõttu vajame sekretariaadile rohkem ressursse ning õiguslasi teadmisi. Petitsioonide esitajate arv järjest kasvab. See on Euroopa inimeste hääl ja me ei saa seda ignoreerida.

Teiseks on institutsionaliseeritud teabeedastuskanalid riiklike ametiasutustega ebapiisavad. Vastuvõetamatute petitsioonide arv on märkimisväärne. Peame kehtestama täiendavad koordineerimisstruktuurid asjaomaste ametiasutustega riiklikul parlamentaarsel ja valitsuse tasandil.

Õnnitlen taas kord raportööri tehtud töö puhul ja tänan teda ja kolleege teistest fraktsioonidest väärtusliku koostöö eest. Petitsioonide idee on selles, et kodanikud võitlevad oma õiguste eest, oma Euroopa õiguste eest. Peame olema siin ja valmis neid kaitsma. See on komisjoni institutsiooniline roll ja kohustus. Võlgname selle oma Euroopa kaaskodanikele ning olen kindel, et nõustute, et ei saaks olla paremat aega oma pühendumise näitamiseks nende ootuste täitmisele.

Volinik, komisjoni idee ei seisne ainult nähtavuses ja tõhususe suurendamises Euroopa ajakirjanduse silmis. Tahaksin siinkohal viidata, isegi kui see ei puuduta 2007. aasta raportit, väga edukale viisile, kuidas petitsioonikomisjon ja Euroopa volinik László Kovács on teinud koostööd Euroopa kodanike õiguste kaitseks minu päritolumaal Rumeenias ning tahaksin teda tänada.

Juhataja. – Tänan teid väga. Mul on kahju, aga meie aeg on otsa saanud.

Marian Harkin, *fraktsiooni ALDE nimel*. – Hr juhataja, tahaksin esmalt kiita raportöör hr Hammersteini väga kõikehõlmava ja ulatusliku raporti eest.

Oli väga huvitav raportist lugeda, et ehkki teistel komisjonidel lasub suur vastutus seadusandliku tegevuse eest, on petitsioonikomisjon näidanud, et ka tema roll ja funktsioon on olulised. Tõepoolest, nõustun täielikult selle arvamusega ja veendun selles üha enam iga komisjoni koosoleku käigus, millel viibin.

Meie peamine roll siin parlamendis on olla seadusandjad, aga selleks, et olla head seadusandjad, peame olema kursis oma seadusandluse mõjuga, et saaksime oma jõupingutusi parlamendis parandada.

Minu arvates peaks mis tahes täiskogul algatatud õigusakt parandama kodanike elukvaliteeti, aga petitsioonikomisjonis näeme, et see ei ole alati nii. See juhtub sageli õigusaktide rakendamata jätmisel või ebapiisaval rakendamisel või konkreetsete tingimuste või olukordade tõttu, mida õigusakt ei käsitle. Arvan, et see on kasulik õppetund meile kõigile ning me peame seda kuulma ja sellele reageerima.

Minu jaoks seisneb kõnealuse raporti põhisisu siiski selles, kuidas komisjon kodanikele vastab, ning olen ennegi öelnud, et tõhusaks vastamiseks peame asetama end petitsiooni esitajate kingadesse. Nad pöörduvad suure asutuse poole; sageli ei ole neil juriidilist ega poliitilist tausta; bürokraatia tekitab neis vastikust ning nad on tõenäoliselt väga nõrkinud olukorra pärast, kus nad on. Paljude petitsiooni esitajate jaoks oleme viimane võimalus ja on hädavajalik, et vastaksime efektiivselt ning tõhusalt.

See saab minu arvates alguse selgest ja arusaadavast teabest kodanikele. Parlamendiliikmetena ei ole me alati kõige paremad inimesed otsustama. Arvan, et mis tahes teavet me edastame, mis tahes veebilehti loome ja brošüüre prindime, selle peaksid järele proovima kodanike kogud.

Peame olema väga ettevaatlikud, et mitte lubada rohkem, kui suudame teoks teha. Vastasel juhul on kodanikud täiesti nõrkinud ja süüdistavad lõpuks Brüsseli bürokraatiat.

Kui kasutan sõna „lubama”, pean silmas seda, peame mõistma, et kodanikud ei ole kursis riiklike ametiasutuste seatavate takistustega, nad ei tea, kuidas süsteem töötab, ja meil on kohustus neile rääkida, kuidas see käib. Muidugi saame ja peaksime püüdma mõjutada muutusi ning kõnealuse raportiga seda ka tehakse, kuid me ei saa lubada kodanikel kahe tule vahele jääda.

Kui kodanikel on hea ja täpne teave ja kui nad on teadlikud võimalustest tegutseda, siis võime pakkuda neile vajalikke teenuseid. Kõnealune raport kirjeldab üksikasjalikult, mida on vaja: piisavalt ressursse, et sekretariaat saaks vastata õigel ajal; nõukogu ja liikmesriikide suuremat osalust ning maksimaalset koordineeritust ombudsmani ja SOLVITiga.

Kuid ennekõike sätestatakse raportis selgelt, et süsteemi puudujääke tuleb põhjalikumalt uurida. See juhtub siis, kui petitsooni esitajad ei saa õiguspärast hüvitist ja kui liikmesriigid nende vastavusse viimisega viivitavad, kuni neid ähvardab rahaline karistus, ning väldivad ikka vastutuse võtmist eelmiste tahtlike rikkumiste eest.

Seadusandjatena lasub meil koos komisjoniga kindlasti vastutus sellistes olukordades tegutseda.

Marcin Libicki, fraktsiooni UEN nimel. – (PL) Hr juhataja, tahaksin kõigepealt tänada raportööri David Hammersteini. Mul on väga hea meel, et kõnealuse raporti koostas hr Hammerstein, sest ta on petitsoonikomisjoni üks pühendunumaid ja silmapaistvamaid liikmeid. Ta on inimene, kellega koos töötamist olen tohutult nautinud viimase nelja aasta jooksul. Samuti tahaksin tänada kõiki teisi petitsoonikomisjoni liikmeid ning ka eelkõnelejaid, aga ka neid, kes veel sellel teemal kõnelevad, ning petitsoonikomisjoni sekretariaati, kes teeb suurepärase tööd. Nagu on näha raportist, mille esitas hr Hammerstein, on petitsoonide arv tohutult suurenenud. See on see töö, mis on sekretariaati koormanud.

Petitsoonikomisjon on väga eriline komisjon, sest nagu juba eelpool mainitud, ei tööta ta õigusaktidega samamoodi kui teised komisjonid; selle asemel loob see peamiselt suhteid Euroopa asutuste – eelkõige Euroopa Parlamendi – ja meie kodanike vahel. Nagu hr Busuttil meile meelde tuletas, usaldatakse Euroopa Parlamenti väga ja see usaldus tuleneb muuhulgas komisjoni tööst. Need 1 500 petitsooni ei esinda ainult 1 500 inimest. Nende petitsoonide taga on sageli sadu tuhandeid inimesi. Tuleksin teile meelde, et nõudele, et Euroopa Parlamendil oleks ainult üks asukoht, oli alla kirjutanud üle miljoni inimese. Seoses viidete küsimusega Jumalale ja kristlusele põhiseaduses oli neid üle miljoni. COPE raadio küsimuses Barcelonas oli neid 700 000. Kümneid tuhandeid allkirju petitsoonidel seoses piirkonnahalduskavadega Hispaanias, seoses Equitable Life'i ja Lloydsiga. Miljonid ELi kodanikud teavad, et petitsoonikomisjon on osa Euroopa Parlamendist, ja nad teavad väga sageli, et see on nende viimane võimalus hüvitist saada. Kahjuks ei ole mul rohkem aega sel teemal rääkida. Tahaksin veel kord tänada kõiki, kes on osalenud petitsoonikomisjoni heas töös.

Samuti tahaksin öelda, et fraktsioonide esimeeste konverents lükkas tagasi Euroopa ombudsmani raporti, mis käsitleb halduslikku omavoli Euroopa Pettustevastases Ametis. Sellest on väga kahju!

Samuti lükkas juhtide konverents tagasi raporti seoses probleemsetest perekondadest pärit laste diskrimineerimisega Euroopas, mida nimetasime *Jugendamt*i raportiks. See puudutas laste diskrimineerimist probleemsetest perekondadest, kus üks abikaasa on sakslane ja teine mõne teise rahvuse esindaja. Mul on väga kahju, et juhtide konverents ei aidanud Euroopa Liidu kodanikel saada abi Euroopa Parlamendist.

Juhataja. – Hr juhataja, palun võtke seda kui tänuväljendust suurepärase töö eest. Nüüd jätkame arutelu.

Eva Lichtenberger, Verts/ALE fraktsiooni nimel. – (DE) Hr juhataja, räägin komisjoni mitte kuuluva liikmena. Petitsoonid annavad Euroopa inimestele otsese hääle. Kasvava euroskeptilisuse ajal paljudes liikmesriikides pean seda väga asjakohaseks ja väga oluliseks.

Petitsoone võetakse tõsiselt ja tunnustatakse. See peegeldub petitsoonide arvu suurenemises. Seetõttu peame väga oluliseks, et kõiki petitsoonides käsitletud küsimusi täidetaks nõuetekohaselt ja avalikkuse usaldus Euroopa Parlamendi institutsiooni vastu säiliks. Peame sellel hoolikalt silma peal hoidma.

Lubage tuua kolm näidet. Esiteks allkirjastas tohtu hulk inimesi petitsooni, milles nõutakse, et Euroopa Parlamendil oleks ainult üks asukoht. Kuid näib, et siin on vastupanu tõelise arutelu pidamise ideele ja selge vastuse andmisele. Kuid avalikkus väärib vastust ja me peame selle neile andma.

Minu teine näide on Via Baltica kiirtee projekt koos kõikide kaasnevate keskkonnanalaste probleemidega. Sel puhul anti asjakohane vastus, mida petitsooni esitajad on ka tunnistanud.

Mu kolmas näide on meeldetuletus, et petitsioonid on mõnikord seotud eesmärkidega, mida Euroopa Liit kuulutab, kuid seejärel ei täida, nt avatud parlamendi algatus. Selle petitsiooni motiiv on see, et inimestelt ei tohiks nõuda ühe konkreetse arvutiprogrammi ostmist, et nad saaksid vaadata Euroopa Parlamendist edastatavat materjali ja reageerida ainsas lubatud formaadis. Avatud parlament tähendab avatud standardeid. Meil on siinkohal kohustus ning peame seda täitma.

Kathy Sinnott, fraktsiooni IND/DEM nimel. – Hr juhataja, pean petitsioonikomisjoni täiskogul kõige olulisemaks. See on foorum, kus kodanikud räägivad meile, kuidas paljud teistes komisjonides käsitletavad seadused neid mõjutavad või ei mõjuta. Selle tagasisideta töötaksime vaakumis. Kuid seoses selle tööga Euroopa kodanike eest seismisel on protsessist midagi puudu ja see on nõukogu ning liikmesriikide alaliste esindajate kohalolek. Kuidas saame vahendada kodanikke vaidluses nende oma riigiga, kui riik ei viibi petitsioonikomisjonis?

Lirlased esitasid petitsioonikomisjonile kolm petitsiooni seoses meie kõige väärtuslikuma ja tundlikuma arheoloogilise paigaga – Taraga, kuningate ja püha Patricku mäega. Petitsioonikomisjon vastas entusiastlikult ja nõudis selle koha hävitamise lõpetamist ning kutsus komisjoni tungivalt üles menetlema juhtumit lirimaa ametivõimude vastu, kuid midagi ei ole siiski juhtunud. Hävitustöö on peaaegu lõpukorral. Varsti asub endisel kuningate mäel tollivärv. Lirlased ei saa mõistetavalt oma pettumusest üle.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Hr juhataja, lugesin petitsioonikomisjoni 2007. aasta raportit segaste tunnetega. Kõigepealt positiivsete tunnetega, sest on ütlema selge, et meie kodanikel on õigus näha, et kõiki õigusakte rakendatakse nõuetekohaselt. Loomulikult ei ole mul probleemi sellega, et inimesed pöörduvad mis tahes organisatsiooni, sealhulgas muidugi Euroopa Parlamendi poole, et neid õigusakte rakendataks, kui riiklik või kohalik ametivõim keeldub seda tegemast. 2007. aasta raport on täis näidetest juhtumite kohta, mille puhul petitsioonikomisjonil oli täielik õigus võtta kasutusele meetmeid.

Aga mu tunded olid segased sellepärast, et ühelt poolt olen ma eriti ettevaatlik ja valvas Euroopa õiguse üha kasvavasse sissetungi, üha suuremasse Euroopa sekkumisse ja vahele astumisse küsimustes, mis on minu arvates vaieldamatult subsidiaarsuse küsimused ja peaksid tõesti parem jääma liikmesriikide otsustada. Näiteks minu päritolupiirkonnas Flandersis oleme üha enam näinud Euroopa sekkumist meile tõsist muret tekitavatesse küsimustesse. Pean eelkõige silmas meie Hollandi keele, kultuuri ja identiteedi kaitsmist meie pealinnas Brüsselis ja Flandersi piirkonnas Brüsseli ümbruses (*Vlaamse Rand*). Sellistes küsimustes näeme, et eurokraadid, kes teavad selle kõige kohta väga vähe, peavad meile üldsõnalisi jutlusi ja räägivad, mida teha. See vihastab meid eriti ja on vastuvõetamatu.

Samuti näen, et kõnealuses raportis viidatakse korduvalt Lissaboni lepingus sätestatud menetlustele. Pean veel kord rõhutama, et pärast ei-hääletust lirimaal on Lissaboni leping poliitiliselt ja juriidiliselt hukule määratud. Meie petitsioonikomisjonist peame võib-olla rohkem kui teised siinse täiskogu liikmed näitama üles austust juriidilise tegelikkuse ja demokraatlikult väljendatud rahva hääle suhtes, antud juhul lirimaa rahva suhtes, kes on paigutanud Lissaboni lepingu ajaloo prügikasti.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Hr juhataja, meie kolleeg hr Hammerstein peab alati mees kodanikele olulisi küsimusi ja mul on olnud võimalus seda ise näha, osaledes delegatsioonidel petitsioonikomisjoni. Samuti on ta väga delikaatne viisis, kuidas ta soovib petitsioonikomisjoni tööd raportis esitada. Julgen väita, et see on teedrajav raport, sest see ei ole seesama, mille igal aastal esitame; selles püütakse tõsta esile mõnda juhtumit, millega komisjon on tegelenud. Ettevõtmise eesmärk on kindlasti tõhustada petitsioonikomisjoni tõhusust, et vastata Euroopa kodanike ootustele. Ettevõtmise eesmärk on tagada kodanike usaldus viisi vastu, kuidas nende juhtumeid käsitletakse, ning et on erinevus Euroopa Parlamendile petitsioonide esitamise õiguse ja kaebuste esitamise vahel Euroopa Komisjonile ning teistele organitele.

Väga oluline on, et kodanikud saaksid aru erinevustest menetluste vahel. Meie eesmärgiks ei ole suurem arv petitsioone. Meie eesmärk on petitsioonid, millel on sisu ja mis on apoliitilised. Seega tahame väärikat sekretariaati – sellist, mis ei sekkuks poliitilistesse vaidlustesse ega otsustaks petitsioonimenetluse üle riigi poliitilise arengu alusel.

Samamoodi ei taha me kohtuotsuste puhul, et petitsioonikomisjon sekkuks juriidilisse asjade käiku, ning tahame, et ta austaks Euroopa Kohtu otsuseid. Me pole näinud mingit kasu sellest, et komisjoni liikmete arvu suurendati 25-lt 40-ni. Vaadake hääletuste tulemusi. Kui palju liikmeid hääletab? Mitte kunagi rohkem kui 25, kes algselt petitsioonikomisjoni moodustasid.

Kohtuvälised menetlused pakuvad kodanikele väärtusliku kanali ja õnneks on meil SOLVIT juhtumiteks seoses siseturuga – ressurss, mida kodanikud peaksid kasutama. Eelkõige tuleks kõike läbi viia läbipaistval, sõltumatul viisil, et suudaksime olla oma ülesande kõrgusel.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). - (PL) Hr juhataja, 2007. aastal sai Euroopa Parlament üle 1 500 petitsiooni, mis on 50 % rohkem kui eelmisel aastal. See näitab selgelt, et meie elanike seas on suurem teadlikkus, et nad saavad võidelda oma õiguste eest Euroopa tasandil.

Petitsioonikomisjonide koosolekutel arutati üle 500 petitsiooni, millest 159 petitsiooni esitajate juuresolekul. Lisaks korraldati 2007. aastal kuus andmete kogumise külastust Saksamaale, Hispaaniasse, Iirimaa, Poolasse, Prantsusmaale ja Küprosele, mille tulemusel valmistati ette soovitusel kõikidele huvitatud osalistele.

ELi kodanike mured petitsioonides keskenduvad peamiselt järgmistele küsimustele: keskkond ja kuidas seda kaitsta, eraomandiõigused, vaba liikumise ja töötajate õigused, kutsequalifikatsioonide tunnustamine ja diskrimineerimine. Petitsiooni esitamise protsessil võib olla positiivne mõju parema õigusloome protsessile, eelkõige valdkondade tuvastamise kaudu, mida petitsiooni esitajad rõhutavad, milles Euroopa Liidu õigus on veel puudulik või ebatõhus. Seetõttu peaksid pädevad õigusloomega seotud komisjonid pöörama erilist tähelepanu probleemidele, mida on petitsioonides kirjeldatud uute või läbivaadatud õigusaktide ettevalmistamisel ja läbiraakimisel.

Arvestades asjaolu, et liikmesriigid ei näita alati poliitilist tahet leida praktilisi lahendusi petitsioonides kirjeldatud probleemidele, peaks petitsioonikomisjon liikuma oma töö tõhustamise suunas, et oma kodanikke paremini teenida ja vastata nende ootustele. Parem institutsioonidevaheline koordineerimine peaks kiirendama kaebuste käsitlemise protsessi nagu ka süsteem, mille kohaselt edastatakse vastuvõetamatuks peetavad petitsioonid pädevatele riiklikele ametiasutustele. Asjaolu, et petitsioonikomisjoni tegevus on tõhus, annab kodanikele selge signaali, et nende õigustatud muresid uuritakse tõhusalt, mis loob tõelise sideme kodanike ja Euroopa Liidu vahel.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Hr juhataja, see on järjekordne raport

petitsioonikomisjoni tavapärase ülesannete ja tegevuse kohta ja tõde on see,

et peame tunnustama, et ühest raportist teiseni on petitsioonikomisjon ja Euroopa ombudsman jätkuvalt suurepärase vahendid, mida Euroopa kodanikud saavad kasutada, tõstatamaks küsimusi ja nõudmaks lahendusi Euroopa õiguse puudulikule kohaldamisele. Seetõttu on äärmiselt oluline, et meie ettepanekud

hoiaksid Euroopa kodanikke jätkuvalt juhtpositsioonil, ehkki mõnikord

ei ole asjad läinud nii sujuvalt, kui nad peaksid.

Mõnikord – eriti viimasel ajal – ja siinkohal pean tunnustama, et olen sama süüdi kui kes tahes teine, on Euroopa Parlamendi liikmete ja nende poliitiliste arutelude roll isegi riiklikult või kohalikul tasandil liiga mõjukad menetlustes, kus riiklikud abivahendid ei ole oma ülesannet täitnud ning võivad anda kodanikele valesid lootusi, et Euroopa Liit suudab kõik lahendada. Seetõttu on vajadus seada eeskuju, et subsidiaarsuse põhimõte on oluline tagamaks, et kõik organid – riiklikud, kohalikud, piirkondlikud või isegi Euroopa tasandil – täidavad oma kohustusi.

Seega sooviksin, et kodanikel oleks võimalik nõuda tagasi oma juhtpositsioon ja teha seda enama ning ulatuslikuma teabe abil petitsiooniõiguse kõikide võimaluste kohta. Asjaolu, et nad on olemas ning neid on rohkem kui kunagi varem, ning teave selle kohta, kuidas teised nõude esitamise võimalused – kohalikud, piirkondlikud või riiklikud – toimivad, et pöördumine Euroopa Parlamendi poole, pöördumine petitsiooni poole, oleks tõeliselt asjakohane ja tõhus ning ei tekitaks lõppkokkuvõttes nõrdimust.

Lisaks arvan, et mõned raportööri esitatud ettepanekud sisaldavad vastuolusid: meile öeldakse, et ressursid on ebapiisavad, esineb viivitusi, sisutihje vastuseid, juhtumite dubleerimist, ent samas sisaldavad ettepanekud näiteks petitsioonide registri toimetamist sekretariaati. Usun, et see degradeeriks petitsioonide profiili ja ...

Juhataja. – Hetkel ei ole kedagi eelneva registreerimiseta sõnavõtjate nimekirjas. Reegel on reegel. Seega võite oma kõne lõpetada!

Inés Ayala Sender (PSE). - (ES) Täna teid, hr juhataja. Kui see on veel üks paindlikkuse külgedest, olen teile selle eest tänulik.

Usun seega, et peaksime hoidma petitsiooniregistrit eesistujariigis. Arvan, et me ei peaks degradeerima petitsioonide staatust ning registri säilitamine eesistujariigis pakuks ja isegi hoiaks alal petitsioonide nähtavust meie parlamendikojas, sest nad ei oleks kättesaadavad üksnes petitsioonikomisjonile.

Samuti olen mures ning tahaksin kuulda komisjoni ja hr McCreevy arvamust, kuna ta viibib siin, raportööri ettepanekute kohta vaadata läbi rikkumismenetlus. Tahaksin, et ta meile natuke selgitusi jagaks.

Lõpetuseks olen mures ka kõnealuse teabekogumise rolli ja kindlate tõendite pärast. Usun, et petitsioonikomisjoni roll ja selle kohustused peavad säilitama poliitikute ja kodanike staatust, et nõuda teistelt ametivõimudelt ja asutustelt sellist tegutsemist, nagu on nende kohus.

Charlie McCreevy, komisjoni liige. – Hr juhataja, tahaksin lihtsalt tänada hr Hammersteini raporti eest ning samuti komisjoni esimeest hr Libickit ja aseesimehi kogu töö eest, mis nad on aastate jooksul meiega koos töötades teinud. Usun, et koostöövaim jätkub kõnealuse õigusakti lõpetamiseni.

David Hammerstein, raportöör. – (ES) Hr juhataja, tahaksin väljendada oma tänu kõigi panuste eest, mida olen püüdnud raportisse kaasata.

Märkused mis tahes menetluse aegluse kohta on väärtuslikud. Üks selle põhjustest on petitsiooniregister: ei ole mingit põhjust, miks petitsiooni esitaja peaks ootama kolm kuni neli kuud, et saada oma petitsioonile number. See on põhjus, miks need eesistujariigi juhatusel viiakse Brüsselisse ning sekretariaadi abiga petitsioonikomisjoni, registreerides samas petitsioone siin. Petitsioonide degradeerimises ei ole mingit küsimust.

On tehtud täiendavaid märkusi ühenduse õiguse vähese rakendamise või mõnedel juhtudel sellele mitte vastamise kohta. Meie petitsioonikomisjonis jälgime seda puudulikku rakendamist. Me ei pea mingil juhul enda ülesandeks sekkuda. Asjaolu, et poola rahvusest komisjoni esimees külastab Hispaaniat, ei ole sekkumine – see on Euroopa õigus.

Petitsioonikomisjon pakub kodanikele võimalust pöörduda ühenduse õiguse poole, kui abivahendid oma riikides on end ammendanud. Ma ei usu mingil juhul, et on olemas poliitiliselt mõjutatud juhtumeid, üldsegi mitte. Olulised juhtumid, mis on sattunud petitsioonikomisjoni tähelepanu alla, on olnud sellised, mille puhul on toimunud ühenduse õiguse pidev rikkumine paljude aastate jooksul. Seega on nad sattunud õigesse kohta – petitsioonikomisjoni.

Petitsioonikomisjoni sekretariaadi ressursid on olulised selleks, et säilitada autonoomia ja sõltumatus. Näiteks, kui asume seisukohale, et arvutiteenuse hankemeetod, mida ei oska kasutada parlament, nõukogu ega komisjon, on vale, kuidas saame siis küsida Euroopa Komisjoni arvamust hankemeetodite kohta, kui meil ei ole vahendeid korraldamaks autonoomset, sõltumatut uurimist? Lihtne vastus on, et ei saagi.

Seetõttu vajame rohkem suutlikkust ja kõikide petitsioonikomisjoni liikmetele on selge, et sekretariaadil on liiga palju tööd ja ta vajab rohkem ressursse.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub teisipäeval, 23. septembril 2008. aastal.

21. Euroopa loovuse ja innovatsiooni aasta (2009) (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on Katerina Batzeli raport (A6-0319/2008) kultuuri- ja hariduskomisjoni nimel ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus Euroopa loovuse ja innovatsiooni aasta (2009) kohta (KOM(2008)0159 – C6-0151/2008 – 2008/0064(COD)).

Katerina Batzeli, raportöör. – (EL) Hr juhataja, volinik, järgmise aasta kuulutamine Euroopa loovuse ja innovatsiooni aastaks on täielikult kooskõlas ELi eesmärkide ja prioriteetidega töötada välja Euroopa teadmisteühiskond laienenud Euroopa peamise reageerimisstrateegiana globaliseerumise majanduslikele ja sotsiaalsetele väljakutsetele. See globaliseerumine püüab meelevaldselt asetada sündmuste keskmesse ei midagi muud kui majandust, mis on tegelikult sageli kasumi ebaseaduslik jaotamine.

Globaliseerumine peab olema inimkeskne, kui sellest peab saama õiglane arengustrateegia, mis on suuteline tagama majanduslikud ja sotsiaalsed hüved kõikidele piirkondadele. See peab tagama võrdse juurdepääsu võimalused kõikidele kodanikele kõikides maailma osades.

Oleme teinud õige otsuse, valides innovatsiooni ja loovuse kombinatsiooni Euroopa aasta 2009 peamiseks dimensiooniks. Seega muudab teadmiste kolmnurk – haridus, teadus ja innovatsioon koos loovusega kodaniku ELi arengumudeli tugisambaks.

Lisaks on 2009. aasta valimine loovuse ja innovatsiooni aastaks poliitilises mõttes selgelt Euroopa kultuuridevahelise dialoogi aasta laiendus. Lubage siinkohal lisada, et teie osalusega, hr Figel', on see väga edukas.

Teadmiste ja loovuse liikumine moodustab olulise osa avatud kultuuridevahelisest dialoogist. Selle dialoogi eesmärgiks on hõlmata kultuurilist mitmekesisust, partnerlust ettevõtluses, ametialast koostööd, sotsiaalset lähenemist ja tihedamat haridusalast ühtlustamist ELi kodanike seas.

Seetõttu on väga oluline, et kõik sotsiaalsed partnerid, VKEd, haridus- ja kutseühingud ning samuti ühenduse, riiklikud ja piirkondlikud ametiasutused peaksid selgelt pühenduma ja koonduma.

Kõigi tegevuste peamiseks liikumapanevaks jõuks 2009. aastal on haridusprogrammid riiklikul ja Euroopa tasandil, ühenduse elukestva õppe programmidel, koolituse ja haridusega seotud meetmed nii Sotsiaalfondi kui ka teiste struktuurifondide raames, aga ka riiklikud haridusprogrammid, mis on plaanitud käesolevasse aastasse.

Kaasatakse kultuuri, kommunikatsiooni, tööturu, noorte inimeste, naiste, immigrandide, kohalike ja piirkondlike üksuste, kultuuritööstuste ja VKEdega seotud valdkonnad.

On otsustatud, et see koostöö peaks põhinema mitmeaastastel ja üheaastastel projektide konkreetse rahastamisega programmidel, kuigi parlament tahaks, et kõnealusel aastal oleks oma eelarve nagu kultuuridevahelise dialoogi aasta puhul. Parlament on esitanud muudatusettepanekuid, mis tagavad, et kõnealust aastat ei rahastata peamiselt ühenduse elukestva õppe programmide abil, vaid iga programmi ja sektoripõhise tegevuse abil. Selle ettepaneku raames ei aseta innovatsioon ja loovus koormat haridusprogrammidele, vaid on keskne kõikide ühenduse poliitikate puhul.

Lubage mul lõpetada, tänades volinikku, komisjoni talitusi ning Sloveenia ja Prantsusmaa eesistujariike avatud dialoogi ja koostöö eest, mida oleme kogenud.

Ján Figel', komisjoni liige. – Hr juhataja, tahan väljendada oma tänu pr Batzelile, kultuuri- ja hariduskomisjonile ning kõikidele liikmetele toetuse ja originaalteksti muudatusettepanekute ning paranduste eest, mille eesmärk oli seda tugevdada ning rõhutada mitmeid Euroopa loovuse ja innovatsiooni aasta potentsiaalseid aspekte.

Komisjon toetab täielikult praegust teksti. See algatus on vastus nõuetele siit parlamendist ja liikmesriikidest tugevdada seoseid hariduse ja kultuuri vahel. Loovusele ja inimannetele keskendudes tahab komisjon rõhutada, et ehkki saame minevikust inspiratsiooni, õppides oma rikkalikust Euroopa ja maailma pärandist, peaks kultuuriga tegelemine olema eelkõige kogemus, mis aitab tuua esile inimeste kaasasündinud potentsiaali ja panna nad aktiivselt osalema. Loovus ja innovatsiooni areng on seotud pädevused, mida on vaja elukestva õppe kaudu edendada nii ulatuslikult kui võimalik.

Meis kõigis on loovust ja uuenduslikku potentsiaali ning kõigil on erinevaid andeid, olgu nad professionaalsed kunstnikud või amatöörid, õpetajad või ettevõtjad, rikka või vaese päritoluga.

Selle potentsiaali edendamine võib aidata lahendada ühiskondlikke väljakutseid ning samuti kujundada Euroopa tulevikku globaliseerivas maailmas, nagu pr Batzeli just ütles. Kõnealune Euroopa aasta annab võimaluse rõhutada asjaolu, et parlament koos nõukogu ja liikmesriikidega on juba koostanud tasakaalustatud lähenemisviisi harta haridusele soovitusel kujul elukestva õppe peamiste pädevuste kohta. Võtsime selle vastu 2006. aasta detsembris ning sellest saab meie suunis kogu aasta vältel. Üks selle silmatorkavatest joontest on pädevuste määratlus „teadmiste, oskuste ja suhtumiste kombinatsioonina” ning kavatseme kasutada seda aastat, et rõhutada eriti suhtumiste küsimust, mis on vaieldamatult idee, mille kalla Euroopa kõige rohkem peab töötama.

Kui kõnealust Euroopa aastat algselt kultuurikomisjonis mitteametlikult arutati, rõhutas pr Pack, et see on Euroopa edulugu ning sobib hääletusele panna 2009. aasta valimistel. Seda silmas pidades kutsusin parlamenti ja kõiki teisi üles saama loovuse ja innovatsiooni tõelisteks suursaadikuteks – mitte ainult 2009. aastal, vaid ka edaspidi.

Mihaela Popa, fraktsiooni PPE-DE nimel. – (RO) Nagu teate, moodustab komisjoni ettepanek, et 2009. aasta peaks olema Euroopa loovuse ja innovatsiooni aasta, osa algatusest rõhutada erinevate teemade olulisust,

seostades neid üksikute aastatega. Euroopa peab rõhutama loovust ja innovatsiooni, et tulla toime liikuva Euroopaga ning kõnealuse teema valimine Euroopa aasta teemaks on hea võimalus edastada avalikkusele teavet valdkonna parimate tavade kohta ja ergutada poliitilist arutelu.

Euroopa aasta 2009 üldeesmärk on arendada loovust kui innovatsiooni käivitajat ning peamist tegurit, mis võimaldab arendada isiklikke, töölaseid, ettevõtjaluaseid ja sotsiaalseid pädevusi kogu elu jooksul. Loovus ja innovaatus on kaks väärtust, mis muutuvad üha väärtuslikumaks, mida rohkem neid kasutame. Mida enam me neid kasutame, seda tõhusamaks need muutuvad. Tipptulemused eeldavad siiski erilist tähelepanu soodsates tingimustes.

2009. aastal on väga oluline, et iga liikmesriik edendaks kooskõlas subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõttega neid tegevusi, mis hõlmavad noori inimesi, mehi ja naisi, sest teame, et naised on teadus- ja arendustegevuse valdkonnas vähe esindatud. Kõnealused tegevused peaksid hõlmama ka kõrge loovuse potentsiaaliga puuetega inimesi.

Euroopa Rahvapartei toetab Euroopa innovatsiooni ning peab prioriteetseks Euroopa Innovatsiooni- ja Tehnoloogiainstituudi loomist. Usume siiski, et inimeste kaasasündinud loovuse ja innovatsiooni peale lootmisest ei piisa – peaksime korraldama tegevusi ning sündmusi. Selles kontekstis toetame Euroopa loovuse ja innovatsiooni aastat käsitleva raporti projekti vastuvõtmist, mis on läbi räägitud Euroopa Komisjoni ja nõukoguga. Lisaks on oluline, et käivitaksime järelmeetmed, mille eesmärgiks on neid jõupingutusi jätkata pärast seda, kui aasta on läbi, ning, nagu volinik ütles, oma volitustes Euroopa Parlamendi liikmetena peaksime tõepoolest olema loovuse suursaadikud.

Christa Prets, fraktsiooni PSE nimel. – (DE) Hr juhataja, volinik, oleme endiselt Euroopa kultuuridevahelise dialoogi aastast ja mõtleme loovuse ja innovatsiooni aasta peale, mis on hea, sest need kaks teemat täiendavad teineteist. See on väga oluline, sest kultuuridevahelise dialoogi loomiseks, selle kasutamiseks ja oma elu osaks tegemiseks on vaja palju loovust ja innovatsiooni. Peaksime hakkama harjutama, et saaksime sujuvalt järgmisse aastasse ja uute nõudmistele juurde liikuda, sest loovust tuleb pidada innovatsiooni käivitajaks ning peamiseks teguriks, mis võimaldab arendada isiklikke, töölaseid, ettevõtjaluaseid ja sotsiaalseid pädevusi.

Eriti oluline on siin kontekstis elukestev õpe. Euroopa peab muutuma loovamaks ja innovaativsemaks, et seista silmitsi globaalse konkurentsiga ning kohaneda ja reageerida kiiretele tehnoloogilistele muutustele ja arengule. Selles osas on veel väga palju teha. Kui arvestame teadus- ja arendusprogrammi ja eelarvet, mida iga riik peab tagama, nimelt 3 % SKPst, ei ole muud võimalust, kui tunnistada, et oleme eesmärgist veel väga kaugel. Kui vaatame teisi riike, nt Ameerika Ühendriike ja Hiinat, mis investeerivad teadus- ja arendustegevusse palju rohkem, näeme, et Euroopaski on lünki, mis vajavad täitmist.

Väga palju loovust ja innovatsiooni on vaja ka rahastamispakettide koostamisel. Kõnealusel programmil oleks kindlasti viimast vaja läinud. Kahjuks pidi hakkama saama rahaluste vahenditeta. Liikmesriigid ja ka organisatsioonid ning asutused peavad nüüd ise välja mõtlema, mille nad seavad prioriteediks ja kuidas neid rahastavad. Selleks peavad nad loomulikult kasutama asjakohaseid ELi toetusprogramme. Täiendavaks innovatsiooniks ja täiendavateks tegevusteks oleks lisarahastamisest aga siiski abi olnud. See oli kindlasti oluline.

Samuti on väga oluline luua tihe seos kunstilise loomingu ning koolide ja ülikoolide vahel. Ka kunst ja kultuur vajavad toetust ja ergutamist, kui nad peavad esile kutsuma loovust. Ideed on väga sageli olemas, kuid raha nende rakendamiseks puudub. On väga oluline, et me ei jätaks unarusse hindamist seoses kultuuridevahelise dialoogi aastaga, liikuvuse aastaga ja kõikide nende asjadega, mis on tegelikult omavahel seotud, et teaksime lõpuks, milliseid hüvesid elanikud on saanud ja kuidas saame teha oma kaaskodanikele selgeks ja arusaadavaks, et kõik need prioriteedid on lõpuks neile isiklikult kasulikud, ning edendaksime Euroopa Liidu arengut.

Hannu Takkula, fraktsiooni ALDE nimel. – (FI) Hr juhataja, mul on eriline heameel kõneleda täna, sest parlamendi parim asepresident Marek Siwiec juhatab istungit ning lugupeetud volinik Ján Figel' on siin ja seetõttu, et teema on väga huvitav: loovus ja innovatsioon; kuigi võiks selliseid teemasid arutades alati küsida, mis loovus ja innovatsioon tegelikult tähendavad.

Sageli tundub, et need on lihtsalt tühjad sõnad, millel ei paista sisu olevat. Kui peaksin vastama küsimusele, mis on loovus, tean vähemalt ühte vastust, mis Soome helilooja Sibelius olevat öelnud: ta arvas, et loovus on valu.

Muidugi ei ole meil Euroopas valu ees hirmu, kui see tekitab lisaväärtust – midagi, mis viib meid edasi rahvuste ühendusena ja Euroopa kontekstis tervikuna. Minu meelest on see peamine eesmärk kõnealuse Euroopa aasta taga: tuua lisaväärtust Euroopa reaalsusesse.

Kuidas edendame loovust ja innovatsiooni? Nagu juhataja teab, saab teie riik, Poola omale Euroopa Innovatsiooni- ja Tehnoloogiainstituudi. See on kindlasti üks tegur selles valdkonnas, mis julgustab Euroopa Liidu liikmesriike looma uut lisaväärtust ja innovatsiooni, kasutades erinevaid stiimuleid.

Teame siiski, et valitsuse otsused ei too kaasa innovatsiooni ja loovust. Mis tahes me siin otsustame, ei teki need otsuste tulemusena. Selle asemel vajame ressursse ja õigeid eeltingimusi ülikoolides, koolides ja erinevates ühiskonna sektorites, et inimesed saaksid keskenduda millegi uue loomisele ja vahetada parimaid tavasid ning saada vabaks stereotüüpselt mõtlemisest, mis takistab neil läheneda asjadele uuel viisil.

See on minu arvates suur väljakutse, sest teame kõik, et haridusasutused meie oma riikides on paljudel juhtudel arenenud ammuste traditsioonide põhjal. Õpetatud on teatud traditsioone ja tõde, kuid mingil määral on vajadus asju kahtluse alla seada ja uurida neid pluralistlikust vaatenurgast. Peame mõistma, et olles kriitilised ja mitte nõustudes, esitades väljakutseid paradigmadele ja teatavatele n-ö tõdedele, õnnestub meil luua uus lisaväärtus.

Tean, et volinik kutsub kindlasti kõiki liikmesriike üles esitama riiklikke innovatsioonistrateegiaid selle kohta, kuidas nad aitavad õpilastel mõelda välja uusi ideid või anda ruumi uuele mõtteviisile alates varajastest kooliaastatest ülikoolini elukestva õppe programmi alusel.

See on oluline küsimus ning arvan, et kõnealuse Euroopa aasta peamine panus on see, et loovus, innovatsioon ja uus mõtteviis muutuvad arutelu keskseks osaks. Võib-olla viib see innovatsiooni ja uue lisaväärtuseni ning võib-olla on nende tulemuseks toodete loomine, sest majandus on Euroopa Liidus oluline küsimus. Täna teid, hr juhataja.

Mieczysław Edmund Janowski, *fraktsiooni UEN nimel*. – (PL) Hr juhataja, volinik, Paul Gauguin on öelnud „Sulen oma silmad, et näha”. Tahame näha paremini, saada paremini aru ja tegutseda paremini. Peame üles äratama oskused ja anded, mis on meie sees peidus. On oluline kasutada kogu Euroopa ühiskonna loovuse jõudu, et seista silmitsi maailma esitatud väljakutsetega. Me moodustame planeedil vähem kui 8 % inimestest. Teised inimesed ei ole passiivsemad ega vähem andekad. Seetõttu, tegutsedes fraktsiooni Liit Rahvusriikide Euroopa nimel, tahaksin toetada Euroopa loovuse ja innovatsiooni aasta algatamist.

Ma ei sooviks siiski, et see oleks tegevus ainult tegevuse pärast. Peame tegema kõik endast sõltuva, et vältida võimaluste ja oskuste raiskamist luua uusi ja positiivseid väärtusi kõikides valdkondades: tehnoloogias, ettevõtluses, finantsvaldkonnas ja sotsiaalses ning mujal. Me ei saa endale lubada tuhandete andekate eurooplaste, noorte ja vanade, sealhulgas puuetega inimeste oskuste, võimete ja raske töö raiskamist. Peame andma endast kõik, et lihtsustada menetlusi innovaatiliste lahenduste kasutuselevõtmiseks. Kasutagem selleks raamprogrammi 7. eesmärki!

Mikel Irujo Amezaga, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – (ES) Tahaksin alustada nii komisjoni õnnitlemisega ettepaneku puhul kui ka raportööri pr Batzeli õnnitlemisega raporti puhul, millele on peaaegu üksmeelne toetus tavapärase erandiga, milleks on üks liige meie komisjonist kogu raporti kohta.

Ühest küljest peaksin märkima, et mu päritolupiirkond Baskimaa peab käesoleval aastal innovatsiooni aastat. Seda 2007. aastal kinnitatud ideede põhjal ja usun, et vähemalt mõnede neist peaks olema võimalik toetuda olulisel määral.

Konkreetselt võiks üheks ideeks olla kriitilise ja vaba mõtlemise edendamine ühiskonnas. Aasta peaks sisaldama vähemalt seda mõtet. Mõtlemine, mis viib teadusvaimu edasi ja arendab võimet mõelda, et aidata kaasa muutustele organisatsioonides ja asutustes meie territooriumil ning nende panusele kaasaegse, toetava, avatud ja innovaatilise mandri ülesehitamisel.

Teisest küljest peaks loovuse ja innovatsiooni aasta edendama avatud innovatsiooni ideed: innovatsioon, mis põhineb sisemisel suutlikkusel ning hõlmab kõiki võimalikke allikaid – kasutajaid, tarnijaid ja võrgustikke – ning mis tootest ja teenusest kaugemale minnes hõlmab immateriaalseid ja üldiselt mitmekesiseid aspekte, mille tulemuseks on väärtuse loomine.

Samuti peaks aasta viima innovatsiooni kõikidesse valdkondadesse: innovatsioon, mis jõuab kõikide valitsusteni – ja siinkohal ei pea ma silmas ainult liikmesriikide, piirkondade või eraasutuste valitsusi, millel on aasta jooksul piisavalt öelda. Paluksin ka komisjonil neid silmas pidada.

Innovatsioon peaks laienema kõikidele organisatsioonidele ja asutustele, avalikele või erasektoris kuuluvatele, kasumit tootvatele või mittetulunduslikele ning kõikidele eluvaldkondadele. Eelkõige peaks see edendama sotsiaalseid innovatsiooni ja innovatsiooni, mis toetab keskkonnavalikust säästlikkust.

ISTUNGI JUHATAJA: Alejo VIDAL-QUADRAS

Asepresident

Vladimír Železný, fraktsiooni IND/DEM nimel. – (CS) Hr juhataja, mind valiti Euroopa Parlamendi endises kommunistlikus riigis. Üllatav on see, et siin ELis kogeme taas kord neid asju, mille möödanikku jätmise suhtes olime ammu veendunud. See on kummaline *déjà vu* tunne. Elasin oma riigis terve kommunistliku perioodi, mille jooksul olid meie elud hoolikalt jaotatud aastateks, kuudeks, nädalateks ja päevadeks, millest kõik olid kellelegi või millelegi pühendatud. Meil oli rahvakultuuri aasta, raamatu kuu, Tšehhoslovakkia ja Nõukogude Liidu sõpruse kuu, kosmose nädal, kaevurite päev. Iga kord, kui hommikul ärkasime, kuulus meie päev, nädal või kuu kellelegi teisele kui me ise. Meie elud kulgesid nagu üks suur lõputu kampaania. Sellised kampaaniad olid mõeldud selleks, et varjata vabaduse puudumist ja ka apelsinide ja liha nappust. Euroopa Liidu liikmetena on meil piisavalt apelsine ja liha, kuid siiski alistub liit samale kiusatusele: saavutada tulemusi kampaaniate kaudu kannatliku ja järjekindla töö asemel.

Kuidas kavatseb Euroopa Liit ajada kokku rohkem loovust? Loovus põhineb avastustel ja andekusel, inspireeritud (või vähemalt heal) ideel. Me ei saavuta midagi muud, kui teeme sajad täiendavad valitsusvälised organisatsioonid õnnelikuks. Valitsusvälised organisatsioonid on kummaline haigus, mis meie demokraatiat mõjutab. Ehkki neid pole valitud ega volitatud, lubatakse neil võtta raha meie fondidest, sest nad tegutsevad loomulikult üldise heaolu huvides. Nad kulutavad rõõmuga kogu eelarve sellele aastasele kampaaniale. Nad kulutavad maksumaksjate raha tuhandetele voldikutele, arvukatele reklaamidele, sündmustele ja seminaridele. Loovus on aasta pärast siiski samasugune. Hr juhataja, mul on ettepanek. Euroopa loovuse ja innovatsiooni aasta asemel kuulutagem järgmine aasta tavalise töö aastaks, mis on vaba igasugustest kampaaniatest. Kampaaniavaba aasta: milline kergendus see oleks. Täna teid.

Thomas Wise (NI). – Hr juhataja, Euroopa aasta 2009 üldeesmärk on „arendada kõigi inimeste loovust kui innovatsiooni käivitajat ning peamist tegurit, mis võimaldab elukestva õppe kaudu arendada isiklikke, tööalaseid, ettevõtlusalaseid ja sotsiaalseid pädevusi”. Aga räägime alati uutest õigusaktidest. Vastuhakkav riik, mis on kinni õigusaktides ja bürokraatias, lämmatab loovuse ja ettevõtluse oma rahva seas. Näiteks Belgias ei tule kunagi ühtegi Joe Meeki ega Richard Bransonit – ning olgem ausad: Singing Nun ei ole kunagi suutnud võistelda The Beatlesi või Rolling Stonesiga.

Kui komisjon ära vajub enne seda, kui ta pimedusse ära kaob, säilivad Euroopa kultuuri tööd nagu kootud tekid. Ärgem lämmatagem oma kunstnikke täiendavate õigusaktidega ja nagu suur Ral Dunner kunagi ahastas: „You don't know what you've got until you lose it, uh-huh, oh yeah!” (sa ei saa aru, mis sul on enne, kui sellest ilma jääd).

Pál Schmitt (PPE-DE). – (HU) Hr juhataja, volinik, Euroopa loovuse ja innovatsiooni aasta on suurepärane võimalus juhtida tähelepanu liidu tegevusele haridus- ja teadusvaldkonnas, eelkõige seoses elukestva õppe programmiga.

Elukestev õpe on oluline osa Lissaboni kavast ja selle kõige olulisemad eesmärgid on teadmispõhise ühiskonna väljatöötamine, suurenenud konkurentsivõime, majanduse tugevdamine ning töökohtade loomine.

Kui räägime loovusest, kaldume kergesti mõtlema üksnes teadlastele, inseneridele, ehitajatele ja käsitöömeistritele. Lisaks majanduslikule ja tehnoloogilisele innovatsioonile on loovuse mõistel siiski teine, lihtsam tõlgendus, mis on tõenäoliselt meile lähedasem – nimelt loovus kunstilises mõttes.

Väga paljusi annavad kunstnikud, kes meid ikka ja jälle pimestavad, panuse meie elude täiustamisesse, olgu see maalimine, skulptuur, laulmine, teater, graafika, fotograafia, disain või isegi kinokunst, mis jõuab massideni. Kunstnikud ja nende loodud teosed määravad meie elukvaliteedi.

Loovuse aasta annab hea võimaluse tunnustada ja hinnata neid inimesi, kes muudavad meie lähiümbruse elamisväärsaks ning mõjutavad noorte eurooplaste maitset, väärtushinnanguid ja nõudmisi paremuse suunas.

Saan aru, et meil on suur vajadus innovaatiliste ja loovate tehnoloogiate järele, mis toovad kaasa revolutsioonilisi muutusi. Meid pimestavad suurepärase autod, imelised kommunikatsioonivahendid ja innovaatiliste teadusuuringute tulemused, kuid mis oleks elu väärt ilma meid ümbritsevate ilusate kunstiteoste, kujude, graafika, tekstiilide või loovate muusika- ja kirjandusteosteta?

Loodan väga, et Euroopa Liidu programmid hõlmavad kultuuri eetilist ja materiaalset hindamist, eelkõige teoste puhul, mis tekitavad uhkusetunde Euroopa identiteedi üle ja mille tulemusena võib meile kõigile eurooplane olla pisut rohkem meeldida.

Lõpetuseks, ehkki olen seni rääkinud kunstidest, lubage mul palun väljendada lootust, et Euroopa Innovatsiooni- ja Tehnoloogiainstituut, mis avati hiljuti Budapestis, annab samuti tõhusa panuse kõnealuse aasta edukusse. Tänan teid tähelepanu eest.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). - (PL) Hr juhataja, tarbimise suurenemine ning ressursside suurenemine majanduskasvu, tervishoiu ja kultuuri jaoks sõltuvad saabuvas globaliseerumise protsessis üha suuremal määral hariduse tõhususest, tegevustest, mis edendavad inimeste igapäevast loovust ja innovatsiooni, paremate organisatsiooniliste ning finantsmudelite loomisest uuenduste kasutuselevõtmiseks ning ideedest, mis suurendavad tootlikkust, parandavad kvaliteeti, loovad töökohti, vähendavad kulusid ja suurendavad konkurentsivõimet.

Selle kõige juures on oluline hariduse arendamine ja see hõlmab kohustuslikku haridust, mis peaks julgustama loovat mõtlemist. Ka meedia peaks julgustama innovaatilist mõtlemist, tutvustades saavutusi ja näidates austust nende suhtes, kes nende saavutuste eest vastutavad. Innovatsioon majanduses, erinevatel kohaliku valitsuse tasanditel ja nii edasi võiks vallandada suure kaasatuse tingimisel, et haldustõkked eemaldatakse ning toimub täielik sotsiaalne integratsioon, mis suures osas sõltub poliitikutest.

2009. loovuse ja innovatsiooni aasta, ei peaks olema mõtlemise aasta, vaid konkreetse ja loova tegevuse aasta. Direktiivi projekt on vajalik dokument ning esitatud muudatusettepanekud ei muuda selle põhisisu. Tänan teid raporti eest, pr Batzeli.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE). - (PL) Hr juhataja, loovus ja innovatsioon on teadmispõhise majanduse võtmetegurid ja Euroopa majandus kuulub kindlasti nende sekka. Seista silmitsi üleilmastumisega kaasnevate väljakutsetega ja kasutada ära selle pakutavaid võimalusi eeldab loovat ja innovaatilist lähenemisviisi.

Majanduslik tegevus on ainult üks valdkondadest, kus loovus ja innovatsioon on olulised tegurid edu saavutamisel ning kus nad sageli annavad otsustava konkurentsieelise. Ilma nendeta on raske mõelda toodetele ja teenustele, mis täidavad tarbijate kasvavaid nõudmisi. Seetõttu usun, et suuremat kaasatust ettevõtete seas, eelkõige seoses nende kogemustega inimeste innovatsiooni ja loovuse potentsiaali kasutamisel, tuleks Euroopa Komisjoni kavades rohkem rõhutada.

Loovus ja innovaatilisus on oskused, mida on raske õppida, kuid neid saab kindlasti toetada. Haridus on väga oluline nende arengu stimuleerimisel. See ei tohiks siiski piirduda koolide ja akadeemilise haridusega. Oluline on see, et loovust ja innovatsiooni edendatakse kõikidel hariduse tasemetel, erinevat tüüpi hariduse puhul kuni töö- ja pensionieani. Innovatsiooni ja loovuse edendamisel tasub ära kasutada olemasolevatest haridusalastest programmidest ja ka teistest algatustest, eelkõige piiriülese dimensiooniga algatustest, saadud kogemusi.

Usun, et 2009. aasta kuulutamine Euroopa loovuse ja innovatsiooni aastaks on tõhus inimeste teadlikkuse suurendamisele kaasaaitamisel, teabe levitamisel heade tavade kohta ja teadustegevuse ja loovuse stimuleerimisel. Eelkõige stimuleerib see arutelu poliitika ja muutuste üle, mida tuleks algatada, et loovus ja innovatsioon saaksid rohkem toetust ettevõtetelt, Euroopa institutsioonidelt ja liikmesriikidelt.

Jerzy Buzek (PPE-DE). - (PL) Hr juhataja, on tõesti harv juhus tõdeda, et nõustun kõikidega, kes on enne mind sõna võtnud. Olete kõik selgelt ja veenvalt rääkinud, miks see aasta on oluline. Hr Janowski seletas seda mõned minutid tagasi eriti väljendusrikkalt. Nõustun siiski ka nendega, kes ütlevad, et see võib olla jälle üks taoline aasta, millel ei ole mingeid tegelikke tulemusi. Seega, kui me ei taha lihtsalt öelda aasta-paari pärast, peame valmistama ette konkreetseid samme.

Üks konkreetne samm oleks sätestada, et viime ellu peamist prioriteeti, milleks on Lissaboni strateegia. Ma pole kuulnud, et keegi oleks seda maininud. See on äärmiselt oluline küsimus. Lissaboni strateegias seostasime esimest korda tehnoloogilised ja majanduslikud küsimused kunstialaste küsimustega. Kui räägime konkreetsetest sammudest, arvan, et peaksime seda tegema kahel tasandil.

Esimene tasand (kasutan ära asjaolu, et volinik Figel' on koos meiega ja tema vastutab koolitus- ja haridusküsimuste eest) on haridus. Peaksime analüüsima olukorda Euroopa Liidus. Kas keskkooli sisseastumiseksam annab aluse loovaks mõtlemiseks noortes inimestes, kes seda teevad? Peame tõsiselt uurima, mis on Euroopas toimumas. Ühelt poolt esteetiline tundlikkus ja teiselt poolt matemaatilised võimed

ja teadus – see on meil puudu. Traditsioonilised humanitaaralad ei võimalda seda. Euroopa ülikoolide ühendus räägib sageli sel teemal.

Üks viimane küsimus, mis on väga oluline. Kui rääkida ressurssidest, räägitakse mingite ressursside eraldamisest Euroopa Liidus. Peame püüdma luua sellise olukorra, et aasta lõpuks on meil raport, mingid konkreetsed andmed olukorra kohta üksikutes liikmesriikides, mis on puudu, kuidas saame võrrelda, sest me pole kunagi sellist tüüpi võrdlust Euroopas korralikult teinud. See aitab meid Lissaboni strateegia puhul.

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) Volinik Figel', mul on hea meel, et viibite täna sellel arutelul, sest teie elukogemus on paljuskki minu omaga sarnane.

Mu enda kunstnikukogemus lubab mul öelda, et Euroopa aastate pühendamine teatavatele teemadele aitab kindlasti kaasa üldsuse teadlikkuse ja kaasatuse suurendamisele.

Kuna praegune Euroopa peab reageerima üleilmastumisega kaasnevatele väljakutsetele ja võimalustele, tugevdades oma loovust ja innovatsioonisutlikkust, tervitan komisjoni otsust kuulutada 2009. aasta Euroopa loovuse ja innovatsiooni aastaks.

Liikumapanev jõud innovatsiooni taga on inimesed, nende tööalased, ettevõtlusalased ja sotsiaalsed pädevused. Seetõttu tuleb erilist tähelepanu pöörata elukestvate õppele. Tervitan kavandatavaid loovuse ja innovatsioonisutlikkuse edendamise meetmeid elukestva õppe kõigis etappides kuni töö- ja pensionieani.

Olen veendunud, et 2009. aasta eesmärkide saavutamiseks, mille eesmärk on tuua Euroopale kasu innovatsioonist, peaks meetmed sobituma kokku muu poliitikaga, mis peaksid pärast Euroopa loovuse ja innovatsiooni aasta lõppu jätkuma.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) 2009. aasta kuulutamine Euroopa loovuse ja innovatsiooni aastaks on kindel kohustus, mille oleme võtnud. 42 % ettevõtetest, mis töötavad ELis tööstuse ja teenuste valdkonnas, on andnud aru innovatsioonialastest tegevustest. 2003. aastal tegid uuendusi 65 % Saksamaa ettevõtetest ning ühe miljoni elaniku kohta anti välja 312 patenti, võrreldes Euroopa keskmise 128-ga ühe miljoni elaniku kohta. Rumeenias ajab innovaatilist äri üks viiendik ettevõtetest. 2006. aastal oli Euroopa investeerimine teadusuuringutele ja innovatsioonile ainult 1,84 % SKPst, võrreldes Lissaboni strateegias sätestatud 3 % eesmärgiga.

Investeerimine teadusuuringutesse ja innovatsiooni ei suurenenud samas tempos kui Euroopa SKP. Arvan, et küsitlustest, uuringutest, konverentsidest ja teabekampaaniatest ei piisa. Euroopa loovuse ja innovatsiooni aasta peab olema aasta, kui lubadustest kinni peetakse. Loovuse edendamine eeldab asjakohast toetust ühenduse eelarvest ja riiklike eelarvetest. Volinik, koos meiega, koos Euroopa Parlamendi ja liikmesriikidega võtate kohustuse loovuse ja innovatsiooni suurenemiseks Euroopas 2009. aastal.

Dumitru Oprea (PPE-DE). – (RO) Täname kõiki, kes panid ühe Kesk- ja Ida-Euroopa riigi loovust aasta varem tähistama, sest Budapest on tegelikult selle uue Euroopa loovuse ja innovatsiooni trendi pealinn. Seoses sellega teeme ettepaneku, et juhtivatel ülikoolidel peaks olema võimalus edendada Euroopa poliitikat, korraldades spetsiaalseid tegevusi vähemalt ühes ülikoolis igast viimase kahe lainega liitunud riigist, ning ekspertidel ja spetsialistidel peaks nendes tegevustes sõnaõigus olema. Samuti teeme ettepaneku, et kaks või kolm tippteadlast viimase kahe lainega liitunud riikidest saaksid minna külla viiele parimale ülikoolile ja teaduskeskusele Euroopas.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Hr juhataja, volinik, 2009. aasta määramine „Euroopa loovuse ja innovatsiooni aastaks“ annab võimaluse edendada kultuurialast, teaduslikku ja majanduslikku koostööd, väljavaated, mis avanevad igale riigile arendada oma riiklikku kava inimeste loovpotentsiaali ergutamiseks.

Just nagu on oluline elukestev õpe, otsustab loovus, mis on iga innovatsioonipoliitika aluseks, uue sotsiaalse lisaväärtuse tootmisel. Kõnealune poliitika näitab, et usaldame ja arendame inimressursse – ning need on kesksel kohal. On oluline luua otsene seos hariduse, kultuuri ja teaduse vahel. On oluline, et institutsioonid omavahel suhtleksid, et laiendada oma tegevusulatust. Loovus ja innovatsioon kehtivad iga vanuse puhul. Samuti on oluline, et eraldataks piisavaid rahalisi vahendeid ja tuleks võtta avalik toetus andekuse ergutamisele. Anded arenevad, kuid nad vajavad toetust, sest ühiskonna liikumapanevad jõud on just nimelt suutlikud ja andekad loovisiksused.

Ján Figel', komisjoni liige. – (SK) Sooviksin avaldada suurt tänu huvitava arutelu eest, mis näitab huvi innovatsiooni ja loovuse suhtes ja parlamendi toetust kõnealusele kavale. Märkasid, et arutelu domineerisid

liikmed uutest liikmesriikidest, mis on iseenesest positiivne ning edastab võib-olla positiivse märguande, et liidu laienemine tähendab uute teemade ja reaalsuse käsitlemist nii globaalsest kui ka kohalikest vaatenurkadest.

Ameerika sotsioloog Richard Florida on öelnud, et innovaatilise ühiskonna võti peitub n-ö kolme T kombinatsioonis: talent, technology, tolerance (andekus, tehnoloogia ja sallivus). Kõik on mingil määral oma erilisel viisil andekad. Tehnoloogiat esindab arvuti või muusikariist, võib-olla hoopis ratastool kui oskuse arendamise vahend. Kolmas aspekt – sallivus muudab kõikidele, sealhulgas tõrjutud ja nõrkadele, võimalikuks osaleda protsessides, mille tulemuseks on tõhusamaks muutumine, sotsiaalne kaasatus ja uued teadmised.

Mul on hea meel, et kuulsime järjepidevusest 2008. aastaga, sest meie eesmärk on kultuurilise mitmekesisuse ja kultuuridevahelise dialoogi põhjal arendada teist kultuurivaldkonna tegevuskava mõõdet, milleks on loovtööstus. Kasulik on käsitleda kultuuri ühiskonna loova osana, mitte tarbijana, mitte n-ö millenagi mõnikord, vaid majanduse loomise protsessi püsiva osana. Kultuur annab oma panuse. Kultuur ei seisne tarbimises. Kui vaatame kultuuri nii, hakkavad meie loovtööstused õitsema ja toovad häid töökohti ja märkimisväärt majanduskasvu, mis on tegelikult sama kui Lissaboni strateegia. Ei ole mingit dihhotoomiat (kas ettevõtlus või kultuur), vaid pigem ühendus, mis on muidugi tasakaalukas ja mõistlik.

Teiseks on õppimisprotsessis väga oluline teadmiste jõudmine praktikasse. Meie õppimine on sageli isoleeritud ja killustatud ning praktiliste vajadustega vähe seotud. Ma ei taha väga pikalt rääkida, lihtsalt kokku võtta, et meil oli siin tõeline toetus ettevõtlussektorile, asjaajamisõppele, vastutusele, et mitte ainult Euroopa Liit, vaid ka liikmesriigid peavad edendama ja toetama andekust ja innovatsiooni. Kõik see on seotud haridussüsteemi kaasajastamise ja elukestva õppega.

Sooviksin lõpetada öeldes, et innovatsioon ei kajastu ainult lõpptoodetes või uutes teenustes. Innovatsiooni on näha ka uutes lähenemisviisides, uutes meetodites ja uutes mentaliteetides. Selles seisneb 2009. aasta olulisus: muuta meie arusaama innovatsiooni olulisusest, andekuse ja loovuse väärtusest. Täna teid väga. Ootan huviga edasist koostööd.

Katerina Batzeli, raportöör. – (EL) Hr juhataja, arvan, et kõik parlamendis toetame üksmeelselt ja poliitilise kokkuleppe alusel seisukohta, et 2009. aasta peaks olema loovuse ja innovatsiooni aasta. Oleme püüdnud kinnistada oma enesekindlust 2009. aasta kava edukuse suhtes ja see on muutunud üha võimalikumaks tänu kaasotsustamise menetlusele. Euroopa Parlament on kinnitanud, et kõnealusest menetlusest saab poliitika, mis põhineb institutsioonidevahelisel kokkuleppel, mitte üksnes seoses otsustamisega, vaid ka kava rakendamise ja tõhususega.

Lubage rõhutada, et komisjon peab võtma arvesse meie liikmete muresid kava rakendamise ja edukuse kohta riiklike ametiasutuste ning asjaomaste poolte ettepanekute järelevalve ja esitamise käigus. Seda loovust ja innovatsiooni laiendatakse süvendatult tõepoolest kõikidesse poliitikavaldkondadesse. Samuti hõlbustab see liikuvust kunstnike, kultuuritööstuste, meetodikute ja õpetajate seas.

See eeldab palju ulatuslikumat auditeerimist kui kultuuridevahelise dialoogi aasta, mille puhul rahastamine toimus selgelt ja garanteeritult Euroopa Ühenduste aastaeelarvest. Võttes arvesse volinik Figel'i ja teiste parlamendiliikmetest kolleegide sõnumit, et peaksime teostama järelevalvet kava rakendamisele, lubage mul juhtida sinise täiskogu tähelepanu sellele, et kultuuridevaheline dialoog ja loovuse ning innovatsiooni aasta peavad Euroopa valimisi silmas pidades saama meie kommunikatsioonipoliitika kõige olulisemaks vahendiks. Sel viisil saame anda väikse panuse kodanike kaasamise ettevõtlusse, loovusse ja kultuuri.

(Aplaus)

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub homme.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 142)

Bogdan Golik (PSE), kirjalikult. – (PL) Enne, kui minust sai Euroopa Parlamendi liige, oli mul võimalus tutvuda põhimõtetega, mis on haridussüsteemi ja eraettevõtete toimimise taga. Saadud kogemus näitas mulle, et Euroopa peab arendama oma loovust ja innovatsioonisuutlikkust nii sotsiaalsetel kui ka majanduslikel põhjustel.

Mulle tundub, et saabuv loovuse ja innovatsiooni aasta on suurepärane võimalus parandada ELi konkurentsivõimet globaliseerivas maailmas. Kõiki projekte, mis on seotud koostöö pideva arendamisega

liikmesriikide vahel hariduse valdkonnas, heade tavade vahetuses ning ka teadmiste ja innovatsiooni Euroopas, toetavad nii Poola valitsus kui ka ELi ametiasutused. Mul oli hea meel näha EIT idee tugevdamist selle peakontori loomisega Budapesti 2008. aasta juunis.

Et olla suutelised kasutama inimeste suutlikkust täielikult ja rakendada ideid nagu EIT, on lisaks hästi välja töötatud infrastruktuurile, mis ergutab inimeste loovust, vaja ka toetussüsteemi, mis tagab nõuetekohased töötingimused, võimaldades isikliku arengu jätkamist. Tahaksin kasutada seda võimalust juhtida teie tähelepanu algatusele Poolast ja konkreetsemalt Łódźist, mis on üks EIT harudest. Łódź torkab Euroopas silma innovatsiooni ja erakordsete oskustega nii kaasaegse hariduse kui ka ettevõtluses kasutusele võetavate ideede poolest. Soodsate tingimuste, nagu loovuse ja innovatsiooni aasta ning selliste linnade alahinnatud potentsiaali ärakasutamine nagu Łódź võiks meile kõigile kasulik olla!

Zita Gurmai (PSE), kirjalikult. – (HU) Loovus ja innovatsioon mängivad äärmiselt olulist rolli Euroopa suutlikkuses reageerida tõhusalt globaliseerumisega kaasnevatele väljakutsetele ja võimalustele. Teadmiste tõhusam kasutamine ja innovatsiooni arendamine on Euroopa majanduse põhielemendid, mistõttu peame neile erilist tähelepanu pöörama. Euroopa aasta, mille eesmärk on arendada loovust ja innovatsiooni, tahab sellele tähelepanu juhtida.

Euroopa majanduse arenguvõime sõltub suurel määral selle innovatsioonialasest suutlikkusest. Euroopa peab arendama oma loovust ja innovatsioonisutlikkust nii sotsiaalsetel kui ka majanduslikel põhjustel. Seetõttu pean oluliseks, et Euroopa aasta räägiks ka praktilistest meetmetest ja edendaks innovatsiooni arengut.

Loovuse ja innovatsiooni tulemused peavad olema laialdasemalt tuntud. Seetõttu on eriti oluline teavitamis- ja tutvustamiskampaaniate algatamine, ürituste pidamine nii Euroopas, riiklikult, piirkondlikult kui ka kohalikult, oluliste sõnumite edastamine ning teabe levitamine heade tavade kohta.

Tuleb edendada kobarvõrgustikke, mida peetakse innovatsiooni liikumapanevaks jõuks, ning teadmiste kolmnurkade loomist ja erinevate hariduse vormide tugevdamist. Innovatsiooni edendamiseks peavad liikmesriigid keskenduma saavutatud arengule teenuste valdkonnas innovatsiooni toetamiseks, eelkõige tehnosiirde eesmärgil, innovatsioonisuundade ja -võrgustike loomisele kontaktide kaudu ülikoolide ja ettevõtete, teadmiste edasiandmisele ja paremale juurdepääsule rahastamisele.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Mitmekesisus on üks innovatsiooni allikaid ning ELi laienemispoliitika on toonud Euroopasse uusi mitmekesisuse allikaid ja seeläbi uusi innovatsiooni allikaid. Kahjuks on Erasmuse programmides osalemise kulu paljudele Rumeenia üliõpilastele takistuseks, mis vähendab nende osaluse määra.

Erasmus loodi 1987. aastal eesmärgiga pakkuda üliõpilastele liikuvust Euroopas ja väljavaateid paremaks karjääriks. Kaksikümmend üks aastat hiljem on programm lisaks 2 miljoni üliõpilase ja 3 100 kõrgkooli kaasamisele andnud aktiivse panuse ka üliõpilaste akadeemilise elu parandamisse, aidates neil saada kultuuridevahelisi oskusi ja enesekindlust.

Ehkki see ei olnud selle üldiste eesmärkide seas, õnnestus Erasmuse programmil panna üliõpilasi mõistma Euroopa Liidu peamist olemust: liikumisvabadust mitmekesisuses, kuid ühtses perekonnas.

Seega, saabuva innovatsiooni ja loovuse aasta valguses usun, et täiendava rahastamise eraldamine hiljutistest liikmesriikidest pärit üliõpilaste eelarvesse suurendaks osalemist programmis ja seeläbi mitmekesisust innovatsiooni ning loovuse allikana.

22. Teatavate õigusaktide kohandamine otsusega 2006/512/EÜ muudetud nõukogu otsusega 1999/468/EÜ kontrolliga regulatiivmenetluse osas (teine osa) *I – Õigusaktide kohandamine komiteemenetlust käsitleva uue otsusega (lühiesitlus)**

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on järgmiste raportite ühisarutelu:

József Szájeri raport A6-0100/2008 õiguskomisjoni nimel ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kohandatakse teatavaid asutamislepingu artiklis 251 sätestatud menetluse kohaseid õigusakte otsusega 2006/512/EÜ muudetud nõukogu otsusega 1999/468/EÜ kontrolliga regulatiivmenetluse osas – Teine osa (KOM(2007)0824 – C6-0476/2007 – 2007/0293(COD)) ja

József Szájeri raport õiguskomisjoni nimel soovitud komisjonile õigusaktide kohandamise kohta komiteemenetlust käsitleva uue otsusega (2008/2096(INI)).

József Szájer, raportöör. – (HU) Inimkonna kogemus on juba kaua olnud selline, et otsuseid tegevad asutused ja eelkõige rakendavad asutused ei saa hakkama parlamentaarse järelevalveta. Nüüd, eelkõige seoses Lissaboni lepingu ettevalmistamisega, oleme väga sageli kuulnud Euroopa Liidu nn demokraatia defitsiidi kohta ning samuti oleme palju kuulnud bürokraatia kohta Brüsselis.

Huvitav on see, et Lissaboni lepingut ei toeta täna just need, kelle huvisid kõnealune muutus kõige enam teeniks, ning need, keda on veel vaja veenda, et Lissaboni leping tagab elluviiva asutuse, Euroopa Komisjoni ja nn Euroopa bürokraatia tõhusama järelevalve. Tahan, et seda kaaluksid kõik, kes arvavad, et Lissaboni lepingu järele pole vajadust.

Olen veendunud, et tagades kodanike valitud Euroopa Parlamendile laiemad volitused kui Euroopa Komisjonil, täidame selle eesmärgi. Eelkõige juhul, kui parlament ja nõukogu või seadusandlik asutus delegeerivad üha rohkem volitusi elluviivale asutusele Euroopas, sunnib see Euroopa Komisjoni üha rohkem sätestama üksikasjalikke eeskirju.

Kuna väga paljudel juhtudel peame reageerima kohe, kui Euroopa keeruline seadusandlik mehhanism ei tööta, kui nõukogu ja parlament ei saa vastata, siis sel juhul ei ole muud võimalust kui volitada komisjoni sellistes küsimustes kiire ja tõhusa reageerimise huvides.

Seda juhtub endiselt. Need kaks raportit puudutavad asjaolu, et 2006. aastal Euroopa Parlamendi ja komisjoni vahel sõlmitud kokkuleppega laieneb Euroopa Parlamendi mõjusfäär ja volitused komisjoni meetmete järelevalvele rakendamise ning seadusandluse sfäärides. Seni on see võimalus ainult ühel organil – nõukogul.

Euroopa Komisjon on koostanud neli paketti, millest kaks võtsime oma suvisel istungil vastu. Kolmas tuleb nüüd koos mu omaalgatusliku raportiga põhimõtete kohta, mille abil seda protsessi rakendada ja kuidas järelevalvet registreerida.

Samas sooviksin öelda, et aruteludest sai alguse hea kompromiss, kuid tahaksin parlamendi nimel täielikult selgitada, et me ei pea seda pretsedendiks hetkel käimasolevate komiteemenetluse puhul ega tulevikku vaadates.

Kõnealused järelevalvealased volitused on parlamendi ülesanne sõltumata Lissaboni lepingust. Teisisõnu on Lissaboni leping, mis tagab sarnased volitused, läinud natuke kaugemale ja me juba teostame neid volitusi selle raames.

See on tohutu hulk tööd parlamendile ning talle tuleb tagada vajalikud vahendid. Just sel põhjusel olen võtnud tarvitusele meetmeid ka seoses eelarvega, et eemaldades selle bürokraatiast, saame tagada parlamendile võimalused, mis on vajalikud uue ülesande täitmiseks. Teisisõnu peab parlament ülesande täitmiseks tegema ettevalmistusi ning arvan, et seda sammu astudes muutub Euroopa Liit demokraatlikumaks ja läbipaistvamaks. Seega astume olulise sammu selles suunas, et seadusandlik asutus teostab järelevalvet elluviiva asutuse üle ja samas suveräänselt Euroopa institutsioonide sees. Täna teid tähelepanu eest.

Ján Figel, komisjoni liige. – Hr juhataja, komisjoni nimel tervitan kahte hr Szájeri raportit ning täna raportööri töö eest. Köszönöm szépen Jóska.

Esimese lugemise kokkuleppe alusel nn teise osa kohta viiakse täiendavad õigusaktid kooskõlla komiteemenetlust käsitleva muudetud otsusega. See tähendab parlamendi – teie – tugevamat rolli ning rangemat demokraatlikku järelevalvet. Komisjonil on tõeliselt hea meel näha, et töö on edenenud üsna heas tempos ja on jõutud õiglaste lahendusteni kolme institutsiooni – nõukogu, parlamendi ja komisjoni vahel.

Teise raportiga kutsus parlament komisjoni tegelikult esitama uusi ettepanekuid kohandamiseks täiendavat piiratud arvu seadusi. Võin teile kinnitada komisjoni kavatsust uurida põhjalikult raportis esitatud soovitusi. Kui see hindamine lõpetatakse, saame otsustada, kuidas kõige paremini vastata parlamendi soovitudele.

Lõpetuseks lubage mul väljendada lootust, et ka järgmise ulatuslik uurimine nõukogu ja parlamendi poolt sujub kiirelt ja edukalt.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub homme.

23. Meediakanalite koondumine ja meedia pluralism Euroopa Liidus (lühiesitus)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on Marian Harkini raport kultuuri- ja hariduskomisjoni nimel (A6-0303/2008) meediakanalite koondumise ja meedia pluralismi kohta Euroopa Liidus (2007/2253(INI)).

Marianne Mikko, raportöör. – Hr juhataja, aasta algusega võrreldes on ELi liikmete arv peaaegu kahekordistunud. Üks peamisi laienemisjärgseid väljakutseid on tagada demokraatia ja põhivabaduste kaitsmise standardite lähendamine kõige kõrgema võimaliku tasemeni. Selles kontekstis tervitatakse raportis kõiki algatusi, mille eesmärk on kindlustada demokraatiat, ning juhitakse tähelepanu sellele, et massiteabevahendite näol on endiselt tegemist mõjusa poliitilise vahendiga, mida ei tohiks käsitleda üksnes majanduslikust vaatevinklist.

Raportis tunnustatakse Euroopa Komisjoni otsust usaldada massiteabevahendite mitmekesisuse usaldusväärsete ja sõltumatute näitajate määramine kolmest Euroopa ülikoolist koosnevale konsortsiumile.

Lisaks rõhutatakse raportis vajadust luua nendel näitajatel põhinevad järelevalve- ja rakendussüsteemid. Samuti tunnustatakse raportis väljaandjate ja ajakirjanike esindajate jätkuvaid ponnistusi meediavabaduse harta loomiseks. Ühtlasi rõhutatakse vajadust ajakirjanike ja toimetajate sotsiaalsete ja õiguslike tagatiste järele.

Raportis pooldatakse ka seda, et rahvusvahelised ettevõtjad kinnitaksid toimetuste ja ajakirjanike vabaduse parimad tavad igas riigis, kus nad tegutsevad. Muu hulgas väljendatakse muret 2004. ja 2007. aastal ELiga ühinenud liikmesriikides kehtivate madalamate standardite pärast.

Uute tehnoloogiate areng ja levik on tinginud uute meediakanalite ja uut tüüpi infosisu tekkimise. Uue meedia teke on meediamaastrile toonud rohkem dünaamikat ja mitmekesisust. Raportis soositakse uute kanalite vastutustundlikku kasutamist.

Veebipäevikud – ma mõistan ja ei mõista veebipäeviku pidajate muret. Minu sisenemine küberruumi on pannud veebipäevikute pidajad kiiresti reageerima. Veendun selles, et interneti reguleerimine ei huvita kedagi. Seepärast toetan raportöörina kompromissettepanekut, milles on jõutud fraktsioonides PSE, ALDE ja Verts/ALE ühisele arusaamisele ja milles rõhutatakse järgmist: „ergutab avatud arutelu kõikides veebipäevikutega seotud küsimustes“ – punkt. Selle juurde jäämegi.

Raportis märgitakse trükiväljaannete väljakutseid seoses reklaamitulude kandumisega Interneti-väljaannetele, kuid rõhutatakse, et uuel kommertsmeediamaastril domineerivad kogenud avalik-õiguslikud ja eraõiguslikud meediakanalid. Ühtlasi võetakse seisukoht, et meediaomandi koondumine läheneb tasemele, kus massiteabevahendite mitmekesisus ei ole vaba turu jõududega tagatud, seda eriti uutes liikmesriikides.

Raportis nenditakse, et avalik-õiguslik meedia vajab oma missiooni täitmiseks piisavat ja stabiilset turuosa. Samuti rõhutatakse, et ehkki teatud turgudel on avalik-õiguslikul meedial juhtiv turuosa, kannatab see enamasti ebapiisava rahastamise ja poliitilise surve all.

Viimasena tunnustatakse raportis ka vajadust suurendada meediaalast asjatundlikkust ELis, soovitatakse lisada meediaalane asjatundlikkus üheksa peamise pädevusvaldkonna hulka ning toetatakse meediaalase asjatundlikkuse põhiõppekava arendamist Euroopas.

Taas kord tervitatakse raportis kõiki algatusi, mille eesmärk on kindlustada demokraatiat, ning juhitakse tähelepanu, et massiteabevahendite näol on endiselt tegemist mõjusa poliitilise vahendiga, mida ei tohiks käsitleda üksnes majanduslikust vaatevinklist. Sõnavabadus on minu raporti – kõige, mida ma toetan – keskne küsimus.

Ján Figel', komisjoni liige. – Hr juhataja, esiteks soovin õnnitleda Marianne Mikkot suurepärase raporti puhul. Komisjon jagab paljusid raportis väljendatud seisukohti. Oleme veendunud, et kõnealune resolutsioon saadab kõikidele huvitatud isikutele – kaasa arvatud liikmesriikidele ja Euroopa institutsioonidele, seal hulgas komisjonile – positiivse, massiteabevahendite mitmekesisust toetava signaali.

Demokraatia ja väljenduse mitmekesisus – nagu te olete öelnud – on väga oluline. Me peame säilitama õige tasakaalu meedia häälte mitmekesisuse eesmärkide ja meedia konkurentsivõime vahel. Varem aga näitasid intensiivsed konsultatsioonid, et komisjonil ja Euroopa Parlamendil oleks poliitiliselt ebaasjakohane massiteabevahendite omandilist kuuluvust või massiteabevahendite mitmekesisust käsitlevaid eeskirju ühtlustada. Subsidaarsusel on siin suur kaal ja kõigile sobiv mõõt või mudel erinevates olukordades ei sobiks.

Seepärast arvan, et väga elava blogosfääri ülereguleerimine oleks viga. Sellest hoolimata nõustun teiega selles, et veebilehed peavad igal juhul austama ajakirjandusele kehtestatud teatavaid kohustusi, nagu autoriõiguste või vastamisõiguse austamine. Kasutajate loodud infosil põhinevate veebilehete seadmine teiste avaliku arvamussavalduse vormidega võrdsele alusele näib meile ihaldusväärse eesmärgina. Vastupidiselt sellele paistab veebipäevikutele jäiga ja erilise staatuse loomine olevat pärssiv ja interneti tõelise vaimuga vastuolus.

Komisjon nõustub parlamendiga selles osas, et Euroopa Ühenduse konkurentsieeskirjad ise suudavad tagada meedia pluralismi üksnes osaliselt. See ongi põhjus, miks EÜ ühinemismääruse artiklis 21 vaadeldakse meedia pluralismi kui õiguspärast avalikku huvi. Liikmesriigid võivad seepärast võtta kasutusele asjakohaseid meetmeid meedia pluralismi kaitsmiseks, rakendades väljaspool ühinemismäärust sätestatud lisaeeskirju. Nad peavad aga kohaldama riigisest ja EÜ õigust.

Ent konkurentsieeskirjadega seoses tahaksin nüansseerida veidi teie avaldust massiteabevahendite koondumise kahjuliku mõju kohta meedia pluralismile. Euroopa meediaettevõtted, sealhulgas kirjutav ajakirjandus, peab olema piisavalt tugev, et panna vastu ülemaailmsele ja rahvusvahelisele konkurentsile. Me oleme selliste massiteabevahendite omandilist kuuluvust käsitlevate liiga piiravate eeskirjade vastu, mis võiksid vähendada ELi ettevõtete konkurentsivõimet. Olukorrad liikmesriikide lõikes ei ole võrreldavad. Olukorrad on väga erinevad.

Mina muidugi pooldan läbipaistvamat omandilist kuuluvust ja läbipaistvamat avalikkusele kättesaadavat, ringhäälinguorganisatsioonide ning väljaandjate eesmarke ja tausta käsitlevat täielikku teavet. See on autoriteetsema ja usaldusväärsema meedia saavutamise vältimatu tingimus.

Nagu te oma resolutsioonis rõhutate, kujutavad avalik-õiguslikud ringhäälinguorganisatsioonid meedia pluralismi hädavajalikku elementi. Seepärast arvab komisjon, et nende avalikud teenused tuleb selgelt sätestada ja tagada nende rahastamine; vastasel juhul oleme väga ebakindlad.

Selles suhtes, daamid ja härrad, nõustume kõik, et avalik-õigusliku meedia volitused on põhimõtteliselt küsimus, mis on pigem liikmesriikide kui komisjoni otsustada. Liikmesriigid otsustavad ka Amsterdami protokollis osutatud avalik-õigusliku ringhäälingu rahastamise üle. Selles kontekstis on komisjoni ülesanne vähendada kõikide meedialiikide vahelist konkurentsimoontust. Komisjon hindab ka teie seisukohta tegevusjuhendite ja isereguleerimise kui meedia pluralismi toetavate vahendite suhtes.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub teisipäeval, 25. septembril.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 142)

Katerina Batzeli (PSE), kirjalikult. – (EL) Koondumine ja pluralism on edaspidigi riigisese ja ühenduse arutelu keskmeks. Tänapäeva ühiskond ja kodanikud saavad elavat teavet ja võivad vaadata arutelusid meediakanalistest. Selle taustal on peamine eesmärk kehtestada ja määratleda piirid, milles era- ja avalik-õiguslik meedia võib koostööd teha ning sekkuda. Igal juhul tuleb tagada, et teabega ei manipuleerita. Meedia sõltumatus poliitilisest võimust, finantssõltumatus, läbipaistev rahastamine, ajakirjanike töötingimuste kaitsemeetmed ja uudiste edastamise kvaliteet ja mitmekesisus – see kõik tuleb tagada.

Demokraatliku dialoogi avanedes meedia kaudu arendatakse välja uus kommunikatsioonivahend: veebipäevik, mis individualiseerib arvamusvahetust. Paljudel juhtudel on see väljendusvorm muutunud „ühisprotestiks“, näiteks selliste ülioluliste küsimuste kohta nagu keskkond ja ühiskond.

Isereguleerimise eeskirjad võivad selles etapis moodustada piisava aluse kasutajate ja lugejate vahelisele vastastikusele austamisele. Need ei vaja mingeid piiranguid sõnavabadusele ega kummagi poole reageeringule. Meedia- ja veebipõhise teabevahetuse foorumeid laiendatakse, hinnatakse ja reguleeritakse, pidades kindlalt silmas demokraatliku väljenduse ja osaluse ning inimõiguste austamise põhimõtet.

Ivo Belet (PPE-DE), kirjalikult. – (NL) Me peame meedia pluralismi väga oluliseks ning toetame ka raporti laiapõhjalisi põhimõtteid. Kahju, et me ei suutnud raporti kõigis punktides kokku leppida.

Oleme täiesti nõus, et avalik-õiguslikele ringhäälinguorganisatsioonidele tuleb anda ruumi oma osa mängimiseks digitaalses interaktiivses meediakeskkonnas, muidugi õiges tasakaalus kommertsringhäälinguorganisatsioonidega.

Toetada tuleks avatud, veebipäevikuid käsitlevat arutelu. Veebipäevikud ja kasutajate loodud infosisu aitavad elavalt kaasa mitmetahulisele meediamaaastikule ning on üha mõjusamad uudiste ja aktuaalsete teemade tõlgendamisel.

Veebipäevikute kvaliteet aga püsib või langeb vastavalt autorile ja kõigi veebipäeviku pidajate kavatsused ei ole austamisväärsed.

Kui veebipäevikud ei taandu anonüümseteks laimuallikateks, peame mõtlema sellele, kuidas tegelda näiteks eraelu puutumatuse või vastamisõiguse rikkumisega. Parlament ei tohi aga mingil juhul olla liiga isalik.

Adam Bielan (UEN), kirjalikult. – (PL) Tahaksin rõhutada, et Euroopa Liit peab tagama tasakaalu era- ja riigimeedia vahel Euroopas. Kui tele- või raadiojaamade omanikud sekkuvad info sisusse, on see demokraatlike standardite rikkumine. Mina olen pärit riigist, kus praegune valitsus hävitab meedia sõltumatust. Kasutatakse mitmeid meetmeid, et riiki valitseva eliidi ees ülialandlikuks teha.

Tahaksin avaldada toetust igale algatusele, mille eesmärk on kaitsta avalik-õiguslikke massiteabevahendeid, kuna need kujutavad võimsat poliitilist vahendit. Avalik-õiguslikel ringhäälinguorganisatsioonidel on vaja piisava rahastamise puudumise ja neile avaldatava poliitilise surve tõttu – eriti uutes liikmesriikides – lisakaitset.

Hélène Goudin (IND/DEM), kirjalikult. – (SV) Näib, et Euroopa Parlamendi kultuuri- ja hariduskomisjonil on alahõivatus probleem, ning püüdes innukalt leida teemasid, et komisjoni tegevuses hoida, koostab ta raporteid, milleta maailm üsna hästi hakkama saaks.

Raport meediakanalite koondumise ja meedia pluralismi kohta Euroopa Liidus on üks näide selle kohta. See on kõnealuse parlamendikomisjoni omaalgatuslik raport ning raportöör kavandas oma esialgses tekstis veebipäevikute liigitamise päeviku autori ja avaldaja erialaste ning majanduslike kohustuste ja huvide alusel. Sellisele mõttele on palju vastuväiteid seoses selle rakendatavuse ja ka – mis veelgi olulisem – selle võimaliku mõjuga sõnavabadusele.

Kuigi raporti projekti muudeti selle vastuvõtmisel parlamendikomisjonis, sisaldab see ikka veel palju tarbetut ja kahjulikku.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), kirjalikult. – (FI) Ma soovin tänada pr Mikkot raporti eest meedia pluralismi kohta. See on Euroopa ühiskonnas põletav küsimus: milline on meie roll ja mõju? Ajalugu on teinud kristallselgeks, et võimu koondumine ei tähenda kunagi head. Inimesed suhtuvad alati võimu ebasoosivalt olenemata sellest, millisel kujul see avaldub, ja kontsentreeritud võim muudab kogu ühiskonna haigeks. See kehtib ka neljanda võimu – meedia – puhul.

Üks liidu peamisi funktsioone on konkurentsi tagamine ühtsel turul. Miks ei peaks see ka meedia puhul kehtima? Raportis sisalduv meediaomandi koondumise ja ühiskonna teiste võimuvormide vahelise huvide konflikti vältimiseks konkurentsioiguse ja meediaõiguse omavahelise sidumise mõiste on põhjendatud.

Sellest hoolimata valmistab mulle rohkem muret meedia kui ühiskonna heade aspektide üle järelevalvaja võime, kuna nende mõlema huvid on seotud üha enam üksnes kasu saamisega.

Kirikud pole juba ammu kasutanud inimeste suhtes puust-ette-ja-punaseks-moraali. See on olnud teatavat liiki ajakirjanduse töö, sest selle edasiviiv jõud on patt, laimamine ja hukkamõistmine. Seda tüüpi ajakirjandus võib leidlikul moel ühendada surematuse jumaldamise erakorralise kitsarinnalisusega, et teha tootlikku äri: provotseerida, hukka mõista ja raha teha.

„sest su sõnadest arvatakse sind õigeks ja su sõnadest mõistetakse sind hukka.” Need sõnad näitasid inimõistuse head tundmist. Millal pöördub meedia ise küsimuse poole, kas ta saavutab lõpuks oma tegevuse kaudu midagi sotsiaalselt pahelist või sotsiaalselt head?

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), kirjalikult. – (RO) Nagu me kõik nõustume, peaks pluralism olema üks massimeedia ülioluline element. Pluralismi tuleb toetada ja Mikko raporti vastuvõtmine kujutab endast suurt sammu selles suunas.

Liikmesriigid, kes peaksid nii iseseisvalt kui ka ühiselt pühenduma Euroopa kodanikele täpse ja mitmekesise teabe saamise võimaluse andmisele, peaksid tunnistama ning toetama vajadust tasakaalustatud massimeediaturu järele.

Kultuuriline mitmekesisus ja ka üha suurenev vajadus sisserändajate ja vähemuste integreerimise järele koos töötavale elanikkonnale kvaliteetse teabe andmise tähtsusega on meediavabaduse harta loomise esmatahtsad

põhjused. Tahaksin väljendada täielikku toetust Euroopa Parlamendi soovitusel toetada avalik-õigusliku meedia teenuste toimimist alternatiivsete teabe andjatena meediateenustele, mis põhinevad üksnes kaubanduslikel kriteeriumidel.

Euroopa kodanike aktiivne õiguste ja kohustuste teostamine ning nende teavitamine ja suutlikkus teabe andmist mõista ning kritiseerida on vajadus, mis peaks toetuma igale meetmele, mille Euroopa institutsioonid ja kõik liikmesriigid tulevikus vastu võtavad.

Toomas Savi (ALDE), kirjalikult. – Marianne Mikko raportis peegeldatakse väga hästi üldisi suundumusi Euroopa Liidu meedias, juhtides tähelepanu äärmiselt olulisele aspektile lõikes 35 avalik-õigusliku ringhäälingu teenuste kohta.

Et säilitada piisav meedia pluralism ja mitmekesisus, peavad avalik-õiguslikud ringhäälinguorganisatsioonid samuti tootma saateid, mis ei pruugi saada kõrgeimat reitingut või suurimat reklaamitulust. Ma olen alati olnud veendunud, et kui avalik-õiguslik ringhäälinguorganisatsioon saab rahva hulgas äärmiselt populaarseks ja riigile tulusaks, ei ole tal vaja üldse avalik-õiguslik ringhäälinguorganisatsioon olla.

Avalik-õigusliku ringhäälinguorganisatsiooni eesmärk on ka vastata selliste inimeste erinevatele vajadustele ja huvidele, kes võivad kujutada endast ka nende eraõiguslike ringhäälinguorganisatsioonide nõudlikku publikut, kes kalduvad peavooluga kaasa minema. Avalik-õiguslikud ringhäälinguorganisatsioonid kogu Euroopa Liidus ei tohiks kvaliteetseid niisiseid unarusse jätta, et eraomanduses olevate ringhäälinguorganisatsioonidega võistelda.

Üldkasutatavate hüvede võimaldamise üks põhimõtteid on solidaarsus. Avalik-õiguslikud ringhäälinguorganisatsioonid peaksid tegutsema kas solidaarselt nõudlikuma või valivama maitsega vaatajatega.

Inger Segelström (PSE), kirjalikult. – Käesolev raport puudutab olulist teemat – meedia mitmekesisust, millel on tähtis osa demokraatia kaitsmisel ja kodanike õigusel juurdepääsuks usaldusväärsele ning sõltumatule meediale. Riikides, kus meediat juhivad majanduslikud, religioossed või poliitilised huvid, on raskusi oma kodanikele erinevate teabekogumisvõimaluste pakkumisega, mis põhjustab suuri lünki nende teabeomandamisvõimes ning vabade ja erapooletute valimiste tagamisel.

Praegu hääletame me Euroopa Parlamendis neid olulisi probleeme puudutava raporti üle. Meie, Rootsi sotsiaaldemokraadid, soovisime tõesti selle raporti poolt hääletada. Kuid sellisel kujul, nagu see on täna, me ei tee seda. Tehtud kompromissettepanekul on suuremeelne eesmärk, kuid selles esineb mitmeid kahemõttelisi, peamiselt just blogija staatust mõjutavate küsimuste osas. Me ei soovi aidata kaasa sellele, et Euroopa Parlament võrdsustab blogimise traditsioonilise meediaga, kaheldes blogide staatuses ning esitades vastavaid teemakäsitlusi, nagu ka just välja pakutud. Teiste gruppide puhul ei ole see nõutav, miks siis blogijate puhul peaks olema? Kuid me jagame ühes mitmete blogijatega arvamust, et rikkumised ja laim on võrdselt karistatavad nii blogides kui ka muus meedias. Niisiis me hääletame selle raporti vastu.

Daniel Stroj (GUE/NGL), kirjalikult. – (CS) Euroopa Parlamendi omaalgatuslik raport meediakanalite koondumise ja meedia pluralismi kohta Euroopa Liidus on väga oluline ja kasulik, kirjeldades kohati täpselt olukorda, mis on valitsenud Tšehhis juba mitmeid aastaid. Ma soovin rõhutada kahte konkreetset aspekti, mida käesolev raport üldtingimustes õigusega kritiseerib ning parandama kutsub. Esimeseks on nende päevalehtede peaaegu täielik kontsentratsioon, mis kuuluvad välismaiste sündikaatide alla, kelle majanduslikud ja poliitilised huvid vastanduvad selgelt Tšehhi huvidele, eriti pluralismi ja meedia sõltumatuse osas. Tšehhi olustikus on need muutunud kõigest fiktsiooniks. Selle asemel on selge suundumus radikaalse parempoolse kallutatuse ja alusetu manipulatsiooni poole. Teine aspekt puudutab riikliku televisiooniringhäälingu tegevust, mis teenib ainult võimaloleva parempoolse valitsuse huve ning on uudiste vahendamisel ja ajakirjanduses niivõrd ühepoolne, et mõiste „riiklik“ ei kehti enam selle kohta. Seetõttu soovitan ma EL-is meediakanalite koondumise ja meedia pluralismi küsimustega tegelevatel võimudel ja institutsioonidel pöörata suuremat tähelepanu just Tšehhi olukorrale.

24. Järelkaja 2002. aastal Monterreys toimunud arengu rahastamise konverentsile (lühiettekanne)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on arengukomisjoni nimel Thijs Bermani esitatav raport (A6-0310/2008) teemal järelkaja 2002. aastal Monterreys toimunud arengu rahastamise konverentsile (2008/2050(INI)).

Thijs Berman, *raportöör*. – (NL) Hr juhataja, ÜRO arutleb praegu New Yorgis aastatuhande eesmärkide üle. Kui olud ei muutu, ei saavuta me neid eesmärke aastaks 2015. See tähendab, et vaesus ei vähene poole võrra, emasuremuse määr ei vähene oluliselt ning mitte kõik lapsed ei saa algharidust. Aeg-ajalt kuuleme isegi üleskutseid aastatuhande eesmärkide kõrvalejätmiseks. Need ei toimi. Probleemiks on abi väsimus. See on künismi ja lühinägeliku omakasupüüdlikkuse teine mõiste. Ebapiisav abi ei anna kindlasti tulemusi. Ning, jah, abiprogrammid nurjuvad sageli. Selles ongi probleem. Liiga vähene abi ei toimi. Justkui jalgpallitreener varustaks oma meeskonda ainult parema jala jaoks tehtud jalanõudega. Pärast ligi tosinat matši ütleb ta: „Te kaotate igal korral, teist ei saa kunagi asja. Mina lahkun – jalanõud võite endale jätta, kuid nüüdsest peate ise hakkama saama.”

On palju riike, kus abi annab *tõesti* tulemusi. Abi suurus on tähtis. Rwandas anti genotsiidijärgselt olulist abi. Ja see riik on imetlusväärselt toibunud. President Kagame suunas võib välja tuua palju kriitikat – ka minul on nii mõnigi arvustus varuks – kuid pärast 1994. aasta terrorit annab Rwanda tervele maailmale elulise õppetunni. Ent ilma abita oleks riigi majanduskasv olnud vähem muljetavaldav. Ka Mosambiigis on abi tulemusi andnud, ning neid näited on veel mitmeid. Alates aastatuhande eesmärkide määratlemisest on 29 miljonit last saanud võimaluse alghariduse omandamiseks. Kui maailm oleks oma lubadusi pidanud, ei oleks toidukriisi. Kui iga jõukas riik kulutaks 0,7 % oma SKP-st arenguabile, ei tõuseks nüüd alatoidetud laste arv jälle pärast aastatepikkust langustrendi.

Seega on käesolev raport Euroopa Parlamendi poolne tõsine meeldetuletus liikmesriikidele oma lubaduse pidamise kohta, eriti nendele liikmesriikidele, kes seda edasi lükkavad – Prantsusmaa, Saksamaa, Suurbritannia ja Itaalia, kui nimetada vaid suuri liikmesriike. Nad peavad suurendama oma abi aastaks 2015 kindla aja piires ning võrdsete sammudega. Ei mingit edasilükkamist, kuna hilinevad rahasüst pärast mitmeid väikseid tõuse tähendaks vaestele riikidele praegusest kuni 2015. aastani 17 miljardi euro suurusest abist ilma jäämist.

Üks peab olema selge: ainult riiklikest ressurssidest ei piisa arengu käivitamiseks ja jätkamiseks. Selleks on vaja rohkemat. Euroopa Liit peab jätkama investeerimist rahusse ja turvalisusesse, heasse valitsemisse ning inimõigustest lugupidamisse. Kenya puhul on see tänu Euroopa-poolsele survele toimunud ning Raila Odinga on nüüd peaminister. Ida-Tšaadis on see EUFORil oluliselt raskem. Kuid on eluliselt tähtis rakendada eraressursse riiklikel eesmärkidel. Siinkohal on võtmeks võime raha laenata. Laenud on harva vaesematele kättesaadavad ning see peab muutuma. Kui eesmärgiks on võetud areng, peab olema nii naiste kui ka meeste puhul võrdne kättesaadavus, ei mingeid kõrgeid intressimäärasid, investeerimisvõimalused väikeettevõtetele, kes on väga osavad võrgustiku loomisel, ning kõike seda koostöös kohalike organisatsioonidega. Erapangad ei mõtle automaatselt nendele tingimustele ning ei ole naistele laenamisel nii innukad kui meeste puhul. Euroopa Liit saab selles osas krediitgarantiide kaudu oluliselt asja muuta. Euroopa Investeerimispank peab laenama mikrokrediitiasutustele praegusest oluliselt rohkem. Need meetmed annavad inimestele reaalse võimaluse näidata oma tugevust ning kindlustada oma eksistents iseseisvate, majanduslikult sõltumatute kodanikena. Samuti peab vaestel riikidel olema IMFis suurem sõnaõigus.

Rohkem raha on vaja ka kliimamuutuste tagajärgedega toime tulemiseks, kasutades süsinikuemissiooni kaubandussüsteemi. Maksab reostaja, sest vaesed riigid ei vastuta globaalse soojenemise eest. See abi peab keskendumale säästlikele energiavormidele.

Euroopa Liidu peamiseks mureks on arengupoliitika. Euroopa Liit peab maailmaareenil jõuliselt esinema, iga liikmesriik omal viisil, kuid seistes koos ja panustades 0,7 % oma SKP-st. See on aastatuhande 8. eesmärk ning selle eesmärgi saavutamine toob teised eesmärgid realiseerimisele lähemale.

Kokkuvõtteks, selle kõne pidamisele kulunud aja jooksul on 80 inimest surnuks nälginud ning 50 alla 5-aastast last kergeltravivatasse haigustesse surnud.

Ján Figel', *komisjoni liige*. – Hr juhataja, ma sooviksin selle raporti eest tänu avaldada eriti hr Thijs Bermanile. See on väga põhjalik ja tulevikku vaatav.

Ma arvan, et see raport on täpselt õigel ajal koostatud ning võib erilist mõju avaldada just kahes valdkonnas. Esiteks New Yorgis ÜRO läbirääkimistel Doha arengu rahastamise läbivaatamiskonverentsi lõppdokumendi osas, mis leiab aset novembri lõpus. Teiseks ELi positsiooni osas ÜRO ja Euroopa läbirääkimistel Doha konverentsi eduka tulemuse saavutamiseks oma panuse andmise kohta. Hetkel on see positsioon väljakujundamisel.

Nagu te ütlesite, oli 2002. aastal Monterrey edukas: arenenud ja arenguriigid ühendasid oma jõud ja sidusid end konkreetsete meetmetega, n-ö Monterrey konsensusega. Euroopa Liidu roll oli selle eduka tulemuse saavutamiseks tugev ja kindel. Minu arvates on Euroopa tõesti püsivalt järginud Dohas võetud kohustusi

ning komisjon on igal aastal hinnanud meie liikmesriikide progressi. 2005. aastal vaatas EL meie kohustused üle ja kindlustas neid veelgi.

ELi kõige esileküündivamad kohustused on ajaliselt määratletud eesmärgid suurendada ametliku arenguabi mahtu kavatsusega kulutada aastaks 2015 arengule 0,7 % ELi rahvuslikust kogutulust. Usun, et kõik te teate, et otsustasime selleni jõuda samm-sammult, lähima eesmärgiga aastaks 2006, mille EL täitis ühiselt. Järgmine tähtaeg on 2010, kui meie abi peaks jõudma ühiselt 0,56 %-ni SKP-st.

Selle aasta (2008) juunis kinnitas Euroopa Ülemkogu veendunult taas neid kohustusi, mis on tervitatav ja vajalik meede, kuna ELi abitasemed langesid eelmisel aastal esmakordselt pärast Monterrey konverentsi. See oli üsna negatiivne signaal. Selle konteksti taustal jääb komisjon kindlaks, et Euroopa Liidu abi tasemed tõusevad taas 2008. ehk sellel aastal. Antud kontekstis on oluliseks meetmeks mitmeaastased pidevad ajakavad, mis illustreerivad, kuidas liikmesriigid soovivad kokkulepitud kohustusi täita. Me peame nägema üldpilti, kuid ka riigiti mosaiiki.

Monterrey konverentsi järgselt on Euroopa Liit saavutanud edu ka oma muude kohustuste osas. Doha konverentsi eesmärgiks on hinnata saavutatud edu, taaskinnitada kohustusi, tuvastada takistusi, aga leida ka viise nende ületamiseks. Arutluses peaksid olema ka uued väljakutsed, näiteks kliimamuutused ning kõrged ja ebastabiilsed toidu, kütuse ja tarbekaupade hinnad globaalse majanduslanguse ja isegi finantskriisi valguses.

Komisjon loodab, et Dohas kinnitab rahvusvaheline üldsus uuesti rahvusvahelist koostööd arenenud ja arengumaade vahel arenguabi jagatud vastutuse osas. Seega ei ole see mitte ühepoolne, vaid kahepoolne protsess.

Doha peaks viima tegevusele orienteeritud edumeelse tulemuseni, mis kergendab Monterrey konsensuse ja kõigi selle meetmete efektiivset teostust, sealhulgas omamaiste allikate mobiliseerimist, arengu otseseid välisinvesteeringuid, rahvusvahelist kaubandust, arengumaade välisvõlga, majanduslikku ja tehnilist koostööd ja globaalset valitsemist.

Vastuvõtmiseks esitatud raport püüab lahendada mitmeid arutlusel olevaid küsimusi ning annab rahvusvahelisele arutelule tervitatava panuse. Täna raporti ja tähelepanu eest.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub homme.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 142)

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), kirjalikult. – (FI) Hr juhataja, daamid ja härrad, ma sooviksin tänada hr Bermani tema suurepärase raporti eest, mis võtab hästi kokku ELi arengupoliitika suuna: areng on toimunud, kuid teha on veel palju.

Alles hiljuti avaldas EL uurimustöö pealkirjaga „Aastatuhande arengueesmärgid keskpunktis“, mis heitis pilgu aastatuhande eesmärkide rakendamisele ja liidu rollile nende saavutamisel. Raportis jõuti järeldusele, et on toimunud positiivne areng, kuid esineb ka täiustamist vajavaid valdkondi.

EL on maailma suurim arenguabi andja, moodustades 60 % kogupanusest. 2006. aastal jõudis EL oma ametliku eesmärgini suunata 0,31 % oma kogu SKP-st arenguabisse.

Vaatamata 2006. aasta eesmärgi täitmisele on abi suurus ebapiisav ning 2007. aasta prognoos näitab, et see väheneb murettekitavalt. Enamik ELi riikidest ei ole suurendanud varasemal aastal eraldatud arenguabi summat ning osades riikides on see summa tegelikult vähenenud enam kui 100 % võrra. End aastatuhande arengueesmärkidega sidunud ELi riikidel on järelikult palju parandamisruumi.

ELi seatud eesmärkide kohaselt peab abi suurus protsentides tõusma 2015. aastaks 0,7 %-ni SKP-st. Arenguprobleemid ja vaesus ei kao automaatselt 0,7 % juures: hädavajadus on planeerimise, struktureerimise ja seire järele. Ilma rahata ei toimu siiski midagi ning on äärmiselt oluline, et me peaksime kinni sellest eesmärgist ja oma lubadusest.

25. Siseturu tulemustabel (lühiettekanne)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni nimel Charlotte Cederschiöldi esitatav raport (A6-0272/2008) teemal siseturu tulemustabel (2008/2056(INI)).

Charlotte Cederschiöld, raportöör. – (SV) Hr juhataja, mul on väga hea meel ära märkida, et komisjonis siseturu aruande vastuvõtmisest alates on toimunud suur edasimineku. Juulis esitatud uus **siseturu tulemustabel** näitas, et liikmesriigid olid saavutanud riiklikes õigusaktides siseturu direktiivide ülevõtmise osas kõigi aegade parimad tulemused. Riigipead ja valitsusjuhid seadsid eesmärgiks ülevõtmise puudujäägi keskmiselt 1 % ning see on täidetud ja 0 %-line ülevõtmise viivitus oli Bulgaarial. Hästi tehtud! Loodame, et positiivne suund jätkub ning meie kodanikud saavad tulevikus meie siseturu kõiki eeliseid nautida.

Me peame panema suuremat rõhku korrektsele rakendamisele. Oma raportis innustame Euroopa Parlamendi ja komisjoni liikmeid võtma kasutusele uusi ja veelgi keerukamaid vahendeid ja indikaatoreid, mis pakuvad veelgi enam põhjalikku teavet, et anda üldsusele abimeetmed ja hüvitada kaotused, mida nemad ja tööstus kogeavad, kuna liikmesriikide valitsused ei täida alati oma kohustusi õigeaegselt või korrektselt.

Eriti oluline on välja töötada teostuse järelevalve ja hindamine viisil, mis on kooskõlas siseriikliku rakendusprotsessiga. Kui sel moel saab kohtumenetlusi ära hoida, saab igauks sellest kasu. Me peame esiteks leidma viise rikkumisuhtumise ärahoidmiseks, kuid kohtusse jõudmisel nende kiirendamiseks. Töörühmade ja võrgustike kasutuselevõtmisel saab ära hoida lahkkelisid rakendamisel ning tarbetut „kuldamist“. SOLVITI ja komisjoni esitatud sektori tõhusa ülevaate abil saab juba varakult tuvastada kõik olemasolevad probleemid. SOLVIT on meede, mis peaks tugevnema ja teebki seda.

Üks suurematest parlamendis arutluse all olnud küsimustest on olnud selle tarbimisturgude tulemustabeliga ühendamine. Ma sooviksin kasutada võimalust siin ja praegu rõhutada, et me ei peaks selles staadiumis ühegi otsusega kiirustama. Nagu oleme tähele pannud, täidab **siseturu tulemustabel** oma funktsiooni surve avaldamise vahendina ning sellel on veel oluliselt arengupotentsiaali. Lisaks on sobiv lasta nendel kahel eraldiseisvalt areneda, et kumbki saaks oma väärtusi omandada. Peale selle saame me vaadata, kas nende ühendamine üldse ära tasub, mis võib ka olla. Lõpuks on tarbimisturgude tulemustabel ikkagi veel väga algjärgus projekt, samas kui selle siseturu ekvivalent täidab juba olulist rolli EÜ kooskõlastatud õigusaktide ülevõtmisel. Vaatamata mõjule on liikmesriigid selle osas väga positiivselt meelestatud. Teisisõnu on see äärmiselt tõhus vahend, mida me peame säilitama, kuid edaspidi võib-olla ka teiste sektorite puhul üle võtma.

Ma pean ära mainima ka sektorid, millega seoses on probleemid kõige suuremad. Nendeks on keskkond, maksustamine, toll, energetika ja transport. Ma usun, et me peaksime siin uusi mudeleid katsetama ja võib-olla võtma kasutusele teenuste direktiivi mudeli, mille puhul nõuab rakendamine äärmiselt tihedat koostööd komisjoniga. See on lihtsalt soovitus. Ma loodan, et selle äärmiselt olulise teema arutamiseks tekib tulevikus veel võimalusi iga-aastasel siseturu foorumil ning tugevdatud võrgustike, halduskoostöö kokkulepete ja võib-olla ministrite nõukogu uue siseturu nõukogu kaudu. Mulle see meeldiks. Lõppude lõpuks on regulaarne ajakohastamine meetodiks, mis aitab seda valdkonda arendada. Ma sooviksin tänada kõiki, kes on andnud oma panuse sellel alal tehtud tööle ning ma olen veendunud, et see paneb aluse ELi tulevikukoostööle.

Ján Figel, komisjoni liige. – Hr juhataja, meil on selle uue süsteemi kohta terve rida raporteid ning ma olen rõõmus, et saan Charlotte Cederschiöldi tema raporti puhul õnnitleda, kuna see valdkond on üsna raskesti määratletav. See raport on väga üksikasjalik ja oluline ka tulevikuks välja pakutud edasiste sammude poolest. Käesolev raport käib siseturu tulemustabeli kohta, ehkki pr Cederschiöld rääkis ka teistest valdkondadest, ning sisaldab tuleviku osas mitmeid huvitavaid ja kasulikke ideid tulemustabeli sisu ja fookuse kohta.

Liikmesriikidepoolne hiline või ebakorrektne ELi seadusandluse ülevõtmine jätab meie kodanikud ja ettevõtted ilma ühenduse seadusandlusest tulenevatest õigustest. See õhustab ka ELi kui õigusriigi põhimõttel toimiva ühenduse usutavust ja usaldusväärsust. Sellepärast ongi liikmesriikidepoolse õigeaegse ja korrektsel ELi seaduste ülevõtmisel ja rakendamisel võtmetähtsus. Käesolev raport kinnitab ja tugevdab selle probleemi tähtsust, mis on komisjonile väga meelepärase.

Hea uudis on, et andmed liikmesriikide õigeaegselt ja korrektselt üle võetud ELi seaduste kohta on viimaste aastate jooksul märkimisväärselt paranenud. Praeguseks on juba 18 liikmesriiki 2007. aasta märtsis riigipeade ja valitsusjuhtide eesmärgiks seatud 1 % või väiksema ülevõtmise puudujäägi künnise saavutanud. Teised liikmesriigid on sellele maksimaalselt 1 %-lisele künnisele väga lähedal. See tähendab, et keskmine ülevõtmise

puudujääk on juba 1 %, mis on saavutatud oluliselt varem kui 2009. aastaks seatud tähtaeg. Need on väga positiivsed saavutused ning komisjon loodab, et 2009. aastal tugevneb see trend veelgi.

Siseturu tulemustabel on juba praegu mänginud olulist rolli liikmesriikide pingutuste toetamisel. See jätkub ka edaspidi. Edenemine on hoos ning see tulemustabel tekitab liikmesriikide seas kaaslaste survet, et teostust veelgi parandada.

Kuid nagu raportöör mainis, ei lõpe ELi seaduste rakendamine veel õigeaegse ja korrektse direktiivide ülevõtmisega. Valitsusvõimud peavad need direktiivid ka efektiivselt rakendama. Peale selle peavad riigivõimud tagama, et kodanikud ja ettevõtted saaksid lepingust tulenevaid õigusi tõhusalt ja efektiivselt kasutada.

Ma nõustun pr Cederschiöldiga, et on saabunud aeg uurida, kas tulemustabeli käsitlusala saab laiendada, ning vaadata ELi seaduste rakendamise muid aspekte, mitte lihtsalt ülevõtmist.

Pöörates rohkem tähelepanu ka muudele ühenduse õiguse rikkumistele kui ainult hilisele ülevõtmisele ja sisaldades rohkem teavet üksiksektorite kohta, on viimane 2008. aasta juuli tulemustabel esimene samm selles suunas, ning me hakkame asja laialdasemalt võtma. Komisjon uurib hetkel, kas ELi seaduste rakendamise kohta on võimalik esitada ka kvalitatiivsemaid andmeid, keskendudes võimalusel eriti sektoritele, kus on ELi seaduste õige rakendamisega seotud probleemid kõige teravamad, sealhulgas, nagu mainitud, energia- ja transpordisektorid.

2009. aasta esimeses kvartalis on plaan avaldada laiahaardelisem tulemustabel. Usun, et see on pr Cederschiöldi käesolevas raportis välja toodud soovitustega igati kooskõlas.

Ma märgin ära ka raportis esitatud suuna siseturule tulemustabeli ja tarbimise tulemustabeli vahelise seose osas, ning idee, et need tulemustabelid tuleb lahus hoida.

Täna teid veelkord raporti ja tähelepanu eest.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub homme.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 142)

Zita Pleštinšá (PPE-DE), kirjalikult. – (SK) Ühenduse seadusandluse kvaliteet ja selle õigeaegne rakendamine on siseturule korralikuks funktsioneerimiseks otsustava tähtsusega. Siseturule direktiivide korrektne ülevõtmine ja rakendamine mõjutab Euroopa Liidu sisest konkurentsivõimet ning majanduslikku ja sotsiaalset tasakaalu.

Näiteks ehitustoodete direktiiv, mis tuleks asendada regulatsiooniga, mille kallal ma hetkel Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) ja Euroopa Demokraatide fraktsiooni nimel variraportöörina töotan, võeti üle nii, et neljas liikmesriigis on CE-märgistus vabatahtlik ja ülejäänutes kohustuslik. Selline olukord tekitab tootmissektoris väga suuri probleeme.

Segased lepingutingimused ja teiste õigusaktide ebakorrektnen rakendamine lõpeb sageli menetlustega enne Euroopa Kohtusse jõudmist.

Minu arvates on väga oluliseks sammuks üksikute kontaktpunktide loomine, mis pakuks Euroopa kodanikele siseturul liikudes abi kõikide juriidiliste ja praktiliste küsimuste osas.

Avatud ja konkurentsivõimelisel siseturul on võltsimise ja piraatluse vastu võitlemise tõhustamiseks vaja veelgi rangemaid ja paremini suunatud vahendeid. Võtke teadmiseks, et mina ja mu kolleegid valmistasime ette kirjaliku deklaratsiooni 67/2008, et juhtida tähelepanu võltsimisele ja piraatlusele, mis kujutab üha suurenevat ohtu Euroopa majandusele, tööhõivele ja loomevõimele.

Meie prioriteediks peab olema nende tarbijate kaitsmine, kes sageli teadmatult ostavad võltsitud toote uskudes, et see on ehtne, ning võivad seeläbi oma tervise ja turvalisuse ohtu seada.

Rovana Plumb (PSE), kirjalikult. – (RO) Siseturule direktiivide õigeaegne rakendamine, täpne ülevõtmine ja sobiv elluviimine on põhitingimused siseturule efektiivseks toimimiseks ja tarbijate kaitsmiseks, mõjutades ELi konkurentsivõimet ning majanduslikku ja sotsiaalset tasakaalu.

Tulemustabel on oluline vahend poliitika kujundamises; seetõttu palume komisjonil laiendada selles sisalduva teabe ulatust ja indikaatoreid, hõlmates muuhulgas töötajate pädevust ja sotsiaalingimusi, aga ka keskkonnamõju ja kliimamuutust.

Rumeenia on siseturu direktiivide ülevõtmise osas ELi riikidest 7. kohal ning 2007. aasta detsembris oli keskmine ülevõtmise puudujääk 0,8 %, tuues võrdluseks 2009. aastaks riigipeade ja valitsusjuhtide seatud eesmärgi, milleks on 1 %. Raport rõhutab ka, et Euroopa õigusaktide hiline või ebakorrektnen elluviimine mõjutab tarbijaid ja ettevõtteid ning nõuab liikmesriikidelt suuremaid jõupingutusi SOLVITi edendamiseks (SOLVIT on probleemilahenduslik võrgustik, mida liikmesriigid kasutavad kõiksuguste siseturu seadusandluse sobimatust rakendamisest tekkida võivate probleemide lahendamiseks ilma kohtusse pöördumata).

Ma sooviksin ka raportööri tema töö puhul õnnitleda.

26. Õpetajahariduse kvaliteedi parandamine (lühiettekanne)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on kultuuri- ja hariduskomisjoni nimel Maria Badia i Cutcheti esitatav raport (A6-0304/2008) teemal õpetajahariduse kvaliteedi parandamine (2008/2068(INI)).

Maria Badia i Cutchet, raportöör. – (ES) Volinik, usutavasti võime nõustuda, et käesoleval põhiteemal, milleks on õpetajahariduse kvaliteet, tehtud raporti vastuvõtmine on hea uudis, arvestades, et õpetajahariduse eesmärgiks on tõesti lihtsalt õpilaste hariduse parandamine ja selliste teadmiste jagamine, mis lisab neile vaimset küpsust ja kriitikameelt, andes neile samas oskusi, mida on vaja üha konkureerivamas ja nõudlikumas ühiskonnas kaasa löömiseks.

Seda muret jagavad paljud huvigrupid, alates õpilastest kuni nende vanemateni, teiste hulgas ka õpetajaameti ja ettevõtete liidrid. Euroopas on hetkel üle kuue miljoni õpetaja, kes täidavad oma põhirolli, arendades ühiskonna noorte inimeste teadmisi ja oskusi ning andes otsustava panuse majandustõusu võimaluste parandamiseks ning paremaks konkurentsivõimeks.

Praegused töötingimused on selles sektoris keerulisemad ja nõudlikumad: sotsiaalsest ja kultuurilisest vaatevinklist on klassid üha ebaühtlasemad, õpetamine keskendub individuaalõppele, õpetajad on muutunud klassi ametlikest juhendajatest juhatajateks; nõutakse häid teadmisi võõrkeeltes ning info- ja kommunikatsioonitehnoloogias (tuntud kui IKT), mitte ainult teadmiste edasiandmise, vaid ka õpetamisvahendina kasutamise eesmärgil.

Meile kättesaadavad andmed näitavad, et õpetamise kvaliteedis esineb puudusi, mis on seotud kõne all oleva elukutse järjest suureneva keerukusega, ning muudab oluliseks suurema õpetajaharidusse investeerimise nii esmase koolituse kui ka teenistuse ajal saadava koolituse ajal, lisaks toob esile vajaduse parema toetuse järele õpetajakarjääri esimeste aastate jooksul.

Lisaks on terve rida seotud probleeme, mida tuleb arvesse võtta: märkimisväärsed palgavahed riikide lõikes ning samades riikides erinevused keskmise palgaga võrreldes, eakamate töötajate kõrge osakaal, mõnel juhul motivatsiooni vähendavad tingimused, ametisse soovijate vähenen arv jne.

Käesolev raport on kirjutatud just sellest kontekstist lähtuvalt. See toob välja erinevaid soovitusi, millest ma siinkohal kokkuvõtte teen.

Esiteks peame meelitama ametisse paremaid kandidaate, sest sellel on tihe seos õpetajaameti parema ühiskonnastaatuse ja tasustamisega. Sinna hulka käib õpetajaameti töötingimuste parandamine ettepanekutega õpetajaid nende esimestel tööaastatel toetada; noored õpetajad võiksid osa saada vanemate õpetajate teadmistest, kellel võiks õpilastega kokkupuuteaega vähemaks jääda ja kes kulutaksid rohkem aega rakendusühtlusele ja teadmiste edasiandmisele.

Samuti hõlmaks see investeerimist nii õpetajate esmasesse kui ka teenistuse ajal saadavasse koolitusse, ülikoolihariduse ja tööalase arengu koostöölastamist ning olemasoleva õpetajaskonna jaoks kvalifikatsiooni ja oskuste täiendamise lihtsustamist.

Kolmandaks liikuvusprogrammide täiendamise kaudu hea praktikavahetuse soodustamist, seda eriti Comeniuse programmi raames, mis aitab hästi kaasa ka keeleoskuste täiendamisele.

Neljandaks, koolitasemel otsustamise soodustamine ehk teisisõnu suurema autonoomsuse andmine, mis arvestab iga kooli ja sellega seotud huvigruppide (vanemad, kohalikud kultuurihüved jne) erineva taustaga.

Volinik, vastavalt asutamislepingu hariduse ja koolituse kohta käiva artikli 149 tingimustele ei ole käesolev raport liikmesriikide valitsuste jaoks juriidiliselt kohustav. Sellele vaatamata tuleks selle resolutsiooniga kindlasti arvestada.

Haridust puudutavad põhiprobleemid on tihedalt seotud ka Euroopa tuleviku ja kodanikkonna väärtustega ning seetõttu ma palungi komisjonil käesolevat kultuurikomitee raportit toetada ja teha kõik võimalik, et selles sisalduvaid ettepanekuid nõukogu ees kaitsa.

Daamid ja härrad, oma kõnelustes tähtsustame sageli vajadust mõelda selle üle, millise riigi me oma lastele jätame. Kuid me peaksime mõtlema ka sellele, millised kodanikud me oma riigile jätame. Just selles osas ongi haridusel otsustav roll.

Ján Figel, komisjoni liige. – Hr juhataja, väärivad parlamendiliikmed, käesolev raport on minu jaoks väga tervitatav, eriti kuna ma ise olen hariduse eest vastutav volinik. Sooviksin tänada pr Maria Badia i Cutchetit ning kultuuri- ja hariduskomisjoni nende töö eest.

Nagu teiegi usub ka komisjon, et püüdes oma haridus- ja koolitussüsteemi parandada, seda eriti kvaliteedi tõstmise näol, seisavad liikmesriigid silmitsi oluliste väljakutsetega. Oleme korduvalt rääkinud põhipädevuse, aga ka objektiivsuse ja tõhususe tähtsusest meie süsteemides, kuid ma tuletan seda teile uuesti meelde. Neid väljakutseid ei saa täita või nende üle korralikult arutleda ilma õpetajaameti kõrge kvaliteedita, mis on selle kõige võtmeks. Õpetaja elukutse kvaliteet on otsustavaks faktoriks meie haridussüsteemi kaasajastamisel ning objektiivsuse ja tõhususe saavutamisel. Ilma selliste õpetajateta on raske mingit edasiminekut saavutada.

Õpetajatele esitatavad väljakutsed kasvavad, kuna majanduslik, sotsiaalne ja hariduslik kontekst muutub keerulisemaks ning koolid ja klassid ebaühtlasemateks ja erinevateks. Selle õhtu esimese raporti üle arutlemisel rääkisime loomingulisusest ja innovatsioonist. Õpilastes suuremat loomingulisust ja innovaatsust saame saavutada ainult siis, kui meie koolides on loomingulised ja innovaatsilised õpetajad.

Me peame õpetajaametisse meelitama kõige paremaid kandidaate. Peame andma neile parima võimaliku ettevalmistuse karjääriks ning – mis kõige olulisem – jätkama kõikide oma õpetajate koolitamist ja arendamist kogu nende karjääri vältel. Nagu ka Teie, pr Badia i Cutchet, juba mainisite, on asi õpetajate värbamises ja nende tasustamises.

Iga õpetaja peab olema ka iseseisev õppija, kaalutledes pidevalt oma õpetamisviiside üle, õppides oma kolleegidelt ning otsides uusi võimalusi oma teadmiste ja oskuste arendamiseks ning õpilaste individuaalsetele vajadustele vastamiseks. Iga õpetaja peab olema ka eluaegne õppija. Ta ei saa anda edasi eluaegset õpet, kui ta ise ei ole eluaegne õppija. Esmane kolme- või nelja-aastane haridus ei saa kunagi olla piisav, et valmistada õpetajat eluaegseks õpetamiseks ette. Ainult siis, kui õpetajad jätkavad õppimist, saavad nad ajaga kaasas käia ja pakkuda õpet, mis on nende õpilastele tõesti oluline.

Ma olin väga rõõmus märgates, et nende küsimuste osas on niivõrd laialdane konsensus, nagu võis näha ka eelmise aasta novembris ministrite nõukogus.

Nendele headele kavatsustele ja sellele konsensusele tuginedes peame edasi töötama, et läbi viia tõelisi edusamme õpetajahariduses. Me peame õhutama liikmesriike oma õpetajaskonna arendamisse rohkem investeerima. Kolm või neli täiendkoolituse päeva aastas ei ole lihtsalt piisav. Parandada ja laiendada tuleb ka uute õpetajate ametisseastamise toetamist. Me peame õhutama liikmesriike ka täiendkoolituse kvaliteeti parandama ning tagama, et see pakub õpetajatele tõesti vajalikke praktilisi õpetamisoskusi nii praeguseks kui ka tulevikuks.

Me peame edendama kooli juhtimist. Tänapäeva koolid on suured organisatsioonid, mis mõjutavad sadade tuhandete inimeste elusid. Need vajavad head administreerimist ja haldamist, kuid ennekõike õiget juhtimist meeskonna poolt, kellel on selge visioon kvaliteetsest haridusest kõikide oma õpilaste jaoks.

Täna Teid veelkord raporti ja pühendumuse eest. Ma ootan väga meie arutelude jätkumist, kuid eriti veel meie koostööd selle olulise küsimuse osas.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub homme.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 142)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), kirjalikult. – Käesoleva raporti aluseks on Euroopa Komisjoni teadaanne „Õpetajahariduse kvaliteedi parandamine“ (SEC(2007)0931) ning see rõhutab liikmesriikide vajadust õpetajahariduse parandamiseks riiklikku haridussüsteemi reformida.

Raportöör tõi välja mõned väga olulised faktid, nagu raskused õpetaja elukutsele parimate kandidaatide hõivamine, paljudes riikides õpetajate madal palk, nende kehv ühiskondlik seisund, võõrkeelte õppimise madal tase ja paljud teised.

Nende probleemide lahendamiseks peab meil kogu ELis olema kooskõlastatud, kompleksne ja terviklik strateegia. Õpetajatele peaks olema rohkem koolitusprogramme, mis tuleks üles ehitada nii, et saadavat kvalifikatsiooni tunnustatakse kõigis liikmesriikides. Selle saavutamiseks tuleb meil kõne all olevat kohustust riiklike valitsustega jagada, kuna tahe on küll meiepoolne, kuid haridussüsteemi reformimise pädevus nendepoolne.

Ma loodan, et käesolev raport on esimeseks sammuks selles pikas protsessis, mille lõpptulemuseks on õpetajahariduse kvaliteedi reaalne paranemine terves Euroopa Liidus.

Livia Járóka (PPE-DE), kirjalikult. – Euroopa romid on pidanud leppima madala kvaliteediga haridusega eraldatud õppe ja ainult mustlastele mõeldud klasside näol, ning seda mitte ainult postkommunistlikes riikides, vaid kogu Euroopas. Romi lapsed seisavad kvaliteethariduse saamisel silmitsi samasuguste raskustega nii uut kui ka vanades liikmesriikides. Romide geograafiline eraldatus on suurimaks takistuseks kvaliteetse hariduse saamisel. Romide elutingimused muudavad pikaajalises võitluses ainult mustlastele mõeldud klasside kõrvaldamiseks vajalike sammude astumise keeruliseks. Selles võitluses edu saavutamine sõltub romi ja mitteromi päritoluga kõrgelt kvalifitseeritud õpetajatest, kes tagaksid romi laste vajaliku arengu ning muudaksid praegust olukorda. Kõrgelt kvalifitseeritud õpetajate abil romi lastele tavakooliga samal tasemel väljakutsete pakkumisel on väga suur tähtsus tulevaste õpetajate haridusele pedagoogikakõrgkoolides. Kui me soovime oma lastelt teatud saavutusi, peame oma õpetajatele eeskujulikkude koolitust pakkuma. Tulevaste õpetajate koolitamisel peavad põhitähelepanu all olema teadmised multikultuurset mitmekesiste klasside arendava õpetamise kohta. Eesmärki koolidevahelise kvaliteethariduse ühtlustamiseks, varajase väljalangemise peatamiseks ning veendumiseks, et romi lapsed pääsevad ülikooli ja saavad ettevalmistuse eluliste väljakutsetega silmitsi seismiseks, ei saa kergekäeliselt võtta, kuid me peame proovima selle nimel võidelda.

27. Bologna protsess ja üliõpilaste liikuvus (lühiettekanne)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on kultuuri- ja hariduskomisjoni nimel Doris Packi esitatav raport (A6-0302/2008) teemal Bologna protsess ja üliõpilaste liikuvus (2008/2070(INI)).

Doris Pack, raportöör. – (DE) Hr juhataja, volinik, daamid ja härrad, loodetavasti ei anna tõsiasia, et me täna õhtul taas suletud uste taga kohtume, midagi mõista meie haridusala põhiseisukoha kohta.

Bologna protsess on tõepoolest viimaste aastate radikaalseim kõrghariduse reform. Teadmistevoogu ei tohiks tänapäeval kindlasti enam riigipiir takistada. Just sellepärast ongi eriti hea, et liikmesriigid ja ülikoolid on valmis selle küsimuse osas koostööd tegema, hoolimata subsidiaarsuse põhimõttest, mida nad alati nii kõrgelt hindavad. See idee on väga tervitatav, kuid mainin ka ära, et kõik parlamendid on sellest küsimusest välja jäetud. Ühendust ei võetud ei Euroopa Parlamendi ega ühegi teisega 46-st rahvuslikust parlamendist.

Pahameelt tekitab, et meie, parlamendi liikmete käest küsitakse pidevalt Bologna protsessi kohta. Kuid kui midagi läheb valesti, siis näidatakse näpuga just meie suunas, kuigi meil ja isegi mitte komisjonil ei ole sellega midagi pistmist olnud. Mul on hea meel öelda, et nüüdsest on komisjon juhatuses ning aitab teile tutvustatavate haridusprogrammide raames Bologna protsessiga algust teha. Lühidalt öeldes oli loomise vaev oli suur ning see ei ole veel möödas. Parlamentide kaasamine oleks ikkagi mõistlik olnud.

Aastaks 2010 soovime luua Euroopa kõrgharidusruumi. See on ju iseenesestmõistetav. Üliõpilastel peab olema lai valikuskaala, laias ulatuses kvaliteetseid kursuseid. Selleks nähakse Bologna protsessis ette kolme põhilist tegevusvaldkonda: kolme õppetsükli süsteemi (bakalaureuse-, magistri- ja doktoriõpe) kasutusele võtmine, kvaliteedi tagamine ning kvalifikatsioonide ja õppeperioodide tunnustamine.

Üliõpilaste liikuvus ja kvaliteetne haridus peaksid olema Bologna protsessi põhiprioriteetide hulgas, kuid nagu me oma istungitelt teame, on protsessi enda, ja eriti veel bakalaureuseõppe tormaka sisseviimise tulemuseks, et üha vähem üliõpilasi julgeb osa oma bakalaureuseõppe ajast välismaal veeta, kuna see õpe on liialt mahukas. Viieaastast ülikooliõpet ei saa äkki kolmeaastasest bakalaureuseõppesse mahutada. Just nii on aga mõningatel juhtudel tehtud. Seejärel tuleb välja, et üliõpilased ei pääsegi minema ja välismaal õppimine ei tule kõne allagi. Sellest on kahju. Erasmus on suurepärase programm ja nii seda kui ka kõiki teisi välismaale mineku viise tuleks ära kasutada. Liikuvust sisaldav õpe tuleks tegelikult üldse kohustuslikuks muuta.

Minu arvates ainepunktisüsteem ei toimi. Ei ole õige, et ühe konkreetse mooduli eest saab ühes riigis kolm ainepunkti, samas kui teises riigis saab ainult ühe. Peab olema Euroopa raamistik, kus kõiki võrdselt koheldakse. Selle valdkonna kallal tuleb veel tööd teha. Mulle tundub, et teooria on hea, kuid rakendamine ei toimi just eriti hästi.

Me peaksime ka tagama, et ülikoolid teeksid kõik nende võimuses oleva, et kasutada ära rahastamisvõimalusi, mis muudavad soovi avaldanud üliõpilaste jaoks liikuvuse lihtsamaks. Paljude ülikoolide jaoks tähendab see oma akadeemilisest maailmast välja tulemist ja äriühingutega ühinemist. Kui paljud suurettvõtted peaksid doktori- või magistriõppe sponsoreerimist auväärseks? Kui see tähendaks, et magistriõpe peaks kandma Mercedese, Sony või mõne muu brändi nime, siis olgu nii! Minu jutu mõtteks on, et sponsorlusraha oleks üliõpilastele abiks. Asi ei ole kellelegi õppekavade osas tingimuste seadmise õiguse müümises, vaid rahaliste ressursside leidmises, mis võimaldavad asjast tõesti huvitatutel välismaal õppida. Kui me teeme komisjoni abiga nende eesmärkide saavutamise osas edusamme, saame kõik rahul olla.

Ján Figel, komisjoni liige. – Hr juhataja, ma sooviksin Doris Packi eraldi uuesti tänada. Ta on üks elukestva õppe programmide asutajatest, mis on üliõpilaste liikuvuse kohapealt väga populaarsed. Käesolev Bologna protsessi ja üliõpilaste liikuvuse kohta käiv raport annab väga konkreetse panuse liikuvuse parandamiseks ja suurendamiseks.

Nagu me juba teame, on Bologna protsess hästi edenenud ning on peagi juba terve aastakümne jagu eksisteerinud, hõlmates tervet kontinenti. See sai alguse juba aastast 1987 olemasoleva liikuvusprogrammi tõttu, mille nimeks on Erasmus ning mille meetmetest enamik said ka Bologna protsessi osaks. Need kaks programmi toetavad teineteist ning annavad olulise poliitilise panuse. Asi ei ole lihtsalt liikuvuses, vaid meie ülikoolide kaasajastamises, avatumaks muutmises ja internatsionaliseerimises. Käesolev raport pakub väga head ülevaadet, milliseid täiendavaid meetmeid tuleb selles vallas kasutusele võtta.

Teie järeldused on kooskõlas minu komisjoniga koostööd tegema kutsutud erirühma tõdemuste ja soovitusetega; erirühmaks oli kõrgetasemeliste ekspertide foorum, mida juhtis endine minister Maria João Rodrigues, kes esitas selle aasta juunis mulle ka vastava raporti. Mõlemad raportid andsid mõista, et on vaja kasutada kindlaid ja kontsentreeritud meetmeid, et suurendada üliõpilaste liikuvust, ning ma lisan, et ka liikuvust teiste noorte inimeste hulgas: õpilased, koolitustel käivad noored, noored artistid ja ettevõtjad. Mulle meeldiks kui liikuvusperiood võetaks kasutusele kõikides kraadiõpetes, et julgustada üliõpilasi välismaale minema, ning et liikuvus oleks pigem tavapärane kui erijuhtum.

Ma olen nõus, et Bologna reforme tuleks kohaldada meie kõrgharidussüsteemide avardamiseks, mitte liikuvuses uute takistuste tekitamiseks. Teie ideed mõnel erialal paindlikus vormis kursuste rakendamise kohta vastavad Bologna reeglitele ning on väärt edasist uurimist. Ma nõustun ka sellega, et peaksime oma kodanike liikuvusse paremini ja rohkem, see tähendab efektiivsemalt investeerima. Ühendada tuleb nii ühiskondlikud, era-, riiklikud kui ka Euroopa vahendid.

Ma toetan ettepanekut kaaluda haridusprogrammide ja eelkõige Erasmus stipendiumide jaoks ette nähtud rahastamispaketi tugevdamist. See oleks väga kasulik mitte üksnes haridusele, vaid ka näiteks kodakondsusele, ennast Euroopas ikka eurooplasena tundes, mujale Euroopasse pääsedes ning Euroopa pakutavatest võimalustest ja kogemustest osa saades.

Ma olen veendunud, et parlament võtab selles osas oma vastutust tõsiselt. Annan taas edasi õnnitlused ja tänu, ning soovitan täiskogul selle raporti vastuvõtmist.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub homme.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 142)

Roberta Alma Anastase (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Ma pooldan seda raportit ja kõlanud soovitusi Bologna eesmärkide efektiivse täitmise ning aastaks 2010 Euroopa kõrgharidusruumi loomise kohta. Sellel aastal on oluline analüüsida nii olemasolevaid takistusi kui ka tulevikus, pärast 2010. aastat tekkivaid võimalusi selle protsessi tugevdamiseks.

Ma sooviksin rõhutada paljudest selles raportis olevatest ettepanekutest kahte just nende tähtsuse tõttu. Esiteks tuleks teha suuremaid jõupingutusi riiklike haridussüsteemide kooskõlastamiseks, et lõpetada vastastikune kvalifikatsioonide ja diplomite võrdväärne tunnustamine. Minu arust on üliõpilaste võrdse kohtlemise põhitakistuseks just selle valdkonna püsivad erinevused.

Teiseks sooviksin kõikide Euroopa institutsioonide tähelepanu juhtida tõsiasjale, et eriti just uute liikmesriikide osas on paljude üliõpilaste, uurijate ja õpetajaskondade jaoks liikuvus ebapiisavate stipendiumide tõttu ikka veel kättesaamatu. Järelikult on prioriteediks uute liikmesriikide projektide asjakohane rahastamine. Ainult sel viisil saab Euroopa liikuvuse eesmärki sidusal ja tasakaalustatud moel täita.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), kirjalikult. – (RO) Noored, eriti üliõpilased on minu poliitilise tegevuskava prioriteetideks ning ma pooldan täiesti pr Packi Bologna protsessi ja noorukite liikuvuse kohta käiva raporti vastu võtmist.

Usun, et nii vastastikkuse printsiip üliõpilaste ja stipendiumide vahetamises kui ka diplomite kvaliteedi tagamiseks ja nende tunnustamiseks Euroopa raamistiku rajamine peavad jääma selle strateegia kaheks prioriteetseks aspektiks, seda enam, et uute liikmesriikide osas on märgata üliõpilaste liikuvuse taseme langust.

Liikmesriikidevaheline hea praktikavahetus on äärmiselt efektiivne viis Euroopa liikuvuse raamistiku parandamiseks, seepärast tuleb seda ka pidevalt toetada ja laiendada. Raporti sotsiaalne pool on väga kiiduväärt, näidates üles muret ebasoodsatest keskkondadest tulevate noorte osas.

Teiste kaalutluste kõrval peame nii üliõpilaste kui ka õpetajaskonna seas kvaliteeti ja meisterlikkust suurendama ning see on võimalik ainult toetades liikuvust haridussüsteemis poliitika ja investeringute osas. Toetus peaks olema nii riiklik kui ka Euroopast tulev.

Mihaela Popa (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Ma sooviksin tõstatada diskussiooni liikuvuse sotsiaalse ulatuse üle, mis on äärmiselt oluline: see annab noortele akadeemilise, kultuurilise ja sotsiaalse mitmekesisuse osas väga väärtuslikke kogemusi ning ma sooviksin hr Packi sellepärast käesoleva raporti eest tänada.

Rumeenlasest Euroopa Parlamendi liikmena esitasin ma muudatusettepaneku, mille kohaselt peaksid kõikide liikmesriikide üliõpilased saama ühtse Euroopa üliõpilaspileti. Ma usun, et see ühtne kaart soodustab kogu Euroopa noorte liikuvust, mis viib ideede ja kaudselt mentaliteedi vahetamiseni, teiste kultuuride suhtes avatumaks muutumiseni ning loomingulisuse ja innovatsioonivõime ergutamiseni.

Minu arvates on see meede täielikult kooskõlas Euroopa kultuuridevahelise dialoogi aasta (2008) mõlema eesmärgiga ning Euroopa loovuse ja innovatsiooni aasta (2009) eesmärkidega.

28. Mägipiirkondade põllumajandus (lühiettekanne)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on Põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni nimel Michl Ebneri esitatav raport (A6-0327/2008) teemal „Mägipiirkondade põllumajanduse olukord ja väljavaated“ (2008/2066(INI)).

Michl Ebner, raportöör. – (DE) Hr juhataja, volinik, daamid ja härrad, lubage mul väljendada heameelt selle üle, et ka volinik tegeleb selle küsimusega, ning ma loodan, et see ei kajastu mitte ainult tema lühikeses pöördumises, vaid ka komisjoni töös, kuna meil on kohustus tagada, et Euroopa Komisjoni tegevuses oleks meie soovid ja ideed korralikult kajastatud.

Igaüks, kes loeb minu raportit, või pigem selle ühehäälselt vastu võtnud põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni raportit „Mägipiirkondade põllumajanduse olukord ja väljavaated“ mõistab, et see hõlmab ainult osa raporti tegelikust sisust.

Käesoleva raporti kohaselt peame formuleerima strateegia alade kohta, mis moodustavad kuni poole mõne liikmesriigi, näiteks Austria, Itaalia ja Hispaania koguterritooriumist, ja enam kui kolmandiku teiste liikmesriikide territooriumitest; alade kohta, kus elab kokku 19 % ELi elanikkonnast. Need on alad, mille kohta võib põllumajandusliku ja maaelu aspektist lähtuvalt öelda täiesti ebasoodsad ja äärmiselt kaitsetud. Näiteks tajuvad Alpid globaalse soojenemise mõju palju teravamalt kui madalad piirkonnad.

Mägised alad on mitme aspekti, nagu järskude kallakute, ilmatingimuste, erosiooni, kõrguste vahede, suurte kõrguste ja kivise maastiku poolest ebasoodsad. Just sellepärast ongi meil vaja nende alade jaoks üldist strateegiat, mitte lihtsalt põllumajanduspoliitikat, mis on küll vilja kandnud ning millega tuleb tegeleda, kuid millest ei piisa mägised piirkondi puudutavate probleemidega tegelemiseks.

Niisiis tuleb vanad toimivad moodused säilitada, kuid põllumajanduse kui mägiste alade elujõu säilitamiseks tuleb vanu ja uusi mooduseid kombineerida ning ka teisi olulisi tegureid kaasata, nimelt loodusvarade mitmete

erinevate säästlike kasutusviiside rakendamist; transpordivõrgu, sealhulgas ka Internetile juurdepääsu ja sidevõrgu moodustamist ja täiustamist; kohalike ja munitsipaalteenuste parandamist ja arendamist, mis on hajaasustuse tõttu vastavatel aladel keeruline; ning sotsiaalse struktuuri tugevdamist.

Lisada tuleb selliseid uusi tegureid nagu suurem tähelepanu põhi- ja jätkukoolitusele, tundlikkus maastiku bioloogilise mitmekesisuse suhtes ning eespool mainitud kliimamuutusega kohanemine. Käesolevas raportis, mille Põllumajanduse ja maaelu arengu komisjon ühehäälselt vastu võttis, on nendele küsimustele pühendatud 13 põhjendust ja 72 paragrahvi. Eesmärgiks on valdkonna olemasolevate saavutuste põhjal raamstrateegia arendamine. Seepärast kutsub käesolev raport Euroopa Komisjoni üles kuue kuu jooksul paljude vahenditega kombineeritud strateegiat koostama, mis on kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega ja liikmesriikide riiklike tegevuskavadega.

Ma loodan, et koda annab sellele samamoodi nõusoleku nagu komitee, ning ma palun volinikul meie juhtumit komisjoni ees kaitsta ja neile meenutada, et mägielade elanike panus on tehtud kogu elanikkonna nimel, tuues neile kasu, ning peaks seepärast saama korrapäraselt tunnustatud. See on panus keskkonda ning meie kontinenti kui turismisihtkoha väärtusesse. Seda panust tuleb arvestada, kuna see toimib rahvaarvu vähenemise vastase garantiina sellistes piirkondades nagu Piemonte ja Lombardia ning Prantsusmaa ja Hispaania osades.

Ján Figel, komisjoni liige. – Hr juhtaja, see on viimane, kuid mitte vähem tähtis raport. Võin kinnitada hr Ebnerile, raportöörile, käesolevas raportis esitatud soovitude tähtsust. Tahan tänada teda ning Põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni selle raporti eest, mis toob territooriumite protsendimäärade rääkides tõesti esile mägi põllumajanduse tähtsuse Euroopa Liidule, aga ka keskkonnasäästliku põllumajanduse, kvaliteetsete toodete pakkumise ja kultuursete maastike Euroopa pärandina säilitamise tähtsuse.

Sel põhjusel saavad mägised piirkonnad üldise põllumajanduspoliitika raames ka eritoetust. Selle toetuse eesmärgiks on põllumeestele looduslikest tingimustest tulenevate puuduste hüvitamine. Lisaks sellele saavad need piirkonnad hüvitisi ka mitmete teiste maaelu arengu meetmete, näiteks põllumajanduse keskkonnamaksete raames rändkarjatamise ja loomakasvatamise arendamise eest; toetust kvaliteetsete põllumajandustoodete ning farmi tegevuse, näiteks farmiturismi mitmekesistamise eest.

Ka komisjoni hiljutised ettepanekud, eriti tervisekontroll, puudutavad ebasoodsaid alasid, nagu seda on mägielad. Piimakvootide süsteemi kaotamise kontekstis saab säilitada eritoetuse majanduslikult haavatavatel või keskkonnatundlikel aladel meierei, loomaliha, lammaste ja kitsede sektoris.

Käesolev raport kutsub komisjoni üles mägi piirkondade ja mägi põllumajanduse osas globaalset strateegiat koostama.

Me kõik teame, et mägielade erinevus on suur, varieerudes nii majandusliku kui ka sotsiaalse olukorra poolest. Seepärast oleks kõikidele nendele erinevatele olukordadele suunatud ühenduse üldstrateegia ja üksikasjaliku tegevuskava määratlemine keeruline.

ELi toetuskavad maaelu arengu ja ühtekuuluvuspoliitika osas sätestavad siiski asjakohase ja selge raamistiku, milles liikmesriigid määratlevad oma territoriaalsed prioriteedid ja kõige sobivamad kavad vastavalt oma piirkonna tugevustele ja nõrkustele. See Euroopa Liidu detsentraliseeritud lähenemine võimaldab liikmesriikidel kavasid mägi piirkondadele vastavalt kohandada, tagades teisest küljest üldise strateegilise seostatuse.

Väarikad parlamendiliikmed, ma ei saa praegu kõiki raportis olevaid ettepanekuid edastada, kuid ma võin teile kinnitada, et komisjon vaatab käesoleva raporti tulemused täpsemalt läbi.

Sooviksin veelkord tänada Michl Ebneri, komisjoni ja teid kõiki.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub homme.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 142)

Bernadette Bourzai (PSE), kirjalikult. – (FR) Mägielade põllumajandus on ülioluline tegur nii kohaliku majandusarengu kui ka keskkonnakaitse seisukohalt (nt kliimamuutuste vastu võitlemine, bioloogiline mitmekesisus, avatud ja turvalise puhke- ja turismialade tagamine).

Kõrguse, pinnavormide ja kliimaga seotud eriomased puudused, millega mägialade põlluharijad peavad silmitsi seisma, õigustavad nii kompenseerivaid makseid, et hüvitada looduslikke puuduseid, kui ka otsest sissetulekutoetust, et hüvitada täiendavaid tootmiskulusid ning kohaliku ala haldamise suurenevat rolli.

Minu arvates on põhiküsimused järgmised: loomakasvatuse sektoris põllumajandustoetuste toodangust täieliku lahutamise vältimine, kuna see tekitab töökohakaotuste ohu; piimasektori toetamine, kuna see mängib ebasoodsatel aladel põhirolli; noorte põlluharijate sisseadmistoe tuse suurendamine; ning veemajanduse puhul üles- ja allavoolu osas ühtsuse soodustamine.

Ma olen ka mägialade tarbeks õige kombineeritud Euroopa strateegia rajamise poolt, et tagada erinevate Euroopa taktikate koostamisel mägialade eripäraga arvestamine.

Urszula Gacek (PPE-DE), kirjalikult. – (PL) Mägipiirkondade põllumajanduse olukorda ja väljavaateid puudutaval Euroopa Parlamendi raportil on õigus kohustada Euroopa Komisjoni esitama kuue kuu jooksul mägialade kohta käiv strateegia.

See on suur samm nende erioludega arvestamise suunas, milles 19 % kogu ELi elanikest elab ja töötab.

Poola Podhale piirkonnas elavate inimeste igapäevaprobleeme puudutav Euroopa Parlamendi ettepanek väärrib meie toetust.

Siiani põhinesid mägialade eeskirjad seaduse järgi ainult põllumajanduspoliitikal. Käesolev raport rõhutab ka vajadust toetada põllumajandust kompenseerivate maksete ja kvaliteetsete toodete toetamise kaudu.

Mägialadega on siiski seotud ka palju teisi probleeme, millega EL peaks tegelema, kuna need hõlmavad laialdaselt majanduslikke, sotsiaalseid ja elukvaliteedi probleeme. Sellepärast on väga hea, et kõnealune raport räägib transpordivõrgule ja Internetile juurdepääsuprobleemidest. Lisaks sellele tuleks kommunaalteenuste taseme parandamiseks kogukondi nii majanduslikul kui ka regionaalsel tasemel spetsiifiliste lahenduste abil toetada.

Samal ajal tuleb meil meeles pidada mägi rahva tähtsust rahvuslike traditsioonide, aga ka looduskeskkonna osas traditsiooniliste teadmiste kaitsmisel. Erilist rõhku tuleb pöörata alaliste sotsiaalsete struktuuride tähtsusele ja keskkonna säästliku kasutamise vajadustele.

Selles kontekstis on Podhale piirkond kahtlemata parim näide heast tavast.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE), kirjalikult. – (EL) Hr juhataja, daamid ja härrad, lubage hr Ebnerit tema raporti puhul õnnitleda. Mägipiirkonnad on ELis eriti tähtsad, kuna need moodustavad enam kui 50 % mõne liikmesriigi territooriumist, mille maarahval on ikkagi oluline osa.

Selliste piirkondade spetsiifilised füüsilised omadused (järsud kallakud, kõrguste vahed) asetavad need teiste ELi piirkondadega võrreldes ebasoodsasse olukorda. Põllumajandustootmise keerulised tingimused, kõrged transpordikulud, ebapiisav transpordi- ja sidevõrk, aga ka inimeste ja teenuste transpordimaksumus mõjutavad mägialadel elavate kodanike majandus- ja igapäevaelu tingimusi.

Teisest küljest on nende piirkondade tootjad tuntud oma kvaliteetsete põllumajandustoodete ning metsa ja karjamaa säästliku kasutamise kogemuste poolest. Seepärast tuleks neid omadusi konkurentsivõime ja kultuurilise identiteedi kindlustamiseks tugevdada ning rakendada.

Seega on vaja strateegiat, et võtta arvesse kõne all olevate piirkondade eripärasid, aidata uute väljakutsetega, arendada alternatiivseid tööhõivevorme ning säilitada populatsiooni. Selline strateegia peaks pakkuma erihoolt ka kannatada saanud piirkondadele, kus tuli on mägesid laastanud.

Rumiana Jeleva (PPE-DE), kirjalikult. – Minu arvates on väikestes ja isoleeritud maa kogukondades, eriti mägialadel elavad inimesed ebasoodsates tingimustes ning seisavad silmitsi igapäevaelu raskuste ja piirangutega. Nende vajadused peaksid olema meie prioriteetide loendi eesotsas, kuna sellised põhivajadused nagu ligipääs teenustele sageli puuduvad. Nad on igapäevaste majanduslike ja praktiliste probleemide tõttu pideva pinge all, mis põhjustab ärevustunnet. Minu kodumaa, Bulgaaria, olukorda vaadates ütlesin, et suurema osa maaelanike mõtetest on hõivanud valdavalt inimlikud põhivajadused. Seepärast on sageli puudu pikaajalistest arengustrateegiatest.

Lisaks on selge, et maapiirkondade strateegiad jäävad ikka reaalsusele alla ning ei vasta nende tegelikule olukorrale. Regionaal- ja maaelu arengu poliitikat ja meetmeid peaks detsentraliseerima, et neid kohalikele oludele vastavaks kohandada. Seega on vaja arendada konkreetseid, paindlikud ja kohaldatud regionaalsed

ning kohalikud programmid tööhõive ja sotsiaaltoetuste jaoks. Niisiis tuleb meil keskenduda inimressursside arendamisele ja töövõime suurendamisele, pöörates erilist tähelepanu noortele, naistele ja vähemustele; ning väikestes ja kaugetes külates keskenduda ratsionaalsemate strateegiatega väljatöötamisele, võttes arvesse kohalikke olemasolevaid loodus- ja inimressursse, aga ka inimeste vajadusi.

Sepp Kusstatscher (Verts/ALE), kirjalikult. – (DE) Käesolev raport sisaldab kõikvõimalikke ideid; see on tõeline lapitöö, meenutades põllumajanduse ja mägialade teemal tehtud kiire ajurünnaku tulemust. See on nimekiri tühjade sõnade ja kulunud väljendite abil sõnastatud soovide ja nõudmistest, sisaldades mitmeid kordusi ning vasturääkivusi. Seda ei saa toetada ka juhul, kui sealt kõigile midagi meelepärast leida.

Suurim vasturääkivus esineb keskkonnaalase ja sotsiaalse blufi ning Michl Ebneri ja tema partei poolse hoolimatu igapäevapoliitika vahel.

Siiras säästlik suhtumine põllumajandusse ja toidutööstusesse peab olema iga elujõulise Euroopa põllumajanduspoliitika keskmeks. Igaüks, kes hävitab vett, pinnast ja bioloogilist mitmekesisust, peab arve vastavalt saastaja-tasub-põhimõttele kinni maksma. Me peame edendama sellist põllumajandusvormi, mis kaitseb tõesti kliimat ning otsib võimalust laias valikus tervislike tarbekaupade turuletoomiseks. Orgaaniline põllumajandus tuleb oma nišist laialdasse tarbimisse tuua. Meie, Rohelised, ei kiida heaks maailmaturul suuri tegijaid toetavat poliitikat. Me soovime tugevdada kohalikke ja regionaalseid toiduturge, et kindlustada talunikele korraliku sissetuleku teenimise võimalus ning tagada tarbijatele värske ja tervislik toit. Selline juhtimisvorm on ka parim viis põllumajandusliku maastiku ja keskkonna kaitsmiseks.

Véronique Mathieu (PPE-DE), kirjalikult. – (FR) Ebneri raport mägipiirkondade põllumajanduse olukorra ja väljavaadete kohta toob esile omadused ja vajadused nendes piirkondades, mis moodustavad 40 % Euroopa territooriumist.

Kõne all olevad piirkonnad seisavad silmitsi loodusest tulenevate raskustega, mis komplitseerivad tootmist ja piiravad juurdepääsu. Järelikult väärivad need ka erilist tähelepanu.

Seepärast pöördun ma komisjoni poole palvega koostada globaalne kava, mis põhineb praeguseni kasutusele võetud meetmete jätkuvusel, neid samas ka tõhustamise eesmärgil omavahel ühendades. See tähendaks loodusest tulenevate puuduste hüvitamiseks kompenseerivate toetuste tegemise jätkamist, andes noortele talunikele rahalist abi ning omistades piimasektorile erilise tähtsuse. „Natura 2000“ mägialadel tuleb inimtegevust jätkata. Lõpetuseks, maa säilitamise osas tuleb rõhutada küttimise ja kalastamise rolli.

Selline strateegia võimaldab nendel piirkondadel konkurentsivõime ja säästliku arengu väljakutsetele vastu seista, kuna need ei ole lihtsalt potentsiaalsed majanduskasvu lähtekohad, vaid kaitsevad ka traditsioone, mis toodavad kvaliteeti ning panustavad meie maastike säilitamisse.

Cătălin-Ioan Nechifor (PSE), kirjalikult. – (RO) Mägipiirkonnad moodustavad väga suure osa Euroopa Liidust, lisaks säilivad traditsioonid, kultuur ja keel nendel aladel võrreldes kõikide teiste 27 liikmesriigi piirkondadega oluliselt paremini. Kahjuks ei rakenda riikide valitsused kombineeritud regionaalarengustrateegiaid ning esineb suuri lünki, mis põhjustab aeglaselt, kuid kindlalt nende piirkondade rahvaarvu vähenemise. Liidu motost „Ühinenud mitmekesisuses“ tulenevalt tervitan parlamendi otsust paluda komisjonil paika panna mägipiirkondade ressursside säästliku arengu ja kasutamise kombineeritud strateegia, andes seeläbi võrdsed võimalused Euroopa kodanikele, kes eelistavad elada mägialade keerulisemates oludes. Arvestades ringlevate juttudega mägipiirkondades toetuste toodangust lahutamise kohta usun, et meie kui parlamendiliikmete kohustuseks on teha lobitööd mägipiirkondade rahalise toetamise jätkamiseks. Seega muutuvad mägipiirkonnad kaitsealadeks, mis on suutelised tagama enda säästliku arengu ning olema Euroopa ja rahvusvaheliste turistide jaoks atraktiivsed.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Minu esindatava riigi, Rumeenia pindalast ühe kolmandiku moodustavad mäed ning mägialade elanikud on teiste maapiirkondades elavate inimestega võrreldes ebasoodsas olukorras.

Ebneri raportis sisalduvad ettepanekud on tervitatavad ning ma usun tõesti, et ELi mägipiirkondade kohta käiv strateegia, mis on oluline ja kiireloomuline, annaks suure panuse elutingimuste parandamisse nendel aladel.

Samal ajal sooviksin rõhutada, et sama kiireloomuline on ka maaelu arengu ühendusepoolseks rahastamiseks vajaolevate regulatsioonide parandamine.

Näiteks on Rumeenia võimud käivitanud mitu erinevat EAFRD rahastatud programmi, mis toetavad väikeettevõtteid ja turismi. Mägipiirkondade populaarsuse tõstmiseks on eriti olulisel kohal väikeettevõtted ja pansionid.

Juhised kõne all olevate ja keerulist paberitööd hõlmavate meetmete taotlejatele avalikustati üks päev enne istungjärgu algust, kuigi need olid juba augustis valmis.

See on selge eksimus potentsiaalsetele toetuse saajatele ausa ja arusaadava teabe pakkumise põhimõtte osas.

Minu arvates peaks ELi seadusandlus tagama selliste olukordade vältimise, mis muudavad ELi rahalise panuse kasutuks.

Zita Pleštinská (PPE-DE), kirjalikult. – (SK) Mägipiirkonnad võivad pakkuda kvaliteetset põllumajandustoodangut ning muuta Euroopa turgude põllumajandustoodete valikut mitmekesisemaks. Sellest tulenevalt on vaja maaelu arengu ja struktuuritoetuse paremat kooskõlastamist.

Mägipiirkondades on säästev, kaasajastatud ja mitmekultuuriline põllumajandus väga vajalik. Biomassi ja põllumajandusturismi rakendamine suurendab kohalike inimeste sissetulekuid. Teatud looma- ja köögiviljasortide säilitamine, traditsioonide jätkamine ning iseäranis turismitegevuse edendamine aitavad kliimamuutuste vastu võidelda, kaitstes bioloogilist mitmekesisust ning aidates põliste heinamaade ja metsade abil kaasa süsinikdioksiidi neeldumisele. Säästlik metsamajandus võimaldab puidujääkidest energiat toota.

Daamid ja härrad, ma sooviksin rõhutada veemajanduse küsimuse tähtsust mägipiirkondades. On oluline, et komisjon ergutab kohalikke ja piirkondlikke võime kõikide tasandite kasutajate vahel üldist solidaarsust ilmutama ning kasutab eesmärgikohast rahastamist, et toetada nendel aladel vee säästlikku kasutamist.

Kõne all olevad piirkonnad on kliimamuutuse tagajärgede osas eriti tundlikud. Sellest tulenevalt on tähtis meetmete kohene rakendamine, et pakkuda nendes piirkondades kaitset loodusõnnetuste, eelkõige metsatulekahjude eest.

Olen veendunud, et mägipiirkonnad vajavad uusi meetmeid oma territooriumi üleujutuste eest kaitsmiseks, pöörates rõhku just üleujutuste vältimisele, kuna talunikud ja metsnikud saavad tugevdada üleujutusevastaseid ennetusmeetmeid otseste pindalatoetuste abil, mida nad saavad ühise põllumajanduspoliitika raames.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Me tervitame hr Ebneri raportit. Mäed moodustavad 33 % Rumeenia pindalast. Nagu ka teistes Euroopa riikides, on mägipiirkondade puhul oht rahvaarvu vähenemiseks ning eriomaste majandustegevuste kadumiseks.

Me vajame Euroopa ühendatud strateegiat mägipiirkondade jätkusuutlikuks arenguks. Palume panna erilist rõhku mägipiirkondade põllumajanduse, ökoloogiliste toodete, põllumajandusturismi ning juurdepääsu- ja sidevahendite toetamisele. Samas toonitame vajadust julgustada noori peresid pidama põllumajandus-turismitalusid, eesmärgiga elustada piirkonna majanduslikku potentsiaali.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), kirjalikult. – (BG) Põllumajandussektoris, eriti mägipiirkondade põllumajanduses märgatavate probleemidega liikmesriigi esindajana sooviksin väljendada oma toetust hr Ebneri raportile, mis käsitleb selliste alade põllumajanduse olukorda ja väljavaateid ning mis on meie jaoks erilise tähtsusega.

Nagu käesolev raport ka rõhutab, on Bulgaarias oht rahvaarvu vähenemisele ja kohalike kogukondade sotsiaalelu vaesumisele, kogukondi ähvardab isegi põllumajandusega tegelemise lõpetamine. Põllumajanduse toetuseks mõeldud ühispoliitika ei ole selliste alade puhul eriti sobiv (nt minimaalse loomade arvu nõue). Seepärast on piimatootjatele vaja spetsiaalset finantsabi, aga ka konkreetseid majanduslikke lisameetmeid, mis tuleks vastu võtta käesolevas raportis sisalduvate ettepanekute elluviimisel. Ainult nii saab koos inimressurssidega säilitada loomade geneetilisi ressursse ning üldkokkuvõttes ka nende alade unikaalsust, kui arvestada nende erakorralist tähtsust konkreetsete liikmesriikide, aga ka ELi jaoks üldiselt. See ergutab poliitikat ka teistes sektorites, näiteks keskkonnakaitse, turismi, väike- ja keskmise suurusega ettevõtluse ning hariduse osas. Seepärast ma nõuan ühise põllumajanduspoliitika raames otseabi kavade ühisreeglitest loobumist ja mägipiirkondade jaoks spetsiaalsete toetuskavade koostamist.

29. Järgmise istungi päevakord (vt protokoll)

30. Istungi lõpp

(Istung lõppes kell 22:30)